

“UMUDU TOHUMCA BÜYÜTÜYÜRÜZ”
şöleninde buluşalım!
Tarih: 11 Kasım 2012 Pazar
Saat: 14.00
Yer: Sinan Erdem Spor Salonu

✓ Sayfa 9

Suriye tezkeresi: Bir taşla iki kuş mu?

Akçakale’de yaşananların ardından TC “anında” Suriye’ye karşılık verdi. Suriye üzerinde yürüttüğü saldırgan tutumuna yeni bir boyut katma ve yeni bir denge oluşturma fırsatını da kaçırmadı. Tezkereyi AKP ve MHP’li vekillerin oyuyla şipinişi meclisten geçirdiler.

✓ Sayfa 16

Özgür gelecek

Paşeroja Azad

Sayı: 44 Yaygın süresi

24 Ekim-6 Kasım 2012

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

www.ozgurgelecek.net

“Bu çadır, direnişin sembolü!”

İşçi sınıfına dayatılan örgütsüzlük ve taşeron çalıştırma, 18 Ekim’de meclisten geçen sendikasılaştırma yasasıyla hız kazanırken; bu süreçte direnişlerini sürdüren **Süreyyapaşa**, **Elit Çi-kolata**, **Taş-İş Der**, **TÜMTİS** ve **deri işçileri** ile söyleşiler gerçekleştirdik. Direnişleri ve yasayı konuştuk. ✓ Sayfa 4-5-6

“Gün, Fener’de bir çocuğun bakışları ile başlıyor...”

Acele Kamulaştırma Kararı ile talan edilmek istenen yerlerden biri de **Fener, Balat, Ayvan-saray** hattı. **Çiğdem Şahin** ile konu üzerine röportaj gerçekleştirdik. ✓ Sayfa 28

Tozanlı’da HES...

Tozanlı’da yapılmak istenen HES’e karşı mücadele eden Yeşilirmak Tozanlı Çevre Platformu’ndan **Özge Erdoğan** ile konuştuk. ✓ Sayfa 29

“İbrahim’in düşünceleri onlara ağır geliyor!”

2012 yılı 18 Mayıs İbrahim Kaypakkaya anması vesilesiyle Çorum’da mezar anmasına katılan 130’u aşkın kişiye Samsun Ağır Ceza Mahkemesi tarafından soruşturma açıldı. Yıllar sonra ilk defa bu kadar çok kişiye soruşturma açılırken, Kaypakkaya’nın ailesi de soruşturma teröründen nasibini aldı. Tebligatla-

rın kişilere ulaştırılması sürecinde tacizler, tehditler sıradanlaşırken, Özgür Gelecek gazetesi olarak Kaypakkaya’nın annesi **Şükran Ana** ve soruşturma açılan Ankara Üniversitesi öğrencisi bir YDG okuruyla röportaj gerçekleştirdik. ✓ Sayfa 19

Görünenin ötesi

İmha, İnkâr, Sömürü

Özgür Gelecek’ten

✓ Sayfa 2

Emekçinin Gündemi

✓ Sayfa 5

Göğün Yarısı

✓ Sayfa 12

Evrensel Bakış

✓ Sayfa 22

Pusulâ

✓ Sayfa 26

Kök saldı, büyüyor umut...

Şölen çalışmalarında **son viraja** doğru hızla ilerliyoruz. Programın netleşmesiyle birlikte yeni bir ivme kazanan şölen hazırlıkları, geçen süre içinde **önemli bir birikim** yaratmayı başardı.

Şölenin kamuoyuna duyurulması, merkezi düzeyde **dar ve geniş kitle toplantılarıyla** süreç hızlandı. Bunu bölgelerde şölen çalışmaları için gerçekleştirilen çeşitli etkinlikler takip etti. Bilet dağıtımları, afiş ve broşür çalışmalarıyla coşkulu bir tempoyla süregelen hazırlıklar kapsamında **çok geniş bir kitleye ulaşma fırsatı** yakaladık. Önümüzdeki günlerde TV'ler ve radyo gibi kitlesel iletişim olanaklarıyla bunun katlanacağını söylemek mümkün. Hazırlıkların başlamasıyla birlikte geleceğimizi tanıyan, **Tohum Kültür Merkeziyle** bir şekilde ilişkilendirilmiş kitlemizde, ciddi bir **heyecanın ortaya çıktığını** söylemek abartı olmaz. Bir süredir böyle bir etkinliğin yapılmıyor oluşunun da etkisiyle birçok ilde, bölgede ve semtte dostlarımızdan, yoldaşlarımızdan **çok olumlu tepkiler** aldık.

Faaliyetimizin hemen her alanında tüm yoldaşların, değişik araçlarla ancak ortak bir hedef doğrultusunda harekete geçmesi ve ortaya koyduğu **özverili-yoğun emek**, kitlemizde heyecan ve **coşkuyu tetikleyen en önemli** faktörlerden oldu. Programın geniş kesimleri kucaklayan bir içeriğe sahip olmasını da eklemek gerekir. Hazırlıklar kapsamında; örneğin "1

Mayıs'lar da beraber yürüdüğümüz" kitlemiz dışındaki tabanımızın bir bölümüne ulaştık, **faaliyetimizin bugün olmadığı** bölgelerde de yoğun bir ajitasyon propaganda faaliyeti yürütüldü/yürütülüyor. Bununla birlikte faaliyetimizle birlikte **çevre-çeperimizdeki** pek çok insanımızın **harekete geçmesi**, geleceğimizi tanıyan ancak bugün **atıl durumdaki** çok sayıda yoldaşımızın-dostumuzun da çalışmalara dahil olması **önemli bir sinerjiyi** açığa çıkardı. İstanbul'un hemen her semtinde ve bölgesinde yürütülen ajitasyon ve propaganda çalışması vesilesiyle ortaya çıkarılan **ilişkiler yumağı** geleceğimizin geçmişten bugüne geniş kitlelerle kurduğu ilişki ağı konusunda yeni öğrenmediğimiz ama **güncellemeye ihtiyaç duyduğumuz gerçeği** yeniden hatırlattı.

Evet **40 yıllık direniş ve mücadele** tarihi boyunca, azımsanmayacak bir kitle ile bağ kurulduğunu, bunun önemli bir kısmının geleceğimize hâlâ **saygı duyduğunu**, önemli bir sempati beslediğini açıkça söylemeliyiz. Afiş asarken, broşür dağıtımını yaparken ya da semt pazarlarında- meydanlarda sesli ajitasyon yaparken **"yoldaşlar"** diyerek bize sınıksı sarılan, ben de **"Partizancım"** diyen, Tohumun faaliyetlerinden ya da **şehit düşen yoldaşlardan** söz eden çok sayıda insanla karşılaşmış olmak da bunun bir göstergesi olmalı. Kuşkusuz ortaya çıkan bu heyecan, kitlemize sirayet ettiği gibi yoldaşlarımızda da önemli bir yan-

kı buldu.

İlk toplantılarda **konuşmayı pek de tercih etmeyen** yoldaşların, sonraki toplantılarda; faaliyeti, etkileşimlerini, coşkulu bir şekilde dile getirdiklerine, **çeşitli önerilerde** bulduklarına tanık olduk. Bu da **kitle faaliyetinin bizi örgütleyen, değiştiren ileri taşıyan** temel karakterine çarpıcı bir örnek olarak not edilmeli. Toplu dağıtımlar ve stant benzeri kitlelerle birebir ilişki kurabildiğimiz araçlarla yürüttüğümüz faaliyetin özgüvenimizi geliştirdiğini açıkça itiraf edebiliriz. Coğunlukla her faaliyetçinin herhangi bir çalışma için **kendi alanından çıkmak için çok da gönüllü olmadığı** bugünkü gerçekliğimizde, bu "sınır"ın aşılmış olmasını yabana atmamak gerekir. Son hazırlıklarını sürdürdüğümüz, kendi içinde son derece yoğun, bir biçimiyle dağınk faaliyetimizin daha önce ilan ettiğimiz yürüyüş güzergâhı üzerinde yeniden durmak da faydalı olacaktır.

Bu anlamda, **"Güçlü bir final yeni bir başlangıç"** söylemi tam da bu çalışmanın amacını özetliyor. Ocak ayında düzenlenen geceyle startı verilen 40. yıl kampanyasının son bulacağı etkinlik olması bakımından **"güçlü bir final"** olmalı. 40. yılında daha geniş kesimlere ulaşmak, tabanımız ile yeniden ve yeniden buluşmak, sınıf mücadelesindeki varlığımızı düşmana/dosta gösterme hedefi bağlamında **"güçlü bir final"**.

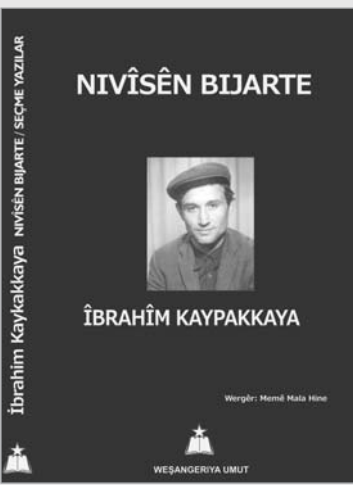
Elbette söz konusu kampanyanın, geniş yığımlara dönük bir hedefi olduğu gibi **"içe dönük"** hedefleri de ola-

caktı. Kolektifin faaliyetinin sürdürüğü her alanda **kalıcı örgütlenmeler** yaratmak, hedef kitle ile güçlü bağlar kurmak, **örgütlülüğünü sağlamlaştırmak** ve ileri taşımak bunlardan yalnızca birkaçı. Söz konusu faaliyet, sınıf mücadelesinin ateşi içinde ortaya çıkan ve bugünlere gelen geleceğimizin, aynı yerde **daha ileriye ve daha hızlı adımlar** atmasına hizmet etmeliydi. Şölen, **bir hedef değil etkileme, değiştirme ve örgütleme** faaliyetimizin bir parçası olarak düşünülmelidir. **"Yeni bir başlangıç"** derken, faaliyet yürüttüğümüz alanlarımızda **faaliyetçilerimizin** bir adım ileri çıkması, **çevre-çeperimizdeki yoldaşlarımızın** gelişmesi ve örgütsüz ise örgütlenmeleri; daha geniş kesimlerle **sürekliliği sağlanmış bir ilişki ağının** kurulabilmesinden söz ediyoruz demektir. Sözü ettiğimiz gerçekleşmesi **salonun dolmasından** bağımsız kampanyanın amacına ulaştığını anlatır.

Yeni tanıştığımız ya da çalışmayla birlikte harekete geçen, **faaliyetimize dâhil olan**, emek harcayan dostlarımız, yoldaşlarımızla **12 Kasım'a dair bir gelecek tasarlamak** bizi ileri taşıyacak temel yaklaşım olacaktır.

Kazanma umudunun hedef tahtasına konulduğu şu günlerde saldırıyı püskürtmek ve süreci tersine çevirmek için güçlü örgütlülükler ihtiyacı olduğu açık. **Öyleyse bize düşen geleceği kazanmak için umudu büyütme-**

KAYPAKKAYA'NIN "SEÇME YAZILAR" I KÜRTÇE BASKIYA HAZIRLANIYOR!

Umut Yayıncılık olarak komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın "Seçme Yazıları" nı Kürtçe-Türkçe baskıya hazırlıyoruz. Kitap çok yakında Umut Yayıncılık bürolarında ve kitapevlerinde...

Umut Yayıncılık'tan yeni bir kitap!

Umut Yayıncılık; A. Koudriavtsev, L. Mouravieva, İ. Sivolap-Kaftanova tarafından hazırlanan "Lenin'in İsviçre Günleri" adlı kitabın Türkçe çevirisini yayımladı.

"Lenin'in İsviçre Günleri"ni Umut Yayıncılık bürolarından ve kitapevlerinden temin edebilirsiniz.

LENİN'İN İSVİÇRE GÜNLERİ

A. Koudriavtsev,
L. Mouravieva,
İ. Sivolap-Kaftanova

UMUT YAYINCILIK

Umut Yayıncılık Ankara İrtibat Büromuz taşınmıştır

Yeni adresimiz:

Sağlık Mahallesi Sağlık 1 Sokak Torun Apartmanı 19/9

Sıhhiye/Çankaya/ANKARA

TEL: 0 312 433 10 23

Tutsak Partizanlar'dan "Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şölenine çağrı!

Yeryüzüne özgürlük etmek, götleri fethetmek için,
kalkın halaya duralım;
"Umudu Tohumca Büyütüyoruz"
şenliğinde buluşalım.

1 ve 2 nolu F Tipi Hapishanesi
Tutsak Partizanlar
Tekirdağ

Tarih: 11.11.2012
Saat: 14:00
Yer: Sinan Erdem Kapalı Spor Salonu
(Şirinezler metrobüs durağı yanı)

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: 0 312 433 10 23 **İzmir:** 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arıkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212 27 50 **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 85 01 Faks: 0049 203 40 69 16

Yaygın süreli **Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

AAA CAMBAZA BAK, CAMBAZA!!!

Eski zamanlarda yerleşim yerlerine panayırdı geldiğinde rivayet odur ki yankesicilere gün doğarmış. Hırsızlar “aaa cambaza bak, cambaza” diye söylenecek etrafta dolaşarak halkın para keselerini çalarlarmış. Artık panayırların yerini AVM’ler, keselerin yerini cüzdan ve kredi kartları aldı. Küçük çaplı hırsızların yerini ise **malum hırsızlar** aldı. Tam da bu nedenle bu deyim günümüzde özellikle de asıl niyetini/amacını gizlemek amacıyla sahte/sözde gündemler oluşturmak ve gerçekleri tersyüz etmek anlamında sıklıkla kullanılıyor.

Tevekkeli boşuna değil Erdoğan’ın üç çocuk ısrarı! Anlaşılan tıpkı panayırdı gibi kalabalık nüfus istiyor ki, “**cambaza bak siyaseti**”ni sürdürü-bilsin!

“İnançlı bir Müslüman” olan Erdoğan, bu politik söylemiyle, bu topraklarda ulus devlet siyasetini güncellerken arka planda ise ülkemizde ezilen bağımlı Kürt ulusunun nüfusu artışına dikkat çekilen Millî Güvenlik Siyaset Belgesi yer alıyor. Tabii bir de uzun vadede “en iyi ihraç malı olan ordu”ya insan sağlamak amacı da ifade edilebilir. Bu durum uç bir örnek değildir. Türk hakim sınıflarının ve onların devletin emperyalizme göbekten bağımlılığıyla uyumludur ve gerçekçidir.

Hakim sınıflarının gerçekten de binlerce yıldır bu topraklarda -kendilerinden önceki deneyimleri de özümseyerek elde ettiği- halk kitlelerini kendi politikaları doğrultusunda harekete geçirip yönetme pratikleri bulunmaktadır. Çok uzatmaya gerek yok. Örneğin TC devletin bölge ülkelerine “demokratik ve laik” bir “model ülke” şeklinde propaganda edilmesi bu yöntemle örnek verilebilir. Bu propagandanın Ortadoğu coğrafyasında pek kıymet-i harbiyesinin olmadığı söylenebilir ama ülkemizde halk kitleleri üzerinde etkisi görülmektedir. Benzer şekilde ülkemizde şu an en demokratik taleplerin ihlal edilmesine, Kürt ulusuna yönelik her türlü saldırganlığın azgınca sürdürülmesine ya da işsizliğin ve yoksulluğun artmasına ve üstelik de her türlü temel ihtiyaç maddesine zam yapılmasına rağmen hala Türkiye’de bir “ileri demokrasi”den, “ekonomik refah”tan bahsedilebilmesi gibi.

Ashında tüm bu gündemlerde Türk hakim sınıflarının başarısından çok devrimci ve komünistlerin başarısızlığından bahsedilebilir. Yoksa halk kitleleri bir yandan panayırdı seyrederken diğer yandan ceplerindeki cüzdanlarının çalındığını yaşayarak görmektedirler. Burada sorun, varolan bu gerçekliği halk kitlelerine anlatabilmek, bilinçlendirebilmektir.

Esad ve Tayyip: Madalyonun İki Yüzü

Devrimci ve komünist hareketin bu yetersizlikleri sayesinde ki örneğin Türk hakim sınıfları, Suriye konu-

sunda halka açıkça yalan söylemekte, yarı askeri faşist Esad diktatörlüğüne karşı olma adı altında, bölgede emperyalist sermayenin taşeronluğuna soyunduğu için “en demokratik”, “en özgürlükçü”, “ilerici-reformcu” geçinebilmektedir. Bu söylemin tam bir yalan olduğu, Erdoğan’ın Suriye’deki Kürt ulusunun ulusal temelde kazanmış olduğu mevzilere karşı saldırgan tutumundan anlaşılabilir. Meselenin sadece emperyalist politikalar olmadığı aynı zamanda bölgede Türk hakim sınıflarının kendi sınıfsal çıkarlarını da kapsadığı görülmektedir.

“Sendikalar Yasası”yla TC devletin emperyalist politikaları doğrultusunda, AKP’nin temsil ettiği “yeni” komprador patron ağaların sınıfsal çıkarları doğrultusunda bir “sendikal muhalefet” örgütlenmesi hedefleniyor.

Mesele salt bir emperyalizm karşılığından doğru ele alınmaktadır. Tersinden de bu saldırganlığa direnen Esad diktatörlüğü anti-emperyalist ilan edilmiştir. Bu çevrelerin gözünde Esad diktatörlüğünün Rusya ve Çin’le sıkı ilişkileri göz ardı edilmektedir. Oysa gerek TC devletin Suriye’ye yönelik saldırganlığı ve özellikle de Kürt halkının ulusal hakları karşısındaki tutumu ve gerekse de Esad’ın Suriye’deki ilerici-devrimci muhalefete yönelik katliamcı tavrı bilinmiyor değil. Ama işte ülkemizde kendisine ilericiyim diyen bir kısım çevrenin şovenizmden gözleri o kadar kararmış ki bu olguyu görmezden geliyorlar.

Öyle bir tablo oluşturulmaya çalışılıyor ki, Suriye’ye yönelik saldırganlığa karşı çıktığında Esad yanlısı olmakla, tersten ise emperyalizm yanlısı olmakla itham edilmekle karşı karşıya kalıyor. Tam bir “**cambaza bak siyaseti**” söz konusu. Suriye konusunda gerçekleri halka anlatmak, hem emperyalist politikalara, hem bununla bağlantılı olarak Türk hakim sınıflarının saldırganlığına hem de emperyalistlerle ilişkisi kuşku

götürmez olan Esad diktatörlüğüne karşı olmak pekala mümkünken, tam bir kafa karışıklığı yaratılıyor. Bu konuda en iyi turnusol yine Kürt ulusal sorununa yaklaşımda gizlidir.

Kürt Ulusal Sorunu Yakıcılığını Sürdürüyor

Benzer bir “cambaza bak siyaseti” ülkemizdeki Kürt ulusal sorununda da hayata geçirilmeye çalışılıyor. Bu temelde Türk hakim sınıfları Kürt ulusuna yönelik inkarcı, imhacı ve tahakkümcü siyasetini yeniden üretmek için her yolu deniyor. Yeni bir

katarak büyütme gerekmektedir.

Kürt ulusal sorununun günümüzde aldığı biçim, TC devletiyle Kürt Ulusal Hareketi’nin belli görüşmeler yapabileceği/yaptığı üzerinedir. Bu meseleye dair tavrımız bilinmez değildir. Bu tür görüşmeler sonuç itibarıyla Kürt ulusal sorununun gerçek anlamıyla çözümüne dair değildir. Kimi demokratik taleplerin kabulü ve kısmi iyileşmeler reformcu temelde de olsa reddedeceğimiz gelişmeler değildir. Ancak aslanan ulusların kendi kaderini tayin hakkının kayıtsız şartsız kabulüdür.

Aslanan Sınıf Mücadelesidir!

“Cambaz siyaseti” mecliste kabul edilen “Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Kanunu”nda da hayata geçirildi. Daha yasa hazırlanırken, yasanın işçi sınıfına ne kadar “yararlı” olduğu propaganda edildi. Bizzat Başbakan tarafından taahhütler verildi. Ve Türk-İş’in de sınıfsal konumuna uygun tavrıyla kabul edildi.

“Sendikalar Yasası”yla TC devletin emperyalist politikaları doğrultusunda, AKP’nin temsil ettiği “yeni” komprador patron ağaların sınıfsal çıkarları doğrultusunda bir “sendikal muhalefet” örgütlenmesi hedefleniyor. “Yandaş” basın, yargı, ordu, vb.’ne böylelikle sendikalar da ekleniyor. Hemen ardından Yerel Yönetimler Yasası (ki bu bir yandan yerel seçimler için hazırlık diğer yandan yeni rant alanları demek), üniversiteler vb. vb. Kısacası AKP’de kendisini ifade eden komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları kendi sınıfsal çıkarları için hem yeni adımlar atıyorlar hem de bugüne kadar kazanmış oldukları mevzileri sağlamlaştırıyorlar.

Sınıf mücadelesi açısından ise esasta değişen bir şey yok. Bir yanda komprador patron ağalar diğer yanda işçi sınıfı ve köylülüğün sınıfsal çıkarları karşı karşıya geliyor. İşçi sınıfı, sendikalar yasasına çok gecikmiş bir tepki veriyor. Bu durum işçi sınıfının örgütlülük düzeyi hakkında bize yeteri kadar fikir veriyor. Ama asıl önemlisi **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** de dahil olmak üzere devrimcilerin, komünistlerin işçi sınıfı içindeki çalışmasının niteliği hakkında somut bir veri sunuyor. Yasanın mecliste görüşüldüğü sırada DDSB’lilerin de aralarında olduğu güçlerin çabasının yetersiz ve oldukça gecikmiş bir tepki olduğu net olarak görülüyor.

Tüm gündemlerde ön plana çıkan olgu, temel meselenin sınıf mücadelesi olduğu, karşı karşıya gelenin komprador patron ağalar ile işçi sınıfı ve köylülük kısaca halkın olduğudur. Bu gerçeğin dışındaki çelişkileri mutlaka dikkate almak ve aynı zamanda bu çelişkilerin gerçek anlamda çözümünün ancak ve ancak sınıf mücadelesinden geçtiğinin bilincinde olmak. Temel budur. Başka bir şeye tenezzül edilmemelidir.

“Bu çadır, direnişin sembolü”

Kartal: Süreyyapaşa Hastanesi'nde taşeron firma tarafından işten çıkarılan Dev Sağlık-İş üyesi işçiler direnişe devam ediyorlar. Hem de doluduzgin... Geçen 88 günde arkadaşlıklarının, dostluklarının geliştiğini; haklarına, sendikaya dair çok şey öğrendiklerini söyleyen işçiler, direnişin kendilerini değiştirdiğini ekliyorlar sözlerine. Ve emek mücadelesine omuz veren herkesin direniş çadırına gelip, kendilerine destek olması için çağrı yapıyorlar.

“Daha yapılacak çok iş var...”

ÖG: Direnişiniz 100 güne yaklaşıyor. Bu süreç nasıl geçti? Neler yaptınız?

Serkan Kaşka:

Taşeron firma geldi, önümüze “diğer firmadan tüm alacaklarımı aldım” yazılı bir kağıt

koymdu; imzalamamızı istedi. Biz de “almadığımız para için aldık diye imza atmamız” dedik. O zaman bizi işten çıkardı. Çadır kurmadan 10 gün boyunca hastanede yönetici kim varsa hepsiyle sabah 8'den akşam 5'e kadar dolaştık. Bir netice alamadık. Çadır kurduk.

Üç aydır buradayız. Bu kadar zamanda hastanede yangın çıktı, direniş çadırı kuruldu, hastanenin kameraları ve yeraltındaki kablo tesisatı çalındı, morgda bir tabutta 50 milyonluk uyuşturucu çıktı; hala hastaneye bir yaptırım yok! Gelip “bu hastanede neler oluyor” diye soran yok!

Her öğle arası başhekimlik önünde açıklama yapıyoruz. Kitlesele açıklamalar yapıyoruz. Başhekimle görüşmeye çalışıyoruz. Başhekim sürekli “Ben işe alamam. Taşerona karışmam. Zaten onlar beni rezil kepaze ettiler” diyor.

Biz kimseyi rezil kepaze etmedik kardeşim! Doğru olan neyse onu söyledik. Bir de E-5'te yol kesme eylemi yaptık. Çünkü buraya bir Star, ATV, Show TV, bir Sabah gazetesi, Milliyet, Posta gelmiyor. Yolu kestik, hepsi geldi. Demek ki sesimizi duyurmak için böyle eylem yapmak lazım. Daha Boğaz Köprüsü var, daha Sağlık Bakanlığı, meclisin önü var. Daha yapılacak çok iş var.

- Yakın zamanda hastane müdürü ile bir görüşme gerçekleştirirdiniz. O görüşmede neler oldu?

- Görüşmeye gittiğimizde müdür “İl Sağlık Müdürlüğü'nden haber geldi. Sizin işvereniniz biz değiliz, giden taşeron firmaymış. Biz özel şirketlere karışmıyoruz” dedi. Gelen kağıtta böyle yazıyormuş. Ben “O kağıdı bize

“İşçi hakkını istiyor, ahlaksız mı oluyor?”

İstanbul: Elit Çikolata Fabrikası önünde yaklaşık 50 gündür bir direniş var. İşçiler TİS haklarına sahip çıktıkları için işten atılmış ve şimdi haklarını almak için pankartlarıyla kapı önünde oturuyorlar. 5 işçi mesai ücretlerini yani emeklerinin karşılığını istedikleri için işten atıldılar.

İçerden ve dışarıdan direnişlerine destek olduğunu belirten işçiler, çalışan işçilerin direnişteki işçilerin yanlarına gitmelerinin dahi yasak olduğunu söylüyorlar. Patron direnişteki işçilerin yanına gitme girişimlerini işçileri işten atmak tehdidiyle engellemeye çalışıyor. Fabrika dışında bile işçileri kontrol altında tutmaya çalışıyor. Direnişteki işçilerin arkadaşlarının düğününe gelmesini bile engelliyor vs.

Elit Çikolata Fabrikası'nın iki şubesi var. Bunlardan biri Esenyurt'ta diğeri ise Kasımpaşa'da. İki fabrika da farklı çalışma koşullarına sahip. Esenyurt'ta bulunan fabrikada işçiler 2 vardiyalı ve 8 saat çalışıyor. Diğerinde ise işçiler sabah saat 08.00'de iş başı yapıyor ve akşam saat 22.00'de paydos ediyorlar. İzinler sıkıntılı; işçiler tatil günlerinde dahi çalışıyor ve izin istediklerinde ise ret yanıtı alıyorlar.

Fabrika ve direniş üzerine sohbet etmek için direnişi 44. gününde ziyaret ettik. Direniş süreci, talepleri gibi konular üzerine kısa bir söyleyişi gerçekleştirdik.

- Direnişe nasıl başladınız?

de verin, biz de okuyalım” deyince “Size veremem. Bana geldi. Hatta bunu size okuduğumu da kimseye söylemeyin” dedi.

100 gündür burada direniyorum ben, onun kimden geldiği belli olmayan, bize göstermediği bir kağıdı okumasıyla mı çekip gideceğim!? Bir de “kış geliyor, orada üşürsünüz” falan dedi. Bizi çok düşünüyor, sağ olsun! Biz de dedik ki, “madem bizi bu kadar düşünüyorsun, işe al!” Müdür, son olarak dedi ki “Başhekim 'Koltuğumdan olurum, ama yine de bunları işe almam!' dedi” Biz dedik ki, “O zaman biz de onu koltuğundan edeceğiz, buraya gelip çalışacağız!”

- Önümüzdeki süreç için bir eylem hazırlığınız var mı?

- 31 Ekim'de çadır kuralı 100 gün

Bugüne kadar patronla herhangi bir görüşme oldu mu?

Aydın Açıkelli (6 yıllık Elit çalışanı): Benimle beraber bir arkadaşım daha atıldı. İşten atıldığımızın 3. günü saat 11.30'da Kasımpaşa Elit Çikolata Fabrikası'na gittik. Arkadaşım; “gidip toplantı yapalım, haklarımızı verecekler” dedi. Orada bulunan müdürlerden birisiyle toplantı yaptık. Bizi işten 25/2'den (yüz kızartıcı suç) çıkarmışlardı. “Toplu iş sözleşme içerisinde olan % 50 mesai ücretlerinin ödenmeyen kısmı ikramiyemiz, tazminatımız, çalışmış olduğumuz sürenin maaşı; bunlar ödensin, helalleşelim” dedik. Onların bize önerisi “sizler bize bir şey verin ki bizler de size verelim” oldu. “Ne istiyorsunuz ki bizden, sonuçta işçiyiz, yani ne verelim?” diye sorduk. “Sizler fazla mesai ücretlerini istemeyeceksiniz, artı biz size ikramiyenizi, kıdem tazminatlarınızı, çalışmış olduğunuz sürenin maaşını verelim, bunları verdikten sonra da yarın dava açacaksınız, ertesi gün davanızı geri çekeceksiniz” dediler. “Neden yapıyoruz bunu dedik?” “İşçinin bir kere dava açma hakkı var. Bunu yapacaksınız ki sonradan dava açmayasınız” dediler. Bunu kabul etmedik, bizim taleplerimiz bu şekilde değil.

- Peki, sizin talepleriniz nedir?

- Bizler kıdemimizi, kıdem tazminatımızı, ikramiyemizi, çalışmış olduğumuz sürenin maaşını artı TİS'te olan fazla mesai ücretlerimizi ve iş kanununun 17. bendince işten çıkarılmayı talep

ediyoruz. Bizim talebimiz bu şekilde. “Bunu kabul ediyorsanız yapın anlaşalım” dedik. Onlar bunu kabul etmediler. Ben davamı açacağım, sonucu nereye kadar giderse, sonuna kadar da sürdüreceğimi söyledim. Benimle gelen arkadaşım onların isteklerini kabul etmek zorunda kaldı, maddi durumdan kaynaklı.

- Tek Gıda-İş Sendikası'nın direnişe yaklaşımı nasıl?

- Tek Gıda-İş Genel Merkezine gittik, taleplerimizi ilettik. “İşten atıldığımızı biliyor musunuz” dedik. “Biliyoruz” dediler. “Peki, bizim için dava açmayacak mısınız?” dedik, “yok” dediler. Neden dava açmadıklarını sorduk; “biz dava açarsak kendimizi yakarız” dediler. “Bizden 5-6 yıl boyunca üyelik parasını aldınız, şimdi işten atıldık, gelip bize neden sahip çıkmıyorsunuz?” dedik. 44 gündür bu fabrikanın önünde direnişteyiz. Bir saat bile gelmediler. Gelmeyi bırakın bir de gazeteye demeç verdiler; “bir iş yerinde alacağı olan işçi işvereni mahkemeye verirse o işyerinde çalışmasını ahlaki ve hukuki bulmuyorum” diye. İşçi hakkını istiyor ahlaksız mı oluyor?

- Bu direniş size neler kattı?

- Direniş kendine güveni olmayan insanlara güven verdi. Yani çevreden gelen, başka yerlerde çalışan, direnişe katılan işçilerin size destek vermesi özgüveni artırıyor. Bazı şeyleri de öğretiyor. Dimdik ayakta durup ben buradayım demeyi öğretiyor.

Güven Elektrik kazanımla sonuçlandı

H. Merkezi: Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü Güven Elektrik işçileri direnişi kazandı. İşten çıkarıldıktan sonra ödenmeyen kıdem ve ihbar tazminatları için Cankurtaran Holding önünde 10 Eylül günü direnişe başlayan 265 işçi, direnişin 36. gününde tazminatların ilk taksitinin ödenmesiyle direnişi kazanımla sonuçlandırdı.

Telefonla görüştüğümüz Güven Elektrik işçilerinin işyeri temsilcisi

olmuş olacak. O gün sanatçıları, milletvekillerini, siyasi parti ve kurumları; elimizin-kolumuzun uzandığı herkesi buraya getireceğiz ve her yere sesimizi duyuracağız. Burayı bayram yerine çevireceğiz. Sonuna kadar direneceğiz.

“İşini geri istemek ideoloji mi?”

Hamdi Azbay: Direnişle ilgili bir gazeteyle röportaj verdik. Röportajın ardından müfettişler gelip, başhekimle görüştü. Başhekim onlara “onlar beni rezil etti. Onların derdi iş değil, onların derdi ideoloji” demiş. İşini geri istemek ideoloji midir? İdeolojiyse o zaman ben ideolojinin alasını yaparım. Bu çadırdan sonra içim rahat. Bu çadır direnişin, hak aramanın sembolüdür. “İki sendikaya birden üye olabilirsiniz” diyorlar, bir tanesine üye olu-

Gülten Taştan şöyle konuştu: “Sendikalı olmanın yani sendikanın gücüdür bu. İşçiler olarak birbirimize kenetlendik, sendikamız sürekli arkamızdaydı.” Taştan, talepleri karşılancaya kadar direnmenin önemli olduğunu altını çizerek sözlerini şu şekilde noktaladı: “Şu an direnişte olan direniş işçilerine başarılar diliyorum ve yılmınlığa düşmeden direnişlerini sürdürmelerinin çok önemli olacağını düşünüyorum.”

yoruz diye tehdit ediliyoruz. Ben son 10 senedir işçiler hakkında bu devletten iyi bir şey duymadım.

Emekçinin gündemi

Sendikaları tasfiye yasasına karşı mücadele!

AKP hükümeti tarafından meclis gündemine getirilen "Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Kanunu" sınıftan yana emek örgütlerinin protesto ve eleştirilerine karşın 18 Ekim 2012 günü kabul edildi. Sermaye örgütlerinin talepleri doğrultusunda 12 Eylül döneminin ruhunu sürdürmekle kalmayıp, mevcut kısıtlı hakları daha da geriye götüren ve milyonlarca işçiyi doğrudan etkileyen bu yasaya karşı mücadeleyi sürdürmek önemlidir.

Bu yasa işçi haklarını kısıtlayarak sermayenin aşırı kâr hırsına hizmet etmesinin yanısıra mevcut sendikal yapıyı AKP'nin isteğine uygun olarak şekillendirmekte ve yandaş sendikacılığı güçlendirerek özellikle Hak İş'in önünü açmaktır. Yasayı kapalı kapılar ardında, hangi pazarlıkların sonucu olduğu bilinmeyen bir tutumla Türk-İş yönetiminin imzalaması da Türkiye işçi sınıfı tarihine kara bir leke olarak geçecektir.

Türk-İş yönetiminin protokole imza koyması, kamuyundan ve üye sendikalardan gelen tüm eleştiri ve taleplere kayıtsız kalması, meclis görüşmeleri esnasında teslimiyetçi bir tutum sergilemesi, muhalif sendikaları baraj altında bırakırken birçok üye sendikasını da Hak-İş'in karşısında yalnız bırakması ve yasayla getirilen tüm hak gasplarını onaylayarak suç ortaklığı yapması Türk-İş'in tarihi ve kuruluş misyonu düşünüldüğünde şaşırtıcı değildir. Yeni yasa, işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğüne yeni engeller çıkarmakta, 12 Eylül darbesinin anlayışını sürdürmektedir. Bilhassa 30'dan az işçi çalıştıran işyerlerinde sendikalı işçilerin güvencelerinin ortadan kaldırılmasıyla ülke genelindeki işletmelerin çoğunluğunda işçilerin sendikalı olması fiilen yasaklanmıştır. Dahası 30'dan fazla işçi çalıştıran işyerlerinde de alt şirketler kurarak yasadışı "faydalanmak" da mümkün olacaktır.

Yeni yasayla işkolu barajının patron örgütlerinin taleplerine göre düzenlenmesi ve hiçbir uluslararası standartta yeri olmayan işkolu barajının korunması kabul edilemezdir. İşkolu barajını düşürürken işkollarını birleştirme marifetiyle toplam işçi sayısının yükseltilmesi ve fiili olarak barajın yükselmesi sonucunda 3 yıl içinde sendikaların büyük çoğunluğu yetkisini kaybedecektir. Yasa çıkarken mevcut toplu sözleşme hakkına sahip olan ancak baraj altında kalan sendikalara yalnızca bir seferlik TİS yetkisi verilmesi de koltuğunu kaybetme derdine düşen statükocu, bürokratik sendikal yapılara sus payı anlamına gelmekte ve bir dönem daha koltuklarını koruma imkanı vermektedir.

Yasanın mantığını açığa çıkaran bir diğer olgu da bağımsız sendikaların kurulmasını engellemek için ESK üyesi olmayan sendikalara en baştan itibaren % 3 barajın dayatılmasıdır. Bu, işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünü engellemeye dönük bir karardır ve özellikle Kürt Ulusal Hareketinin kendi sendikalarını kuracağı korkusu nedeniyle kabul edilmiştir.

Yasanın kabulüyle 5 ay önce bir gece yarısı operasyonu ile grev hakkının gasp edildiği sivil havacılık işkolundaki grev yasağının yeni yasayla beraber kaldırılması yasanın olumlu ender yanlarından biridir. Ancak bu durum Hava İş Sendikasının, duyarlı kamuoyunun ısrarlı mücadelesinin ve uluslararası kampanya sonucu hükümetin içine düştüğü zor durumun bir sonucudur, bir başarıdır.

Bu yasanın amacı sendikaların tasfiyesidir. Halihazırda oldukça zayıf olan sendikaların tam teslimiyetinin sağlanmasıdır. Ancak unutulmamalıdır ki, **işçi sınıfı haklarını yasalarla değil, fiili meşru mücadelesiyle, bedeller ödeyerek kazanmıştır.** 12 Eylül Cuntasının ardından kabul edilen yasalarda da örgütlenmenin önünde çok sayıda engel olmasına karşın işçi sınıfı bu engelleri aşmasını bilmiştir. İşçi sınıfı bu yasanın kendisine biçtiği dar gömleği giymeyecektir. Sınıftan yana, emekten yana tüm toplumsal güçlerle beraber işçilerin evrensel haklarını temel alarak fiili, meşru mücadeleyle sınıf sendikacılığını kararlılıkla yükseltmek gereklidir.

"Taşeronla karşı mücadelemiz sürecektir!"

İstanbul: Taşeronlaştırmanın çığ gibi büyüdüğü ülkemizde işçi ve emekçiler buna karşı çeşitli direniş odakları oluşturuyor. Bunlardan biri de kamuoyunda Çapa direnişiyle adını duyuran **Taşeron İşçileri Derneği** (Taşış-Der). Özgür Gelecek gazetesi olarak geçtiğimiz günlerde genel kurulunu yapan Taşış-Der'in Başkanı **Celal Bilgin** ve Çapa'da direnen işçilerden **Serkan Aydın** ile taşeronlaşma, derneğin kuruluşu, 10 Ekim'de gerçekleştirilen genel kurul ve derneğin önüne koyduğu hedefler üzerine sohbet ettik.

- Biraz Taşeron İşçileri Derneği hakkında konuşalım. Nasıl kuruldu, neyin ihtiyacı olarak ortaya çıktı?

Serkan Aydın, Taşış-Der üyesi: Bizim derneğimizin 4 yıllık bir tarihi var aslında. Süreç bu derneği dayattı aslında, 3-5 kişi cebimizden ne çıktıysa o şekilde kurduk. O zaman 20 kişi kadarlık şimdi sadece Çapa'da bin 500 üyemiz var. Greve çıkarken rektörlük sürekli saldırıyordu, sokağa çıkmaktan başka şansımız kalmamıştı.

Dernek kurulmadan önce Çalışma Bakanlığı'nın bir raporu vardı. Rapor, sağlıkta taşeron çalıştırmayı yasaklayan bir rapordu. Bir süre o raporu anlatmaya uğraştık. Çalışma Bakanlığı'nın raporundan sonra bir dernek olarak örgütlenmeye başladık. Örneğin ben burada sağlık hizmetinde çalışıyordum ama adım servis elemanıydı. Normalde servis elemanının sağlık hizmeti vermesi suçtur. Bunu raporla belgeledikten sonra, mücadele sürecimiz dava sürecimizle devam etti. Pek çok dava açtık ve birçok sağlık çalışanı kadroya geçti.

Birçok kişinin kadroya geçtiği dönem kaotik bir süreç yaşandı. Diğer sağlık çalışanlarının, hasta bakıcıların, personelin, tıbbi sekreterlerin kadroya geçmesi biraz daha zor oldu çünkü karşımıza sürekli **"birebir sağlık hizmeti yürütüyorlar"** gibi bir gerekçe geliyordu. Davalarda sıkıntılı bir süreç yaşadık. Bizler de sokaklara çıktık, grev çadırına

kadar gittik. Dava sürecinde yemek gaspları oldu, maaşlarımızdan kesintiler, yol paralarımızın kesintiye uğraması gibi şeyler aslında bizleri greve götüren nedenler oldu.

Daha sonra 180. günde bizler rektörlükle uzlaşarak grevi bitirme kararı aldık. Ama bu grev başlamadan önceki dönemde, rektörlük bizim elimizde mahkeme kararı olmasına rağmen bize **"mahkeme de bizden, savcılık da bizden, hükümet, rapor da hepsi bizden yana, elinizde on tane karar olsa ne yazar, hiçbir şey yapar-**

nırlı kalmayacak.

Biz buradaki taşeron işçilerin güvenini grev döneminde kazandık, üzerimizde çok baskı olmasına rağmen, şimdi bu güveni kaybetmeden bu mücadeleyi yürütmek ve büyütme gibi bir derdimiz var.

Rektörlük bazılarımıza, mesela bana kadro teklif etti. Bizi bu mücadelenin içinden çekmek istiyorlar. Diğer arkadaşlar da kadro gelenlere kızdılar, yani bizi birbirimize düşürmek istiyorlar. Ben arkadaşlara kabul etmediğimi söyledim. Dedim rektörlüğe, **"200-300 kişiyi birden kad-**

mazsanız" dedi. Düşünsenize bunu diyen Türkiye'ye yön veren insanlar, dekanlar, rektörler, profesörler. Biz donakaldık, elimizde raporlar var, mahkeme kararları var. Hiç şeydiler bizleri, bir üniversite bünyesinde bulunuyoruz. 3 yıldan az sözleşme olmayacak deniliyor, 15 günlük ihaleler yapıyorlar. Yani 15 gün başka bir firmadan, 15 gün başka firmadan işçi alıyorlar. Buna da herkes göz yumuyor.

- Derneğinizi sürecini anlatır mısınız?

Celal Bilgin (Taşış-Der Başkanı): Ağustos'ta bir genel kurul yapılmış ama dağılmıştı. 12 Ekim günü bir kurul daha yaptık. Genel kurulumuz oldukça coşkuyla geçti, öncekilere göre daha iyiydi. Bizler burada genelde tüm taşeron işçileriyle birleşen, dayanışan bir mücadele izlemeyi planlıyoruz. Ama sadece taşeronla işimiz bitmeyecek.

Örneğin, şimdi dernek yönetiminde kadroya geçen arkadaşlar var, yani mücadele taşeronla sı-

ro verirsiniz kabul ederim." Şimdi diyorlar bir kişilik kadro var, geliyor 30 kişilik kadro, kendi yandaşlarına çıkıyor bu kadro.

- Peki, yeni yasayla birlikte birçok sendikanın yetkisi düşecek, işçiler sendikal örgütlülüklerden koparılacak. Buna ne diyorsunuz?

- Devlet taşeronlaşmayı artıracak, dernekleşme artacak bençe. Buna karşı mücadelenin de büyütülmesi gerekiyor. Sendikaların yeni çözüm yolları bulması gerekecek.

Bizler burada mücadelemizi kazanımla sonuçlandırdık ve bu mücadele deneyimimizi diğer dernek ve kurumlarla paylaşmak istiyoruz. Sizlerden de bunu kamuyuna duyurmanızı istiyoruz. Mücadele anlamında epeydir geri düştük. Maaşlarımız düştü, bayrama borçlu gireceğiz, mesailerimizi alamıyoruz.

Ama bizim tüm bunlara karşı mücadelemiz devam edecek. Tüm işçiler birlik olursa kazanamayacağı hiçbir şey yok.

Darkmen işçisinin direnişi sürüyor

H. Merkezi: 30 Ağustos günü işe gitmedikleri gerekçe gösterilerek işten çıkartılan Darkmen Tekstil işçilerinin direnişi sürüyor.

30 Ağustos günü işe gitmeyecek fabrika önünde çeşitli hak taleplerinin olduğu bildiriye dağıtan işçiler sonraki gün işten atıldılar.

Kendi yasalarını dahi çiğneyen egemenler yasal anlamda 30

Ağustos tatil olmasına rağmen Darkmen işçilerinin işten çıkarak işçi sınıfına bakış açılarını ortaya koyuyor.

"Yasalara bağlı" Darkmen patronu vergi kaçırıyor

Darkmen patronu işçilerin maaşını asgari ücret olarak göstererek vermesi gereken vergiyi

azaltıyor. İşçilerle görüştüğümüzde 1.100 TL maaş alan bir işçinin maaşının maliyeye karşı 700-800 TL olarak gösterildiğini öğreniyoruz.

Her cumartesi günü fabrika önünde oturma eylemi yapan 9 Darkmen işçisi, çalışmak zorunda oldukları için direnişe tüm gün devam edemediklerini ancak tazminatlarını alana kadar eylemlerle devam edeceklerini aktarıyorlar.

“Güvercin değil, öğretmeniz”

H. Merkezi: Milli Eğitim Bakanı **Ömer Dinçer**'in, atamasının yapılmasını bekleyen ve talep eden öğretmenleri “**Eminönü’nde yem bekleyen güvercinlere**” benzetmesinin ardından Ataması Yapılma-yan Öğretmenler Platformu (AYÖP), bakana cevaben Eminönü’nde eylem yaptı. Eminönü Meydanı’nda toplanan öğretmenler “**Sadaka değil atama istiyoruz!**”, “**KPSS mezara, öğretmenler okula!**”, “**Ücretli köle olmayacağız!**”, “**Savaşa değil eğitime bütçe!**” ve “**Güvercin değil öğretmeniz!**” sloganlarını attılar.

Eylemin başında söz alan AYÖP üyesi bir öğretmen, güvencesiz çalıştırılmaya karşı alanda olduklarını ve 4+4+4 ile beraber okullarda da öğretmen açığının arttığını belirtti. Bakanın verdiği sayıların gerçeği yansıtmadığını belirten öğretmen, gerçek sayının mezun olacaklarla beraber 500 binin üzerinde olduğunu ifade etti. Eylemde, Eğitim-Sen İstanbul 1 No’lu Şube Başkanı **Barış Uluocak** da söz alarak, savaş tamtamlarının çaldığı bir süreçte, eğitim emekçilerine laf söyleyen Bakan gibi akbaba olmak-tansa barış için mücadele eden güvercinler olmayı tercih ettiklerini belirtti.

AYÖP üyesi öğretmenler, yıllarca ve haklarını alıncaya kadar mücadele edeceklerini vurguladılar. Basın açıklamasının ardından öğretmenler, diplomalarını yakarak güvercin uçurdular.

“Örgütlü gücün dağıtılması, sınıfı yok etmekten geçer!”

İstanbul: 18 Ekim günü mecliste kabul edilen Toplu İş İlişkileri Kanunu Tasarısı işçi sınıfının önemli gündemlerinden birisi. Zira bu yasa, sendikal hareketlerin tasfiyesini ve sistem eksenli bir örgütlenme modeliyle yeniden işlev kazandırmayı hedefliyor. 350 bini aşkın işçinin TİS hakkının gasp edileceği yasa, aynı zamanda sınıfi örgütlemek için çaba harcayan, dinamik sınıftan yana ve muhalif sendikaları ortadan kaldırmayı hedefliyor.

Örgütsüzlüğü dayatan yeni sendika yasasını TÜMTİS Genel Sekreteri **Gürsel Yılmaz** ile konuştuk.

- Merhaba öncelikle yeni sendika yasasından kısaca bahsedebilir misiniz?

- Bu yasa 5 Ekim tarihli bir yasa değil sadece. 10 yıldır tartışılan ve bir şekilde hükümetin sendikalara hakim olmak istediği ve kendine göre dizayn etmek istediği bir yasa. Uzun süredir tartışılan Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu üze-

rinden bir yasa değişikliği ile işçi sınıfının örgütlü gücü dağıtılmak istenmektedir.

- Bu örgütlü güç nasıl dağıtılıyor?

- Bu güç, yasa kapsamında ifade edildiği gibi sendika barajının düşürülmesi ve toplu sözleşme çağrısı için gerekli olan % 50 artı bir gibi bir kolaylık içermiyor. Meselenin özü bu şekilde çarpıtılıyor. Esas mesele çıkarılan yasa ile muhalif, dinamik sendikaların tasfiyesi. % 10 olan baraj, Sigortalar Müdürlüğü’nün verilerine göre düzenleniyor ve bu da yeni sendikalar önünde barajın % 20’lere çıkması demek. Yani birçok sendika bu barajın altında kalacak. Bugün

28 olan işkolu 20’ye düşmüş durumda. Bunun da nedeni sendikaların örgütlü gücünün dağıtılmaması için birleşme yoluna gitmelerinden kaynaklanıyor. Örneğin Türk-İş’e bağlı tekstil işkolu deri işkolu ile birleşiyor. Biz bu birleşmenin örgütlü gücü daha da büyüteceğine inanıyoruz.

- Bu süreç nasıl örgütlendi, kısaca anlatabilir misiniz?

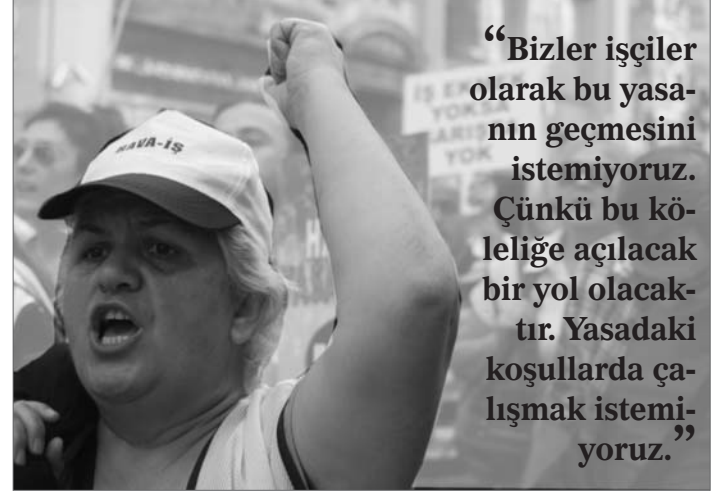
- Yasanın her şeyden önce işçi sınıfının birliğini ve mücadelesini dağıtmak hedefli olduğunu söyleyelim. Zaten uzun süredir hükümetin gündeminde ve tartışılıyor. Esas amaç sendikal hareketin muhalif odaklı güçlerini tasfiye etmek. Kısacası hükümet kendi arka bahçesine sendika yetiştirmek istiyor. Şubat ayından bu yana TİS görüşmeleri iptal edildi. Ayrıca bir şey daha gördük ki; sigortalar kurumunda bizim örgütlü olan işçi arkadaşlarımızın sendikalı olarak kaydı dahi yok. Yani sendikaların üye sayısına dair bir net ve sağlıklı bir bilgi dahi yok. Bu sendikaların tasfiyesi için uzun süredir bir planlarının olduğunu gösteriyor.

- Yasa sizin de bağlı olduğunuz Türk-İş’in oturumunda bulunması ile imzalandı. Oturumda ayrıca Hak-İş de bulunuyor; bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Her şeyden önce belirtelim; bu yasanın altına imza atan herkes işçi sınıfına ihanet etmiştir. Bu anlamıyla bu yasa altına imza atan herkese karşı mücadelemizi yükselteceğiz. Bildiğiniz üzere biz Türk-İş içinde Türk-İş yönetimine karşı muhalif olan bir odakta, Sendikal Güç Birliği’nde yer alıyoruz ve bu anlamıyla Türk-İş Genel Merkezi’nin bu tutumunu teşhir etmeye çalışacağız. Ayrıca sendika yasasına karşı ilerleyen süreçlerde eylemler de düzenleyeceğiz.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Geleceğimizin karartılmasına, işçi sı-

“Bizler işçiler olarak bu yasanın geçmesini istemiyoruz. Çünkü bu köleliğe açılacak bir yol olacaktır. Yasadaki koşullarda çalışmak istemiyoruz.”

nının haklarının gasp edilmesine karşı hep beraber, ortak mücadele hattını örmek gerekir. Ortak birleşik mücadeleyi örgütlersek, direnişleri kazanıma götürme olanaklarını sağlarsak kazanılmış hakları sadece korumuş olmaz, yeni kazanımlar elde etmiş oluruz. Yeni sendika yasasına karşı da daha fazla örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini belirtmek istiyorum.

“Bizler bu yasaya müsaade etmeyeceğiz!”

Ömer Kuruyuk (Deri İşçisi): Bu yasa sendikasızlaştırmayı, örgütsüzlüğü dayatmaktadır. Tüm sendikaların veya diğer kurumların bu yasaya karşı gelmesi gerekiyor. Kendilerine dikensiz bir gül bahçesi yaratmaya çalışıyorlar. Getirilen baraj sistemi ile önde gelen sendikaları yok etmeye çalışıyorlar. Ama bizler buna müsaade etmeyeceğiz. Biz Sendikal Güç Birliği olarak her türlü eylemle bu yasaya karşı geleceğiz. Bugün 1 saat iş durdurma kararı aldık ve gerçekten iş durmuş oldu.

Özlem Altok (Hava-İş direniş işçilerinden): Bu yasa sendikacıların ülkede yok olması için atılan bir adım. Bizler de işçiler, sendikacılar olarak bu yasanın geçmesini istemiyoruz. Çünkü bu köleliğe açılacak bir yol olacaktır. Yasadaki koşullarda çalışmak, bu koşullarda çalışmaya zorlanan sendikalarla iş hayatımıza devam etmek istemiyoruz.

Meclise yürümek isteyen işçilere polis saldırısı

H. Merkezi: Toplu İş İlişkileri Kanunu Tasarısı’na karşı Meclis’e yürümek isteyen **DİSK** ve **Sendikal Güç Birliği Platformu** üyelerine polis saldırı.

Çeşitli illerden 9 Ekim’de Ankara’ya gelen DİSK Sakarya Caddesi’nde buluşurken, Sendikal Güç Birliği Platformu bileşenleri de Türk-İş Genel Merkezi önünde bir araya geldi. Türk-İş yönetiminin yasaya destek vermesine tepki gösteren işçiler, Türk-İş Genel Başkanı

Mustafa Kumlu’yu istifaya çağırıldı. Daha sonra birleşen iki grup, Akay Caddesi’nde polis barikatıyla durduruldu. İşçiler, polis ablukası altında oturma eylemine başlarken, polis gaz bomba-

sı ve tazyikli su ile saldırdı. İşçilerin yürümekte ısrar etmesi üzerine, polis 3 kez gaz bombası ile saldırarak çok sayıda işçiyi yaraladı.

Bir saat süren oturma eyleminin ve görüşmelerin ardından barikata yüklenen işçiler polis saldırısına “**Yüklen emekçi, barikatı yıkalım**” sloganları ve sıkılan gaz bombalarını polise fırlatarak karşılık verdi. Bir açıklama ile son bulan eylemde, DİSK Genel Başkanı **Erol Ekici**, “işçiler ile ilgili bir yasaya ilişkin işçilerin taleplerinin dinlenmediğini” söyledi.

BURSA

“Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu” tasarısının görüşüldüğü gün Bursa’da SGBP birleşeni olan bazı iş

yerlerinde sabah 1 saat iş bırakma ve akşam Fomara Meydanı’nda basın açıklaması gerçekleştirildi.

TÜMTİS Şube Başkanı **Özdemir Aslan** okuduğu basın açıklamasında “*Bu yasa bu haliyle ‘sendikasızlaştırma’ yasasıdır. İşte biz bu durumu gördüğümüz için aylar öncesinden uyarıcı açıklamalar yaptık, geçtiğimiz hafta da Ankara’da meclise giderek vekillere gerçekleri anlatmak, bu kabul edilemez yasaya dur demek istedik. Ama ‘ileri demokrasinin’ gazıyla, copuyla karşılandık. Ama mücadele bitmedi devam ediyor. İşte bugün işyerlerimizden iktidarı bir kez daha uyarıyoruz*” denildi. Eylemin ardından kitle 1 saatlik oturma eylemi gerçekleştirdi.

Fındık diyarında yangın var

AKP'nin tarım politikaları konusundaki tüm uygulamalarının arka planında emperyalizmin son 30 yıldır bizim gibi ülkelere dayatmış olduğu "neo-liberal" ekonomik-politikalar vardır. 10 yıllık süre içerisinde tarım ve hayvancılık konusunda üretimde büyük oranda gerileme olmuş ve bu gerilemeye bağlı olarak

ortaya çıkan açık, giderek büyüm-üştür. Diğer

tarım ürünleri gibi fındık da, uygulanan ekonomik politikalarla etkilenmektedir. AKP'nin uygulamaları sonucu fındık fiyatı dip yapmış, 2012 yılı için 4 TL seviyesinde seyretmektedir. Bu, Ziraat Odası'nın açıkladığı maliyet fiyatının altında bir rakamdır.

Ziraat Odası'nın 2012 yılı için hazırlanmış olduğu maliyet fiyatı 4.7 TL gibi çelişkili bir rakamdır. Bizim tahmini olarak yapacağımız maliyet hesabına göre rakamın en az 5.5 TL olması gerekmektedir. Bugünlerde piyasada iş-

lem gören fiyatın 4 TL olduğunu dikkate aldığımız-

da, maliyet fiyatının 1.5 TL altında olduğu görülecektir. İşin özeti; üretici harcadığı emeğin karşılığını alamadığı gibi, ürününü 1.5 TL kadar zararına satmış olmaktadır.

Fındık fiyatının bu kadar ucuz olmasının nedeni ise AKP'nin emperyalizm kaynaklı tarım politikasıdır. Fiyatların düşmesi ve serbest piyasa ortamında tüccar tarafından belirlenmesi için öncelikle taban fiyat ve desteklemeyi ortadan kaldıran AKP, bugün piyasayı tamamen tefeci-tüccarın "insafına" bırakmış durumdadır. Geçtiğimiz 3 yıl içerisinde uygulanan "doğrudan gelir desteği" 2012 ve takip eden yıllarda olmayacağı için, fındığını zararına satan üretici son derece mağdur durumdadır.

Üreticilerin çok büyük bir bölümü fiyatların yükselmesini bekleyecek durumda da değildir. Çünkü bunların bir bölümü acil ihtiyaçtan dolayı fındığını satmakta diğer bir bölümü ise büyük şehirlerden gelmiştir ve zamanı dolduğu için (okul vb. nedenlerle) fındığını bir an önce satıp evine dönmek istemektedir.

Hatta küçük üreticilerin bir bölümü fındığını hasattan çok önce tüccara sat-

mak (alivre) zorunda kalır. Çünkü bu üreticiler tüccardan senet karşılığı borç alır ve bu borcun karşılığı ise üreticinin toplayacağı fındıktır. Üreticinin aldığı borç, tefecilik gereği faizlidir ve eğer o yıl fındık olmaz ve hasat gerçekleşmez ise, üreticinin durumu oldukça zordur ve borcuna karşılık evini, tarlasını veya varlıklarını tefeci-tüccara kaptırmak zorunda kalır. Fındık olduğunda ise hasat yaptığı fındığını olduğu gibi tüccara teslim edip, gelecek yıl için yeniden borçlanmak üzere tüccarın kapısını çalar...

AKP'nin fındık konusunda uyguladığı politika, fındık alımını gerçekleştiren emperyalist tekeller ve onların uşağı durumunda olan (komprador) tefeci-tüccarların çıkarları doğrultusundadır. Yıllar boyu uygulanan fiyat politikası bu durumu ispatlamaktadır.

AKP'nin bu tek yanlı ekonomik-politikasına karşı fındık üreticisinin tercihi ve eğilimi nedir? 2002 yılından bu yana kesintisiz olarak AKP'yi destekleyen fındık üreticisi genel anlamda ciddi bir hayal kırıklığı yaşamış ve yaşamaya da devam etmektedir.

(Bir ÖG okuru)

"İşçiler öldü, yine işçileri suçluyorlar"

İstanbul: Yaklaşık 8 ay önce işçi ölümlerine 11 kişinin ismi eklenmişti. Mart ayında 11 işçi Esenyurt'ta şantiyede kaldıkları çadırlarda yanarak can vermişti.

Soruyor aileler; "Ne çabuk unuttunuz?" diye. Evet, ne çabuk unutuldu ki daha 11 işçinin hesabı verilmeden inşaatında çalıştıkları Marmara AVM'nin açılışı yapılıyor. Hem de ölümlere inat, şatafatlı bir eğlence ve T. Erdoğan'ın katıldığı bir açılışla. 18 Ekim günü Marmara AVM önünde 11 işçinin aileleri bir basın açıklaması düzenleyerek çocuklarının ölümlerinin hesabını soracaklarını dile getirdiler.

Ateş düştüğü yeri yakıyor!

Ailelerin yürekleri hala alev alev yanıyor. "Daha senesini doldurmadan" diyorlar sürekli. Daha ölümlerin üzerinden bir yıl geçmemişken, mahkemeler sonuçlanmamışken bu açılışın nereden çıktığını anlamaya çalışıyorlar. Ama anlamak imkânsız, çünkü egemenler için can kendilerinin olmadığı sürece değersiz. İnsan hayatını önemseselerdi işçilerin ölümü için yine onları suçlayacak kadar pervasız olurlarmıydı? Yükselen çılgınlığı duymazlıktan gelirler miydi?

Yaklaşan bayram onlar için muazzam bir olanak. Satışlar başladığı an kârlarına kâr katarak, işçilerin, emekçilerin haklarını gasp ederek, hırs uğruna ölümlerine sebep olarak daha da zenginleşmek istiyorlar. Daha fazla sermaye için daha çok emek sömürsünü hedef alarak, işçileri katlediyorlar. Ve çok da rahatlar. Çünkü devlet; medyayla, polisiyle ve yasalarıyla onların arkasında!

"Hiç sorumlulukları yokmuş gibi davranmaları canımızı acıtıyor!"

Saat 12.00'de AVM önünde açılış protesto etmek ve unutturmayacağız demek için biraraya gelen aileler, acılarını ve öfkelerini dile getirdiler. Açıklamayı yaşamını yitiren işçilerden **Barış Kıyak**'ın kardeşi **Damla Kıyak** okudu. Damla Kıyak; "Bugün bu yıkılasıca AVM önünde biraraya geldik. Çünkü acımız bu kadar tazeyken ve bu yapıyı inşa edenler sanki olarak mahkeme huzurunda yargılanırken, sanıkların ifadelerinde sorumluluğu yokmuş gibi davranmaları canımızı acıtıyor" dedi.

Sloganlarla sona eren açıklamanın ardından Damla Kıyak ve İdris Topal duygularını gazetemizle paylaştılar.

İdris Topal: Benim kardeşim çadır yangınında hayatını kaybetti. 7 ay oldu.

Bugün buraya bakıyorum da, herşey unutulmuş. Daha senesi dolmadan, biz acı içindeyken açılış yapıyorlar. Ne diyeyim diyecek bir şey yok ki. Herşey meydanda. Yani insanlık bu kadar değersiz anlayacağımız. Ama insanın değerli olması lazım, unutulmaması lazım. Ancak şu hale bakın; benim söyleyebileceğim bir şey yok ki; ne söyleyeyim?

Damla Kıyak: Abim

Barış Kıyak 11 Mart'ta hayatını kaybetti. Daha 1 yıl olmadan burada şimdi gösterişli bir açılış yapıyorlar. Hiç umurlarında değil, hiç saygıları yok.

Şu anda 11 kişi yargılanıyor. İki duruşma gerçekleşti. İfadeleri alınıyor ama sonuçta henüz yargılanmış değil. Sanık sandalyesine oturtulmuş değil. Biz asıl suçluların yargılanmasını istiyoruz. Şu anda sadece işçileri suçluyorlar. İşçiler öldü, yine işçileri suçluyorlar. İşçilere cezasını ama böyle olmaması için elimizden geleni yapacağız.

Tütün Kurultayı gerçekleştirildi

H. Merkezi: "Tütünümüz kaçak olmasın, tütün yasası değiştirilsin" talebiyle, Tüm Köy-Sen Adıyaman İl Temsilciliği tarafından 15 Ekim günü düzenlenen "Tütün Kurultayı"nda biraraya gelen tütün üreticileri sorunlarını tartıştı. 1'i CHP'li 4'ü AKP'li 5 Adıyaman milletvekilinin davet edildikleri halde katılmamaları kurultayda üreticiler tarafından eleştirildi.

HDK'nin de katıldığı kurultaya yaklaşık 350 tütün üreticisi katıldı. Bir konuşma yapan Tüm Köy-Sen Adıyaman İl Temsilcisi **Ramazan Gökay**, "Adıyaman sanayisi olmayan, tütün tarımıyla geçinen bir il. Tütün, Adıyaman için ekmek, su ve hava gibi önemlidir" dedi. Kentte 120 bin kişinin geçimini tütünle sağladığını dile getiren Gökay, "Bugün tütün üreticileri hükümetten darbe yemiştir. Alınterimle ektiğimiz tütünün adına kaçak denmesine bir anlam veremiyoruz. Tütünle ailesinin geçimini sağlayanlara kaçakçı denmemeli" şeklinde konuştu. Konuşmanın ardından kurultay, üreticilerin yaşadıkları sıkıntıları anlatmaları ile son buldu.

AKP'de saflar netleşiyor!

AKP içerisinde safların nasıl ayrıştığı en iyi ekonomi konusunda görüldü diyebiliriz. **Z. Çağlayan** ve **A. Babacan** arasında başlayan gaz-fren tartışması bunun tezahürüdür.

AKP'nin hızlı yükselişinin sonuna geldiği bir dönemden geçiyoruz. Zirvede olmak demek aynı zamanda inişin başlaması demektir. Halkın çıkarını savunan sistemlerde bulunulan zirve, yeni zirveler için bir dinlenme yeridir. Fakat sınıflı sistemlerde, egemenlerin çıkarları için iktidarları kullandıkları anlaşıldığından zirvede olmak düşüşün başlaması anlamına gelir. Düşüş, aynı zamanda kendi içindeki çıkar çatışmasının su yüzüne çıkması demektir. Kazancın bol olduğu dönemlerde aralarındaki farkı görmezlikten gelebilenler, iş zara- rın paylaşılmasına gelince yavaş yavaş düşman kesilmeye başlarlar. Kapitalizmin doğasında daha fazla kâr için ölü- müne rekabet vardır. Kapitalizmin kara deliklerinden biridir bu.

AKP, milli görüşçü, cemaatçi, liberal, muhafazakar demokrat şeklinde kendini tanımlayanların yer aldığı bir parti olarak kuruldu. Misyonu ise, halkın tepkisini nötrale ederek, Türkiye'nin serbest piyasaya uyumunu daha fazla sağlamaktır. Oldukça derin ve halk kitlelerinin günlük yaşam pratiğinde de yaşanan ekonomik krizin sonunda kuruldu. Ekonomide balon şişerken iktidara geldi. Bunun nimetlerinden bolca faydalandı. Fakat 2008'den sonra derinleşmeye başlayan küresel ekonomik kriz Türkiye'nin kapısından içeri girince, aralarındaki farklılıklar su yüzüne çıkmaya başladı. Ekonomik sorunlarla birlikte, Kürt sorununda, dış politikada, AB ile ilişkilerde, Alevilere, emekçilere yönelik konularda AKP, "demokrat", "sıfır soruncu", "açılımcı" maskelerini atıp gerçek yüzünü göstermeye başladı. Bunun sonucunda Kürtlerin, Alevilerin, emekçi kesimlerin tepkisini hiç olmadığı kadar topladı. AB hedefiyle arkasına aldığı "yetmez ama evetçiler" desteklerini sorgular halde geldi. Öyle ki bu çatlak "açılım döneminin" gazetesi olan Taraf'ta çeşitli yazarların ayrılmasına yol açtı.

AKP içerisinde safların nasıl ayrıştığı en iyi ekonomi konusunda görüldü diye-

biliriz. **Z. Çağlayan** ve **A. Babacan** arasında başlayan gaz-fren tartışması bunun tezahürüdür. Bakanların televizyon ve gazete üzerinden bu kadar uzun süre tartışmaları ve birbirlerinin başarısızlıklarını saymaları AKP "güçlüyken" - yani zirveyi tırmanırken- mümkün değildi. Bakanların tartışması da yetmedi. **Abdullah Gül**, Babacan'ı, **Erdoğan** da Çağlayan'ı desteklediklerini açıkça söylediler. Bu tartışmaya "devletin zirvesinde" ne yaşandığını anlamak için biraz daha yakından bakalım.

Gaz da fren de onlara çare olmayacak!

2008'de başlayan kriz Türkiye'de özellikle işten çıkarmalarla ve iş koşullarındaki kötüleşmeyle, sömürünün artmasıyla kendini gösterdi. Emperyalist ülkelerin çoğunda bankaların, finansal kurumların batmasıyla karakterize olan krizin, Türkiye'ye böyle yansımalarının nedeni, iddia ettikleri gibi güçlü bir ekonomiye sahip olmaları değildir. 2001 krizi dolayısıyla bankalar üzerindeki kredi kısıtlaması, bilançoların görece daha iyi görünmesine yol açtı. Ki bu dönemde Türkiye kredi ihtiyaçlarını dışarıdan karşılamıştır.

Kriz devam etmektedir. ABD ve AB ülkelerinde faizlerin hemen hemen sıfırlandığı, yani sermayeye karşılıksız para pompalandığı halde kriz tüm şiddetiyle sürüyor. **Kapitalist sistem yaşanan kriz karşısında çaresiz durumdadır. Oluşturdukları köpük, bir türlü yok edilemiyor. Artı değer tek kaynağı canlı emeğin sömürüsüne olan ihtiyaç, sömürücüleri daha saldırganlaştırıyor.** Bunun karşılığı ise başta AB olmak üzere tüm emperyalist ülkelerde halkın sürekli çeşitli biçim ve içeriklerdeki protesto eylemleri oluyor. Tüm dünyada zengin-fakir arasındaki uçurum hızlı bir şekilde açılıyor.

Türkiye de bu tablonun içinde yer alıyor. Türkiye'de en fakir % 20'lik kesimi-

min gelirden aldığı pay % 5.8 iken, en zengin % 20'nin aldığı pay % 46.4'tür. (TÜİK verisi, 24.09.2012, Milliyet) Son bir yılda serveti 30 milyon Dolar olan süper zenginlerin sayısı 800'den 830'a çıktı. Yani sistem kendi çelişkileri doğrultusunda ilerliyor. Sömürüyü artırıyor, ezen-ezilen arasındaki makas açılıyor, bununla bağlantılı olarak her iki tarafın da şiddet hareketleri artıyor.

"Ekonomide çok başlık bitti", "Take off'a geçtik" sözleri AKP'lilerin kulağında artık hoş bir seda durumunda. Büyümenin hesaplanamayan altında kalması (% 3.2), bütçenin geçen yıl 2.1 milyar lira fazla verirken daha yılı bitirmeden 8.5 milyar TL açık vermesi, cari açığın 34 milyar TL olması yani tüm bilançolarda göstergelerin kötü çıkması koordinatörler arasında suçlu arayışını artırdı. [Erdoğan, AKP kongresinde ekonominin ne kadar parlak olduğunu anlatmak için IMF'ye borcun hemen kalmamasına sığındı. Bu arada Türkiye'nin dış borç toplamının TC tarihinin en yüksek miktarı olan 323.5 milyar doları aşmış olduğuna hiç değinmedi. Zaten burjuva politikası bu değil midir? Gerçeklerden, gün ışığından korkan yarasalar gibi kaçarlar.]

Ekonomi Bakanı Çağlayan, faizleri yüksek tutan Merkez Bankası'na dolayısıyla Ali Babacan'a yükledi. Çağlayan'a destek çıkan Erdoğan, "MB'da aklı selim hakim olacak... Finans sektöründeki kazanç hiçbir sektörde yok. Yatırım da hak getire..." diyerek yıllardır finans baronlarını nasıl semirttiklerini itiraf etmiş olmaktadır. Hazine, son 5 yılda toplam 252.4 milyar lira, bu yılın ilk 8 ayında da 5 milyar lira faiz ödedi. (27.09.2012, Taraf)

Sıcak paraya bağımlı olan Türkiye'de yüksek faiz zorunludur. Türkiye "güven veren ülke" olarak görünmek için faizleri yüksek tutmaktadır. Bütçe açığının önemli bir nedeni buyken, diğer bir sebep de bu yıl artan güvenlik harcamalarıdır. Türkiye'nin Ocak-Haziran döneminde savunmaya yönelik mal-malzeme ve hizmet alım tutarı 732.7 milyar lira iken sadece Temmuz ve Ağustos'ta 846 milyar lira olmuştur. Buna ek olarak Suriye ile yaşanan gerilim, bu harcamaların katlanmasına yol açmaktadır.

Finans sektörüne ödenen faiz, savaşa ayrılan para ile bütçe açığı artmaktadır. Bütçe açığı da zamlarla, vergilerle kapatılmaya çalışılıyor. Gaz fiyatı bir

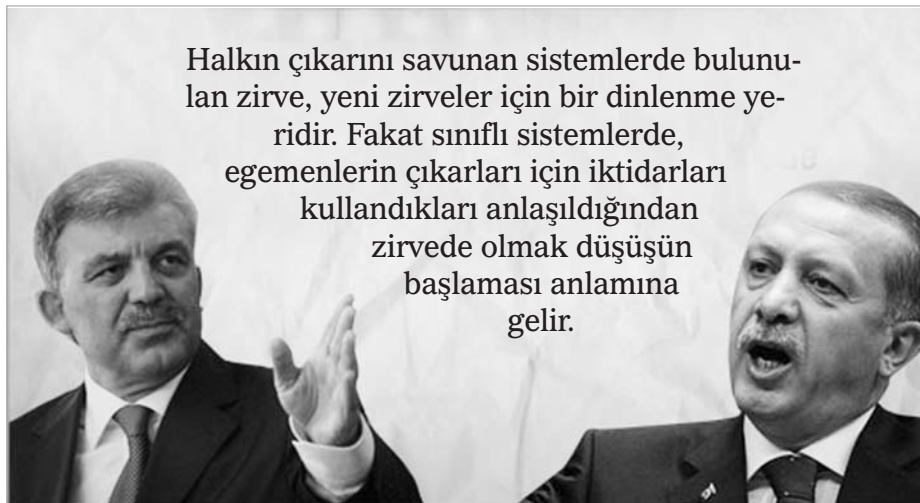

yılda % 48.9, elektrik % 30 oranında arttı. Gıda fiyatları sürekli artıyor. Dünyanın en pahalı benzini Türkiye'de. Başkanlık hayali kuran Erdoğan için tüm bunlar birer risk! Oylarını artırabilmek için kısa da olsa nefeslenmeye ihtiyacı var. Bu nedenle faizin biraz düşürülüp, bütçenin rahatlamasını, bir miktar yatırım yapıp, işsizliğin azaltılmasını istiyor. Fakat kriz dünyada bu kadar boyutlanmışken, maliye politikalarını gevşetmeleri yani gaza basmalarına izin verilmesi imkansız.

Nitekim "sağduyulu" olan A. Gül, meclis açılış konuşmasında "frenç" Babacan'ı desteklediğini söyledi. Sonra IMF, OECD açıklamalar yapıp, mali disiplinden bahsettiler. Erdoğan'ı uyardılar. Financial Times'ta Babacan'a övgü dolu makaleler çıktı. Diğer yandan ilk defa Fethullahçılarla organik bağı olan TUSKON Başkanı **Rızanur Meral** hükümet aleyhine açıktan demeç verdi. Devletin KDV iadelerini vermediğini belirterek, konuyu A. Babacan'a ilettiklerini açıkladı.

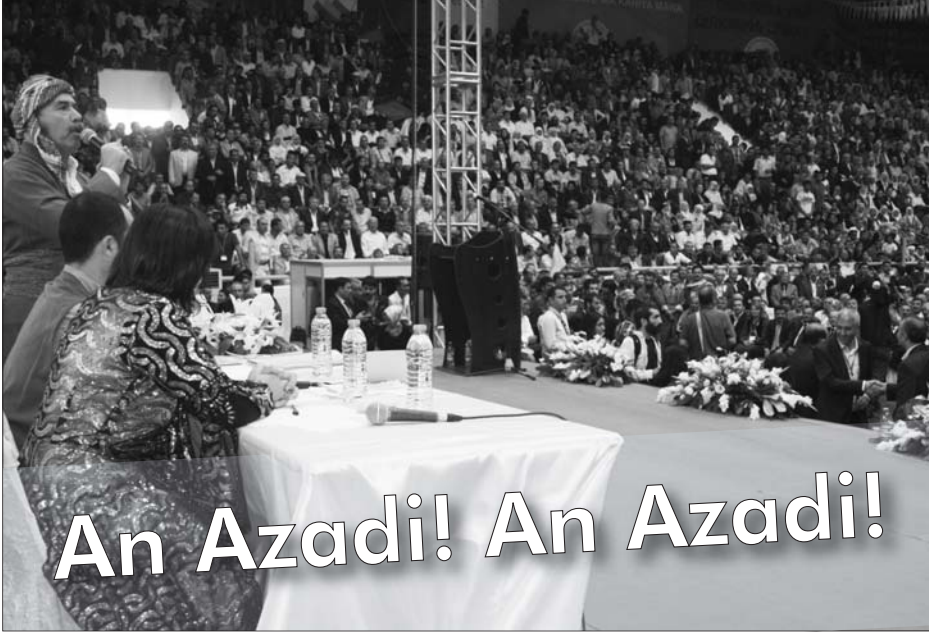
Erdoğan'ın hastalığıyla "yerine kim gelecek?" sorularının başlaması AKP içindeki ayrışımın işaret fişeğiydi. Şike yasası, MİT müsteşarının soruşturulma meselesi, tutuklu milletvekillerinin durumu, BDP'lilerin dokunulmazlıklarının kaldırılması, AB'ye üyelik çalışmalarının yavaşlaması, ekonomideki ayrışma derken; yerel seçimlerin daha öne çekilmesi için yapılan oylamada fire verilmesi, yaşanan düşüşün çok daha hızlı olacağını göstermektedir.

Bu tartışmaların ve ayrışmaların içerisinde halkın bir çıkarı yoktur. Zamlarla, vergilerle, rant yasasıyla, toplu iş ilişkileri yasasıyla halkımıza büyük bir saldırı söz konusudur. Ezilenlere, kendilerine yönelik saldırıların kaynağını çok rahat gösterebileceğimiz bir kriz sürecinden geçiyoruz. Burada devrimci öznelerin gereken çıkışı niye yapamadıklarını sorgulamak gerekmektedir. Her zamankinden çok daha fazla güne ve saate sarılmanın zamanıdır!

Halkın çıkarını savunan sistemlerde bulunulan zirve, yeni zirveler için bir dinlenme yeridir. Fakat sınıflı sistemlerde, egemenlerin çıkarları için iktidarları kullandıkları anlaşıldığından zirvede olmak düşüşün başlaması anlamına gelir.

BDP Kongresi'nden Direniş Mesajı:

BDP 2. Olağanüstü Kongresi "**Direnerek Özgürlüğe Yürüyoruz / Em bi Berxwedanê Ber Bi Azadiyê ve Dimesîn**" şiarıyla 14 Ekim'de Ankara Ahmet Taner Kışlalı Spor Salonu'nda gerçekleştirildi. Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan yoğun katılımın olduğu kongrede, çok sayıda insan da salona giremeyerek dışarıya kurulan sistemle kongreyi izleyebildi.

Spor salonu önu Newroz alanlarını andırırken, devletin aldığı yoğun "güvenlik" önlemleri de dikkatlerden kaçmadı. Kongrede sık sık hapishanelerde açıklık grevinde olan 300'ü aşkın tutsak selamlanırken, "**Öcalan'a özgürlük**" şiarı da dillerden düşmedi. Salonun birçok yerine Deniz, Mahir, İbo ve Kemal Pir'in; Mazlum Doğan ve Sema Yüce'nin, İbrahim Oruç'un fotoğraflarının olduğu ve demokratik özerklik, Öcalan'a özgürlük, kadın hareketi, Roboski katliamıyla ilgili birçok pankart asıldı.

"Bu kadim dil özgür olsaydı, 30 yıldır yaşananlar olmayacaktı!"

Devrim ve demokrasi mücadelesi şehitleri anısına yapılan saygı duruşu sırasında binlerce insanın hep birlikte okuduğu "Herne Peş" marşının ardından Divan Başkanı **Hamit Geylani** kongre açılışını Kürtçe yaptı. Geylani'nin açılış Kürtçe yapmasının sebebi ve öneminden bahsederken "**Bu kadim dil özgür olsaydı, 30 yıldır yaşananlar olmayacaktı!**" demesi önemli bir ayrıntı olarak kongrede yer edindi. Açılışın ardından da BDP'nin bir yıllık sürecinin ve Kürt ulusuna yönelik saldırıların işlen-

diği bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyonun ardından Geylani, Kürt kadınlarını selamlayan bir konuşma yaptı.

"2013'te barış planı yapmayanlar 2023'e bu ülkeyi taşıyamazlar"

Kadınlara dair konuşmanın ardından **Gülten Kışanak** artık totaliter rejimlerin sonunun geldiğini belirterek şöyle konuştu; "**Ortadoğu'da halklar özgürlük istiyor. Kürtler de. Ancak nüfuz derindeki egemenler halkların bu isteğini kadük bırakıyor. Türkiye de bölgesel anlamda bir nüfuz arayışı içerisinde. Ancak bu Kürtlerin durumuyla doğrudan ilintilidir. Rojava'daki halkımızın özgürlük yürüyüşünü selamlıyoruz.**"

2013'te barış ve kardeşlik planı yapmayanların 2023'e bu ülkeyi taşıyamayacaklarını belirten Kışanak, aksi takdirde tarihin, Türk ve Kürt halklarının bunu affetmeyeceğini söyledi. Konuşmasında 33 gündür açıklık grevi

Dersim'de "büyük" operasyon; köylülere zulüm!

Dersim: TC ordusu tarafından başlatılan operasyonlar sonucu Dersim köylüleri '90'lı yıllardaki uygulamalara maruz kalıyor. Dersim-Hozat karayolu jandarma ve özel hareket timleri tarafından kesilerek, bölgede yaşayan köylülerin şehir merkezine ulaşmaları engelleniyor.

Tunceli Valiliği ise; "**Tunceli İl Jandarma Komutanlığına devam etmekte olan askeri çalışmalar nedeniyle koordinatları belirlenen alanlara İl İdaresi**

Kanunu'nun 11. maddesi gereğince, 6 Ekim 2012 günü saat 00.01'den itibaren 45 gün süreyle yasaklama getirilmiş olup, belirlenen alanlara yaklaşılması" şeklinde bir açıklama yaptı. Köylüler şehir merkezinde yaşayan akrabalarını arayarak yiyecek sıkıntılarını çözmeye çalıştıklarını, köylerinden çıkmalarına izin verilmediğini belirttiler. Yolun kesilmesi nedeniyle Xozat (Hozat) merkezde yaşayan halk da Pertek üzerin-

direnişinde olan tutsaklara da değinen Kışanak; bu direnişin barış, çözüm ve geleceğimiz için olduğunu ve sessiz kalmayacaklarını, dışarıda da mücadeleyi yükselteceklerini, direnişteki tutsakların sesine ses katacaklarını dile getirdi.

"Kürdistan'ı da Kürt halkını da kabul edeceksiniz"

Kışanak Öcalan'ın Türkiye halklarının barışı için bir şans olduğunu altını çizerek Öcalan'ı bir araç olarak görüp kendi emellerine ulaşmak isteyenlerin ve Kürt hareketini tasfiye etmeyi düşünenlerin büyük bir yanlış içinde olduklarını söyledi ve "**Türkiye'yi ortak vatan yaparsak, Kürdistan'ı da Kürt halkını da kabul edeceksiniz. Barış için projesi olan varsa bugün hemen gelsinler görüşmeye hazırız. Ama tasfiye planları varsa karşılarında BDP'yi bulurlar, Kürt halkını bulurlar**" dedi.

Konuşmasında Alevilere, Türk halkına faşizme karşı birlikte mücadele çağrısı yapan Kışanak, kadınlar özgür olmadan toplumun özgür olamayacağını belirterek, "**BDP'li kadınlara yönelik cadı avına hep birlikte mücadele edelim. Kürt kadınları mücadelenin her zaman en önlerinde oldu. Bundan sonra da bu böyle olacak. Kimse bizi baskıyla, cinsiyetçi tehditlerle engelleyemez**" dedi.

"Dört tarafı hüznüyle çevrili yara parçasına Kürdistan denir"

Kışanak'ın ardından **Selahattin Demirtaş**, kongreye katılan uluslararası delegasyonu, devrimci, ilerici güçleri ve delegeleri selamladı. BDP'nin ulusal birlik çağrılarına uygun bir konuşma yapan Demirtaş, Melle Mustafa Barzani'den Celal Talabani'ye; Ehmede Xani'den Seyit Rıza'ya, Hasret Gültekin'den Hrant

Dink'e kadar emekten ezilenden yana mücadele yürüten herkesi andı. Türkiye devrimci hareketinin önderlerini de selamlayan Demirtaş; Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve Ömer Ayna ile birlikte İbrahim Kaypakkaya'yı da yoğun bir alkış altında selamladı.

Öcalan üzerindeki tecritin kaldırılması, sağlık ve güvenlik koşullarının sağlanmasının barışın teminatı olduğunu vurgulayan Demirtaş, AKP hükümetinin Müslümanlık söylemlerinin sahte olduğunu dile getirerek, AKP'nin tekçi zihniyetini teşhir etti. Anadil konusunda Erdoğan'ın çıkışlarını ve "**böyle bir hak yoktur**" sözlerini eleştiren Demirtaş, bunun faşistlik olduğunu söyledi. "**Dört tarafı hüznüyle çevrili yara parçasına Kürdistan denir**" diyen Demirtaş sözlerini Can Yücel'in bir şiiri ile bitirdi.

Demirtaş'ın ardından BDP Kadın Meclisi adına yapılan konuşmada ise Kürt kadının tarihinin bir direniş tarihi olduğu, Kürt kadının devleti tecavüzlerle, işkencelerle tanıdığı belirtildi. AKP döneminde kadınlara yönelik taciz, tecavüz, kırım oranının % 400 arttığına dikkat çekilirken bütün kadınlara ortak mücadele çağrısı yapıldı. Siyasi operasyonlarla tutuklanan tutsaklar adına da Fatma Kurtalan tarafından bir selamlama okundu.

Kongreye aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu çok sayıda devrimci kurum katıldı. Umut Yayımcılık da Kongre'de stant açarak yayınlarını, kitaplarını ve 11 Kasım'da gerçekleşecek şölenin tanıtımını yapma fırsatı buldu. Stantta ayrıca 78'liler Derneği'nin Diyarbakır Hapishanesi'nin müze yapılması talebiyle başlattığı imza kampanyası içinde imza toplandı.

Kürt kadınlarının yöresel kıyafetleriyle katıldığı kongrede coşku zirvedeydi. Kongreye damgasını temel şiar ise "**An Azadi! An azadi!**" oldu. Yapılan seçimlerde Demirtaş ve Kışanak yeniden genel başkanlığa seçildi.

HKO bir işbirlikçiyi cezalandırdı

www.halkingunlugu.net sitesinde yer alan aşağıdaki haberi güncelliğinden ve haber değeri taşıdığından kaynaklı aynen yayımlıyoruz.

"MKP'ye bağlı HKO gerillalarının Ali Haydar Kaya adlı taksi şoförünü işbirlikçi olduğu gerekçeyle cezalandırdığı öğrenildi

Maoist Komünist Partisi'ne bağlı Halk Kurtuluş Ordusu gerillaları Ovacık'ta bir işbirlikçiyi cezalandırdı.

Yerel kaynaklardan alınan bilgiye göre, 43 yaşındaki taksi şoförü Ali Haydar Kaya, Maoist gerillalar tarafından cezalandırıldı. Yaklaşık bir hafta önce Halk Kurtuluş Ordusu gerillaları tarafından alkonulan Ali Haydar Kaya'nın, Ovacık'ın Hanuşağı Köyü'nde başına tek kurşun sıkılarak cezalandırıldığı öğrenildi."

“Asla hapishane duvarlarına benzemeyeceğim”

H. Merkezi: Amed Hapishanesi'nde açlık grevinde olan ve “KCK ana davası”ndan yargılanan BDP eski MYK üyesi **Mazlum Tekdağ**, BDP Eş Genel Başkanı **Gültan Kışanak**'a mektup yazdı. Kışanak Salı günü grup toplantısında Tekdağ'ın mektubunu okumak istemiş; ancak gözyaşlarını tutamadığı için mektubu okuyamadı.

Tekdağ'ın Kışanak'a yolladığı mektup şöyle: “Değerli ablam, haberin olmuştur bir grup arkadaşla 12 Eylül tarihinde süresiz dönüşümsüz açlık grevine başladık. (...) Bir haftadır yemek yemiyoruz, bu defa kararlıyız Abla, ya taleplerimiz kabul edilecek ya da sonu ölüme varacak. Şahsen ben kendimi buna hazırlamışım ve bu 15 arkadaşın da buna hazır olduklarını düşünüyorum. Bizde bu irade, inanç, umut ve kararlılık oldukça yemekmiş, dünya malıymış umurumuzda olmaz. (...) Zalimin zulmüne karşı bu dört duvar arasında elimizden başka bir şey gelmiyor.

12 Eylül'de başlamamızın ironisi ve anlamı var. Formatta değişiklik olsa da yöntemde, uygulamada, zihniyette ve sistemde bir farklılık yok, hatta daha tehlikeli boyutlara ulaştığı bile söylenebilir. (...) Bildiğin gibi üç buçuk yıl aşkın alıştık, öğrendik, tanıdık ve anladık artık. Bu mekânı biliyoruz, tabii ilk yıl çok zorlanmıştık, mekânın katlanılmaz, alışılmaz yönlerinden kaynaklansa gerek, biraz da beklentili ruh halinin de payı vardı, şahsen kendi cephemden belirli bir netleşmeyi yaşadığımı söylemeliyim. Bu mahkemeden bize tahliye çıkmaz, düşman hukukunu işleten bir yargı sisteminden adalet beklemek abesle iştiğal değil midir?

(...) Şimdi açlık grevine giren sekiz arkadaşla birlikte ayrı bir kısımda kalıyoruz. Refakatçi olarak Ahmet Çelen arkadaş da yanımızdadır. (...) Yakında duruşma var, bir günlüğüne katılmayı düşünüyorum. Orada herkesi görürüm her halde. Malum, hapishane çok kalabalık ve görüşme problemi var. Her şeye rağmen, senin yoldaşın geçen yıllara inat, hala genç ve dirdir. Özümü ve benliğimi korumaya çalışıyorum. Asla hapishane duvarlarına benzemeyeceğim. (...) Değerli Abla, artık bu grev ne kadar sürer, nasıl sonuçlanır bilemiyorum. Sonu ne olursa olsun, moralimi, inancımı ve mücadeleye olan güvenimi asla yitirmeyeceğim. Birlikte mücadele ettiğimiz siz değerli dostlar, yoldaşlar bu yolda bana güç veriyor. (...) Özgür yarınlarda buluşmak ümidiyle esenkal.”

Amed'de bir “barış kelebeği”: RECEP GÜVEN

Amed: Geçtiğimiz günlerde Cumhurbaşkanı A. Gül tarafından onaylanan il emniyet müdürleri kararname kapsamında Sêrt (Siirt)'ten Amed'e transfer olan emniyet müdürü **Recep Güven**, “görev”ine başlar başlamaz, “olay yaratacak” açıklamalar yaptı! Ya da yapılan açıklama bilinçli olarak “olay yaratacak” boyutta ekranlara ve gazetelere taşındı!

Ne diyor Güven?

“Keşke yaşanmasıydı, hiç olmazdı dediğimiz bir süreçte Diyarbakır'da hizmet vermeye çalışmıştım.” Güven'in “hizmet verdiği” '91-'96 yılları; Amed'in sokaklarında kanın kurumadığı, her evden her gün birisinin kaybolduğu; evlatların, eşlerin gidenlerin ardından yıllarca küllenmeyen acılarla boğulduğu yıllardır.

Herkes bilir ki, bu yıllarda Amed'de istihbaratta, jandarmada, hiçbir zaman insana emniyet hissi vermeyen “emniyet”te çalışan, “hizmet veren” herkes katildir. İstisna yoktur! O halde Güven ne hizmetinden bahsediyor?

“Belki...”

“Boşaltılan her köyün, aşında geleceğimize tehdit olduğu bir gerçeği var. Faili meçhule giden insanların herhangi bir sisteme tabi olamayacağını da biliyorum. Belki bir mecburiyet, belki acil bir kararlarla yapıldı. Geçmiş eleştirmek gibi bir olumsuzluğa girmek istemem.” Köy boşaltmalarını hala ve hala Kürt halkı üzerinde bir yıkım olarak bile görmeyen ve bunun acısını bile duymayan Güven'e göre köylerin yakılması yalnızca “geleceğe yönelik bir tehdit” oluşturması açısından iyi olmaması! Çünkü Güven de, Güven'in hizmetinde olduğu faşist TC devleti de gördü ki; Kürt halkı köy boşaltmalarla, yakmalarla, katliamlarla yok olmadı; haklarından vazgeçmedi. Aksine tüm bu yapılanlar, Kürt halkında bir daha onanmayacak büyük yaralar açtı ve Kürt halkı bu yaralarla daha bir sarıldı mücadelesine.

Güven'in açıklamalarına dönecek; Güven, faili meçhulleri ve köy boşaltmalarını “belki mecburiyet, belki acil bir karar” gibi geçiştiriyor. Devletin bir dönem politika haline getirdiği, dünyadaki örnekleri (Şili, Peru vs.) incelediği bir süreci, saldırı biçimini “belki...” ile açıklamak devleti temize çıkarmaya çalışmaktan başka bir şey değildir. Bu işin “belki...”si olmaz! Bu ülkede anlaşılır tek bir “belki...” vardır; o da KAYBEDİLEN evlatlarının, eşlerinin, kardeşlerinin, yoldaşlarının, sevgililerinin yolunu gözleyenlerin içindeki “belki... geri döner” umudunda saklı olan “belki...” dir!!!

Diyarbakır Emniyet Müdürü:
Dağda ölen teröriste ağlayamıyorsanız insan değilsiniz

Vetha Aydın: “Güven'in açıklamaları Siirt'teki uygulamalarıyla tamı tamına zıt. Geçmişte yaptıklarından duyduğu bir pişmanlık mı, af dileme mi bilmiyorum ama farklı bir konseptin de işareti olabilir!”

Ayinesi iştir, lafa bakılmaz!

“Konferans esnasında, salondakilerin büyük ünlemlerle bakacakları bir cümle kurdum. ‘Dağda ölen teröriste ağlayamıyorsanız insan değilsiniz’ demiştim. İnsan katleden, canavarlaşmış bir teröristi de entegre edemiyorsanız devlet değilsiniz. Ben bu iki duygu arasında gidip geliyorum. Her teröriste de içim acır.” Güven'in bu sözlerini duyan İHD Sêrt (Siirt) Şube Başkanı **Vetha Aydın**'ın (ki, Güven birkaç hafta önceye kadar Sêrt'in emniyet müdürüydü!) tepkisi aynen şöyle: “Güven'in açıklamaları Siirt'teki uygulamalarıyla tamı tamına zıt. Geçmişte yaptıklarından duyduğu bir pişmanlık mı, af dileme mi bilmiyorum ama farklı bir konseptin de işareti olabilir!”

İHD Amed Şube Başkanı **Raci Bilici** de “şaşıranlardan”: “Siirt'teki gerilla cenazelerine gösterilen tahammülsüzlüğü hatırladığımızda Recep Güven'in açıklamaları bizi şaşırttı diyebilirim.” (**Taraf, 9 Ekim 2012**)

“İşkence efsane”ymiş!

“Çocuğu sorguluyorum, gözlerimin içine nefretle bakıyor. Neden böyle baktığını soruyorum, ‘Siz bize işkence yapıyorsunuz’ diyor. Efsanelerle bir dünya yaratmış kafasında.” İşkencenin “efsane” olduğunu söylüyor Güven. Yaptıklarını ve toplamda yapılanları işkence olarak görmüyor ya da saklama gereksinimi duyuyor anlaşılır.

Yoksa her ay onlarca insanın sokak ortasında polis tarafından katledilmesi, daha geçen gün Kürtçe konuştuğu için sokak ortasında polis tarafından komalık edilen bir gencin görüntüsü vb. olayların yaşandığı, Engin Çeber gibi örneklerde olduğu gibi insanların karakolda işkencede

katledildiği, eylemlere biber gazı ile gaddarca saldırıp gaz bombalarıyla insanların öldürüldüğü (ki bu saydıklarımız yalnızca bu devletin polis teşkilatı tarafından yapılanların yalnızca birkaçı) vb. bir ülkede “işkencenin efsane olduğunu” söylemenin başka bir mantığı olamaz!

Kürtçe hizmet

Bir gazetecinin “Kamusal alanda Kürtçe hizmet getirilme konusunda yeni düzenlemeler var, bu konuda siz ne tür hazırlıklar yaptınız?” sorusuna, Güven'in cevabı, “Ben arkadaşlara örnek olması açısından ilk adımı atıyorum ve Kürtçe kursa gideceğim” oldu.

Güven'in Kürtçe kursuna gitmesi, nasıl bir “Kürtçe hizmet” olabilir acaba? Hadi diyelim gerçekten Kürtçe öğrendi “emniyet mensupları”, sonra ne olacak? İşkence, ajanlaştırma saldırıları bu kez Kürtçe mi yapılacak?

Anadil gibi Kürt halkı açısından çok önemli bir meseleyi kullanarak ve gerillaya dair “insani” vurguları ön plana çıkararak Güven “daha insani” bir imaj çizmeye çalışıyor. Bugün söz konusu konuşmasına soruşturma açılmış olsa dahi Güven'in tek bir sözü bile samimiyetten kilometrelerce ötededir. Çünkü “devlet aklında böyle bir emniyet müdürü olamaz”!

Bir de “Anadilde eğitim, yok böyle bir şey. Haktr deniliyor. Anadilde eğitim hak değildir, Anadilin öğrenilmesi bir haktr, bunu okullara getirdik. Müdür yerine Kürtçe müdür yazmanın bir anlamı yok. Etnik milliyetçilik yapmayacağız, anadilde eğitim ve öğretim yok böyle bir şey, resmi dil Türkçe'dir” diyen Başbakanın sürdürdüğü politikada Güven'in “çabasını” “Ne mutlu Türk'üm diyene” cümlesini Kürtçe'ye çevirme çabası olarak görmek gerekir!

Minare çalındı ya da belediye yasası

Egemenlerin Türkiye alanı için role soyundurduğu AKP, sırtını dayadığı oy potansiyeli ile revize edilmedik alan bırakmayacak gibi görünüyor. Örgütsüzlük düzeyinin pratik karşılıklar yaratamadığı için zayıf olduğu, üstüne örgütsüzleştirme saldırılarının yarattığı kopuşların getirdiği dağınıklık, AKP'nin kendisine biçilen rolü yerine getirirken başarılı olmasında başlıca nedendir.

Bugün yerel seçimlerin erkene alınmasında gösterilen pervasızlık, kendi tabirleriyle "yol kazası" olarak nitelendirdikleri fireler, sonunda durulmuş görünse de pervasızlık esastır. Fireler üzerine CHP ve MHP ile görüşülmeye başlanmış ama BDP inkârın sonucu görmezden gelinmiştir.

MHP, hezeyan içerisindeki saçmalamalarına bu konu özgünlünde de başlamış, söz konusu kanun girişimini bölücülükle itham etmiştir ki, bu iddianın tutmayacağını, AKP'nin faşizmde MHP'den geri kalmadığını/kalmayacağını pratikte ispatlamasından anlaşılması gerekirdi. AKP'nin yerel yönetimlere daha fazla inisiyatif vermek gibi bir derdinin olması düşünülmemeyeceği için, bu kanunu, Oslo'da verilen sözün gereği olarak düşünmek akılla izah edilebilir değildir.

CHP'nin eleştirileri sınırlı olmasına rağmen kısmen doğrudur. Tek adamlar diktatörlüğü, yerel yönetim yetkilerinin budanması, katılımın düşürülmesi şeklinde özetlenecek eleştiriler ilk bakışta haklı gibi görünmesine rağmen mevcut durumun daha demokratik, daha katılımcı daha yerel olmadığı koşullarda bu eleştiriler havada kalmaktadır. Üstelik bu eleştirilere rağmen yapılan muhalefetin kamuoyuna açıklamakla malul olduğu durumda samimiyetten bahsetmek olanaksızdır. Ne var ki, mesele samimiyet olmadığı için, anlaşmazlığın bitmesinde pazarlık görüşmeleri yeterli olacaktır.

Büyükşehir Belediyesi Kanunu İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın genel gerekçelerinden biri olarak belirtilen katılımçılık kistasının köy muhtarlıklarının ve belde belediyelerinin kaldırılması karşısında zaten oy verme düzeyinde olan katılımçılığın tamamen yok edilmesi anlamına geldiği yeterince açıktır.

Ancak özellikle köy tüzel kişiliklerinin ortadan kaldırılması bağlamında daha önemli olan katılımçılığın yok edilmesi değil, köylerin yok edilerek ranta açılmasıdır. Tam da kentsel dönüşüm adı altında kentlerin yağmalandığı bir süreçte başta İstanbul ve Kocaeli illeri kapsamında olan orman köylerinin talanında sınır kalmayacaktır. Ali Ağaoğlu'nun "Siz de evinizin yanında böyle bir orman istemez misiniz?" diyen fetiş sözü talanın önceki orman yasalarıyla zaten başladığını, gözünüzün orman olarak gördüğünün kanunlarca orman olmaktan çıkarıldığı ve

yetkilerle donatılmaktadır. Bu merkezlerin hizmet ulaştırmada sergileyeceği yandaşlık tutumu bunlara yöneltilecek belki de en hafif öngörüdür. Yerel yönetimlere ilişkin seçimlerin küçük ve özel siyasal özellik arz eden yerlerde kazandığı anlam ortadan kaldırılmaktadır. Hizmetin ne olduğu, ne oranda ihtiyaç duyulduğu ve nerelerin ihtiyaç duyduğuna karar verecek olan bu merkezler valiye, yani merkezi iradeye bağlıdır. Halihazırda valilerin AKP il başkanları gibi faal çalıştığı bir gerçeklikte bu yasa tasarısının bir tek anlamı vardır: Minareyi çalan, kılıfını uydurur. Tasarı il özel idarelerinin tüzel kişiliğini ortadan kaldırırken il genel meclislerini lağvetmektedir. Artık bütün yetkiler ülke nüfusunun dörtte üçünü kapsayan süper yetkili büyükşehir başkanlarının elinde toplanmakta, başkanlar süper olmadığı takdirde süper valilerin avarına tabi olmaktadır. Tasarı yerel seçimlerin erkene alınması hususu ile birleştirildiğinde, beldelelerin ortadan kaldırılması ve bazı belediyelerin sınırlarının değiştirilmesinin doğrudan seçime dönük hamleler olduğu anlaşılmaktadır. Rakiplerini ve bilhassa T. Kürdistanı'nda BDP'yi hazırlıksız yakalamak gibi bir özelliği olmakla birlikte, burası ve diğer bölgelerde ne gibi bir başarı elde edilebileceği esasen seçimden sonra belli olacaktır. Düşmanın doludizgin bir süreç izlediğinin yanılsamadan ibaret olduğu kentleşme politikaları bağlamında henüz belli olmasa da başkaca dinamiklerce belirlendiği T. Kürdistanı'nda, yürüyen savaştan üstelik çıplak bir şekilde gözle görünürdür.

Yasa tasarısı büyükşehir sayısını artırmakla popülist bir yöne sahiptir. Yaşadığı illerin büyükşehir yapılmasıyla daha fazla kaynağa sahip olacağı beklentisine giren halkın halihazırda büyükşehirlerden ne gibi bir kaynakla beslenebildiği ortadadır.

ormanların göbeğine Maslak 1453 gibi rezidansların dikildiğine tanık olmak sadece acı verici olmamalıdır. İşte bu yeni yasalar Ağaoğlu gibilerinin daha büyük olması için daha fazla ormanın daha fazla rezidansa dönüşmesi için çıkarılmaktadır. Ayrıca Maslak 1453'ün kuzeyine düşen Fatih Ormanı'nın kullanım haklarının da Ağaoğlu'na devredilmesinin bir açıklaması vardır muhakkak!

Yine bu yasa tasarısı büyükşehir sayısını artırmakla popülist bir yöne sahiptir. Yaşadığı illerin büyükşehir yapılmasıyla daha fazla kaynağa sahip olacağı beklentisine giren halkın halihazırda büyükşehirlerden ne gibi bir kaynakla beslenebildiği ortadadır. Bugün İstanbul gibi devasa bir kentin bütün olanaklarını metalaştıran ve muazzam bir şirkete dönüşerek, dünya üzerindeki bazı ülkelerden daha fazla bütçeye sahip olan İstanbul Büyükşehir Belediyesi halkı hangi kaynaklardan ucuzca yararlanmaktadır? Ulaşım mı ucuzdur, belediye tesisleri mi ekonomiktir, içilemeyen musluk suyu mu! O nedenle bu popülizmin yarattığı beklenti tam da erkene alınan yerel seçimlerde halkı kandırmak içindir.

Büyükşehir belediyelerinin yetki sınırlarının il sınırlarına kadar genişletilmesinin kaynak aktarımında dengelilik yaratması söz konusu değildir. Bu yasa tasarısı **Avrupa Yerel Yönetimler Şartı'nın aradığı halka yakınlık ve katılımçılık** kistaslarına aykırıdır. Büyükşehir belediyelerinin sınırlı mali ve idari özerkliği daha fazla kısıtlanmaktadır. İlgili illerde kurulacak Yatırım İzleme ve Koordinasyon Merkezleri geniş

“ ‘Rehin’ ve ‘Esir’ kelimeleri örgüt beyanıdır!..”

H. Merkezi: İstanbul Silivri'de bulunan İstanbul 15. Ağrı Ceza Mahkemesi'nde görülen KCK davası sonuçlandı.

Mahkemede siyasi tut-saklara ve avukatlara yaklaşım davanın başladığı andan itibaren muhatap almama yönündeydi.

Mahkeme adeta Kürt ulusuna ve iradesine yönelik saldırılarla başladı ve sonlandı.

Avukatların mahkemeden yaka paça dışarı çıkarılmaları, savunmalarında tutsaklar için "Rehin" ve "Esir" kavramlarını kullanmaları üzerine "örgütün talepleri doğrutusunda beyanda buldukları" iddiasıyla avukatların savunma ve tutsakların savunulma haklarının gasp edilmeye çalışılması yargılamada yaşanan hukuk garabetlerinden yalnızca birkaçıydı.

Gerçi daha ifadeler dinlenilmeden hem tutsaklar hem de avukatlar hakkında karar zaten belliydi, tüm davalarda olduğu gibi. KCK adı altında 124'ü tutuklu 205 kişinin yargılandığı davadan sadece Zülküf Akay ve dosyada itirafçı olarak yer alan Mehmet Keleşoğlu'nun tahliyesine karar verildi. 122 kişi hala haksız yere sadece dillerine, kültürlerine ve önderlerine özgürlük istediği için hapis hanelerde rehin tutulmaya devam ediliyor.

KURD-DER 5. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi

KURD-DER 5. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi. Kongrede konuşan BDP Şırnak Milletvekili **Hasip Kaplan**, PKK ile PAJK'lı tutsakların açlık grevinde anadil talep etmelerinin çok anlamlı olduğunu belirtti.

Kongre salonuna "Di her qada jiyane de: bi kurdi biaxifin, bi kurdi bixwinin, bi kurdi binivisin" pankartı asıldı. Kongre divan seçiminin ar-

dından saygı duruşuyla devam etti. Açılış konuşmasını yapan KURD-DER Genel Başkanı **Mustafa Karaman**, dilin bir ulusun temel taşlarından biri olduğunu belirterek, dil ile ulus arasında kopmaz bir bağın olduğunu söyledi. Türkiye'de 90 yıldır asimilasyon ve inkar politikalarının devam ettiğini ve bunun en önemli ayağının Kürtçe olduğunu kaydeden Karaman, asimilasyon ve inkar politikalarının Kürtleri kendi vatanına yabancılaştırma hedefi taşıdığından altını çizdi.

"Roboski'yi unutmadık!"

İHD İzmir Şubesi, Roboski katliamında yaşamını yitiren 34 Kürt gencini anarak adalet istedi. Sümerbank önünde yapılan eylemde "Roboski'yi unutmadık, unutturmayacağız" pankartı taşıyan İHD'liler adına açıklama yapan İHD Yöneticisi **Adnan Kaya**, Roboski'de yaşanan katliamın üzerinden uzun süre geçmesine rağmen bir gelişme olmadığını belirtti.

Eylemde Roboski katliamında yaşamını yitiren **Karker Encü**'nün ağzından yazılmış hikayesi anlatıldı.

Kaya, şunları kaydetti: "Bilirsiniz yeni doğan bebeğin göbek bağı kesilip nereye atılırsa çocuğun o işi yapacağına inanılır. Herkesin ırgat gibi çalıştığı buralarda, benim göbek bağımı, alın terlerini karıştırdıkları hasadın içine atmışlar ki kendimi bildim bileli çalışırım. Eğer beni öldüren bombalar adaleti de öldürmediyse, adalet talep ediyorum."

Göğün yarısı Cinsiyet bilincine kapı açmak

Her ne kadar Yeni Demokrat Kadınların, üzerinde daha fazla durup tartışmaya ihtiyacı olsa da, geçtiğimiz sayının sonunda ifade ettiğimiz cinsiyet bilinci meselesine bir giriş yapmakta bir sakınca yoktur. Bu önümüzde duran önemli bir tartışma olarak konuya bir kapı açmak olarak da değerlendirilebilir.

İki sayıdır, kendine güven, "kurtarıcı sendromu", "beğenilme saplantısı" üzerine yazılar yazdık ve sonuçta bu tarihsel sorunların üzerine gitmenin başlangıcı olarak bilimsel temelde cinsiyet bilincini kazanmayı öne sürdük. (Buradaki "bilimsel temelde" ifadesinin bir tür savunma mekanizması, gelebilecek eleştirilere karşı bir tampon bölge, rastgele atışlara kalkan vazifesi yüklenmiş olduğunu görmemek mümkün değil. Ama konumuz elbette bu değil. Kadına dair yazarken kendimizi nasıl kastığımızın şahidi olarak bir not düşelim dedik sadece. Yoksa bilimsel olma çabamızdan bir kuşumuz yok! Bu nedenle bu yazı içinde bir daha kullanmayacağız.)

Cinsiyet bilincini, kadının ezilmesinin, sömürülmesinin ve baskı altında tutulmasının yani bir bütün olarak ezilen kesim olarak yaşadıklarının farkına varması, kendini bu ezen-ezilen ilişkisinde doğru noktalardan tanımlaması, (ama yetmez) bu yaşadıklarının nedenlerine yönelik doğru bir bilinç geliştirmesi (yine yetmez) ve bu nedenlere ilişkin mücadele içerisinde yer alması olarak tanımlayabiliriz.

Bu tanımlamayı yapmak çok özel bir şey değil elbette. Bunun aynısını işçi sınıfı için de yapmak mümkün. Ama kadınlar açısından bu bilinci elde etmek, bin yılların karanlığında edindiği kanıksama, sabretme, durumunu yüceltme sayesinde çok daha zordur. Bunu belli bir bilince sahip kadınlarda da görmek şaşırtıcı olmamalı. Onlar da tamamen azınlık psikolojisiyle "kendi ezilmişliklerini inkar pahasına, maruz kaldıkları cinsiyetçiliği görmezden gelmeye çalışırlar." (Stella Ovardia)

Paulo Freire, tüm devrimcilere ilham kaynağı olan, bizce cinsiyet bilinci tartışmamıza da katkı sağlayabilecek "Ezilenlerin Pedagojisi" isimli kitabında ezilenlere dair önemli veriler kaydeder. Bunları aynı şekilde kadınlara da uyguladığımızda çıkan sonuçlar tam da bizi anlatmaktadır. Bu nedenle kitabı bir de buradan doğru okumak faydalıdır. İşte konumuzla ilgili birkaç örnek:

"Mücadelenin başlangıç aşamasında ezilenler hemen hemen her zaman özgürleşmeye çabalamak yerine, kendileri de ezenler veya 'alt-ezenler' haline gelme eğilimindedirler(...) Onların ideali insan olmaktır; fakat onlar için insan olmak, ezen olmaktır. Bu, onların insanlık modelidir. Bu olgu, ezilenlerin var olma tecrübelerinin belirli bir anında, ezenlere 'meyletme' tavrını benimsemelerinden doğar. Bu koşullar altında, ezeni yeterince nesnelleştirerek, 'değerlendiremezler'; onu kendilerinin 'dışında' keşfedemezler."

"İçine gömülü buldukları egemenlik yapısına uyum sağlamış ve bu yapıya teslim olmuş ezilenler, kendilerini, bu mücadelenin gerektirdiği riskleri göze almaya yetersiz hissettikleri sürece, özgürlük mücadelesini yürütmekten alkonurlar."

"Özgürlüksüzlük durumuna uyum sağlamanın güvenliğini, özgürlüğün yarattığı yaratıcı tinsel ortaklığa ve hele özgürlüğün peşinden gitmeye yeğlerler."

"Ezilenler, ta içlerinde oluşmuş olan ikiliğin acısını çekerler. Özgürlük olmaksızın kendileri olarak var olamayacaklarını keşfederler. Ancak, kendileri olarak var olmayı arzulamalarına rağmen, bundan korkarlar. Ezilenler, aynı anda hem kendileridir hem de bilinçlerini içselleştirmiş oldukları ezenlerdir."

"Kendilerini aşağılamak, ezilenlerin bir başka özelliğidir; ezenlerinin kendileri hakkındaki görüşünü içselleştirmelerinden kaynaklanan bir özelliktir bu. Hiçbir şeye yaramadıklarını, hiçbir şey bilmediklerini, herhangi bir şey öğrenmekten aciz olduklarını o kadar sık duyarlar ki sonunda kendi aczlerine ikna olurlar."

"Ezilenlerin kendilerini, ezenlere ait olan 'şeyler' gibi hissetmeleri, dünya ve kendi haklarındaki görüşlerinin gerçek olmayışıyla ilgilidir. Ezenler için olmak, sahip olmaktır, ezilenler için varoluşsal tecrübelerinin belirli bir noktasında olmak, ezene benzmek değildir; fakat ezenin altında olmaktır, ona bağımlı olmaktır. Dolayısıyla ezilenler duygusal olarak bağımlıdır."

Bu konuya dair alıntılar çoğaltılabilir. Onun yerine kitabın bir de bu gözle okunması tavsiye edilir.

Buradan yola çıkarak tartışmamızı sürdüreceğiz. Fikirlerinizle zenginleştirebilmek ve aklımızı birleştirmek için en azından mailer üzerinden bir dahaki sayıya kadar mola verebiliriz.

"Benim hayatım kitap olur, ne röportajı..."

Bu sıralar Özgür Gelecek gazetesinin Yeni Kadın sayfalarında "Paylaşıyoruz" başlıklı yazılar yayımlanmaya başladı. Dikkatimi çekiyordu o yazılar. Yeni Demokrat Kadınlar, kendilerine dair ve kendilerinden birer parçayı paylaşıyorlardı gazete okurlarıyla. Düşünüyorum da, bu o kadar kıymetli bir şey ki... Hep yalnızca bizim başımıza geldiğini ve kader diye düşündüğümüz şeyleri başka kadınların da yaşadığını keşfetmemize olanak sağlıyor.

Ve bir de "paylaşmak", ne güzel kelime! Bencilliğin her adımında yüzümüze vurduğu küçük burjuva yaşamlarımızda paylaşmak hem zor hem de çok kıymetli... Hele de yaşadıklarımız bugüne kadar tüm çıplaklığıyla kimseye anlatamayan, konuşması başkalarının tahakkümüne bırakılmış kadınların duygularını, düşüncelerini paylaşmasının değeri gerçekten büyük.

Kendini "paylaşmayan" bir kadın; Fadime

Gazetede "Paylaşıyoruz" başlığıyla yayımlanan yazıları gördüğümde aklıma gelenlerden biri de bu köşeye taşınamayan kadınların varlığıydı. Bazı kadınlar daha "şanslıydı", çünkü kendilerini anlatabiliyor ve bize açabiliyorlardı. Ya kendini açamayan ve kendini "paylaşma" imkanı olmayan kadınlar?

İşte o zaman da aklıma o kadınlardan birini bu köşeye taşımak geldi. Ben ona Fadime diyeceğim, **Fadime Teyze**...

Gazetede "paylaşıyoruz"u anlattım Fadime Teyze'ye... Dedim, "gel seninle röportaj yapalım!" "Aman kızım, sen de! Ne röportajı... Benim hayatım kitap olur!" dedi. İkna etmek için biraz uğraştım açıkçası.

Fadime Teyze "ben hiç evlenmedim, biliyor musun? Ama 3 çocuğum var" diyor gülererek. Bu cümleyi duyan herkes gibi "nasıl yani?" diye soruyorum hemen. Daha da artıyor gülmesi. Meğerse çocuklarının babası ile arasındaki "imam nikahı" resmiyete dökülmediği için kimliğinde hep "bekar" kalmış...

"Sen bunun aklına uyma!"

Fadime Teyze Tokatlı... 1948'de köyün birinde doğmuş. Çocukluğuna dair pek bir şey anlatmıyor. Zaten bir çocukluğu olmamış ki, anlatsın... Henüz 13 yaşında, ilkokulu yeni bitirmişken; kendisinden 10 yaş büyük komşu oğluyla evlendiriyorlar. Oysa okumayı o kadar çok ister ki Fadime

PAYLAŞIYORUZ:

Teyze, bu isteğini yıllarca kaybetmez. Yıllar sonra bir başına kaldığında köyündeki onlarca çocuğun okumasına yardım ederek, bu isteğini yaşatır.

Bunun cezasını yine Fadime Teyze çeker, tam 7 yıl çocuğu olmaz. "Tutan 2 çocuk da düşük oldu" diyor Fadime Teyze. 7 yılın ardından 3 çocuğu oluyor.

Evlendikten bir süre sonra Niksar'a yerleşirler. Kaynının (eşinin erkek kardeşi) arazisinde çalışmaya başlar Fadime Teyze. Eker, biçer... Sonra kendilerine bir ev yapmaya karar verirler. Eşine "Gel, evi buraya yapmayalım. Yeni yer alalım" der ama eşi kendisini dinlemez. Hatta bunu duyan kaynının sözlerini bile net bir şekilde hatırlıyor Fadime Teyze. O sözleri 2-3 defa tekrarlıyor ve anlıyorsunuz ki, Fadime Teyze'yi yaşamı boyunca en yaralayan sözlerden biri de bu olmuş: "**Burası bizim gibi kaç ite yeter... Sen bunun aklına uyma!**"

Ne kadar tamdı bir cümle değil mi? Kadına takılan "eksik etek", "yarım akıllı", "şeytan" gibi sözcüklerden ruhunu almış bir cümle bu! Kadının aklına uyulmaz-mış! "Kadın aklı" hep aşağılanır ya... İşte bu aşağılama çok zoruna gider Fadime Teyze'nin.

Evi elleriyle yapar Fadime Teyze. Sırtı, ev için taşıdığı çam ağaçlarından yara-bere içinde kalır. Evi yaparlar sonunda. O arazideki emekleri sonunda kaynını da evlendirirler. Sonra kayını eve el koyar ve ortada kalırlar.

"Gurbetten korkardın, bak peşini bırakmıyor"

Niksar'da yaşarlarken, arazide olmanın bir getirisi olarak yılanlarla hep iç içelermiş. Fadime Teyze, yilandan çok korkarmış. "Korkumdan geceleri uyuyamazdım. Eşim hiç umursamazdı!" "Kaynım, yılanlara alışayım" diye dışarı atardı beni..."

'74'te İstanbul'a gelirler. Gurbet zor gelir Fadime Teyze

ze'ye... Zaten geldikten kısa bir süre sonra 16 yaşındaki küçük ve sevimli kardeşi denizde boğulunca iyice zindan olur İstanbul. Kardeşinin acısını hala taşıyan Fadime Teyze, "Hayat bana çok acı geldi, kızım" dedi.

Bu acının ardından evlerine yeni yeni acılar çöreklenir. Çok sigara içen eşi akciğer kanserine yakalanır ve yaşamını yitirir. 3 çocukla baş başa kalır Fadime Teyze. Alır çocuklarını Tokat'a geri döner. Senelerce eşinin ölümüne inanamaz, hep içinde "bir gün gurbetten dönecek" hissi kalır. "İntihar etmek için çok köprüye gittim. Ama 'pisti, kendini temizledi derler' dedim kendi kendime. 'Geri dön, kurtuluş yok, çalış' dedim, vazgeçtim!"

Birilerinin yardımı ile ayakta durmak Fadime Teyze'ye zor gelir. Onun yerine doktor yanında, fidanlıkta çalışmaya, ev işçiliği yapmaya başlar. Evine tüpünü, şeker-un çuvallarını kendisi taşır. Yani "evin erkeğinin yapması gereken işlerin" hepsini yapar. Fadime Teyze, işe giderken hep kendi kendine konuştuğunu da söylüyor, "Bak gurbetten korkuyordun. Gurbet hep peşinden geliyor!"

3 çocuğunu böyle yetiştirir, okutur. Çocuklarının üçü de aynı sene şehir dışında (biri Wan'da, biri Kayseri'de, biri de Samsun'da) okul kazanır ve okumaya giderler. Bu yalnızlık, Fadime Teyze'ye ağır gelir, ama yine de çalışmaya devam eder.

Fadime Teyze, şimdilerde torunlarıyla, İstanbul'u semt semt, sokak sokak geziyor. Rami'yi, Sarıyer'i, Sancaktepe'yi... adımlıyor. Kimi kınayarak kimi takdir ederek, "kadına bak, bu yaşında nasıl geziyor" diyor ardından. Ama kimse bilmiyor ki, Fadime Teyze artık taşıyamadıklarını taşıyor her sokağa. İçinde yıllarca biriktirdiği acıları, bastırılmışlıkları, hüznüleri; çok da sevmediği İstanbul'un sokaklarına bırakmak ve biraz nefes almak için... Biraz nefes...

(Bir YDK'lı)

“İşin aslı rant meselesi ve tabii ki transfobi!”

İstanbul: Geçtiğimiz günlerde Avcılar’da translara yönelik linç saldırıları yaşandı. Biz de Yeni Demokrat Kadın olarak Avcılar’da yaşayan trans **Michelle Demishevish** bir röportaj gerçekleştirdik ve “nefret”i konuştuk.

YDK: Translara yönelik cinsiyetçi, nefret içerikli yaklaşımlardan dolayı yaşadıklarınızı anlatabilir misiniz?

Michelle Demishevish: Yüzlerce sorunumuzdan bahsedebilirim. En önemlilerinden biri barınma. Bize ev vermiyorlar, çok yüksek fiyatlara kiralayabiliyoruz. Bu nedenle daha ucuz yerlerden ev alabiliyoruz. Avcılar ucuz olduğu için, burada 100’e yakın trans kadın yaşamaktadır. Devlet bize kamuda ve özel sektörde iş hakkı, sosyal güvence vermediği için bazı arkadaşlarımız seks işçiliği yapmak zorunda kalıyor. Bu da önemli sorunlarımızdan biri. Yaşama hakkı tanınmayınca insan hayatta kalmak için bunu yapmak zorunda kalıyor.

Avcılar’da, oradaki bir grup bundan yola çıkarak yani “fuhuşa karşıyız, transların buradan gitmesini istiyoruz” deyip çok kısa sürede örgütlenerek ve elbette ilçe kaymakamı, ilçe emniyet müdürünün katkılarıyla eylem yaptılar. İşte iki hafta önce kalabalık bir insan grubu taşlı-sopalı eylem yaptılar sitemizde ve siteyi ateşe vermeye çalıştılar. Başka mahallelerden de onlarca insan gelmişti. Polis çağırdık, polis gelip linç girişimini seyretti. Hiçbir şey yapmadılar, olayın büyümesini izlediler. Bizler evlerimizden çıkmadık ve telefonlarla etrafa haber verdik. Epey bir kişi o akşam oraya geldi ve kalabalığı dağıttı.

“O gün ikinci bir Madimak yaşanmak üzereydi”

- Neden böyle bir linç girişimi yapıldı? Daha önce de böyle sorunlar var mıydı?

- Ben üç nedeni olduğu düşünüyorum. Öncelikle transları istemedikleri için. Bir de tabii bu evler bize ait, bu yüzden çok ucuza bizden zorla satın almak istiyorlar. Çünkü buralar yıkılacak, yerine çok yüksek binalar, rezidanslar yapıl-

mak isteniyor. Yani işin aslı rant meselesi, ama tabii ki transfobi de var. Bir de bizim ilişkide olduğumuz LGBT derneklerinin “terörist” gruplar olarak anılmasından kaynaklı daha fazla saldırıya maruz kalıyoruz. O zaman “PKK yandaşı”, “teröristler dışarı vatanseverler içeri” diye slogan da atıyorlardı.

Desteğe birçok arkadaşımız geldi. Diğer illerden birçok dernek geldi. Birçok TV kanalı gelip, yayın yaptı. Bunlar önemli bizim açımızdan. Çünkü orada o gün ikinci bir Madimak olayı yaşanmak üzereydi. Evler yanabilir, taşlarla saldırı boyutlanır, evlere girilebilir, şiddet görülebiliirdik. Çok daha vahim sonuçlar çıkabilirdi.

- Bu gibi durumda polisin yaklaşımı nasıl?

- Daha az önce sizinle görüşmeye gelirken, lüks bir araba bir sokak hayvanını öldürmüştü. Ben de arabanın önüne atladım ve “buradan gidemezsin” dedim

Bence transların sorunu eşittir Ermeni sorunu, eşittir Kürt sorunu, eşittir kadın sorunu ve eşittir diğer azınlıkların sorunu...

polis çağırdım. O sıra zaten HDK’nin eylemi vardı, bu yüzden bir sürü polis vardı. O sırada aracı gönderdiler, beni de karakola götürmek istediler. Polisler kollarımda tuttular, sonra avukatımı aradım, o şekilde kurtuldum ellerinden.

Ben gazetecilik okudum. İş görüşmesine gittim. Adam benim ses tonuma, isimime baktı, tipime baktı. “Seni işe alamayız” dedi. Bunları Hürriyet ve Sabah gazetelerinde yaşadım ben. Çok üzülüm ve iş bulamadım uzun süre. Maalesef devletin, toplumun, geleneksel kültürün bizlere dayattığı alternatif yollardan para kazanmaya çalışmak zorundayım/zorundayız.

“Transların sorunu eşittir Ermeni, Kürt, kadın sorunu...”

- Transfobi ve homofobiyle mücadele etmek için sizce neler yapılabilir?

- Bu ülkede sanki LGBT sorunu yok-

muş gibi davranılıyor. Bizim de her TC vatandaşı gibi haklarımız var, ama insanlar bunu göz ardı ediyor. Örneğin emlakçıya gidiyoruz, ev vermiyor!

“Niye?” diye soruyorsun, “translara ev vermiyoruz” diyor. “Niye?” diyorum, “bilmiyorum” diyor adam “ama vermiyoruz!” Bence transların sorunu eşittir Ermeni sorunu, eşittir Kürt sorunu, eşittir kadın sorunu ve eşittir diğer azınlıkların sorunu...

Yani bu sorunları bildiğinde LGBT sorunlarını da anlayabilirsin. Çünkü bir bütün var ve geri kalanlar öteki ve ötekilerin hakları olamaz! Böyle bir mantık olur mu? Yani bir insan sadece ırkından dolayı gözaltına alınıyorsa, ayrımcılığa uğruyorsa ve şiddet görüyorsa burada bir hukuksuzluk, adaletsizlik vardır. Aynı şekilde insan sadece cinsel kimliklerinden dolayı yoldan gözaltına alınıyorsa, yine hukuksuzluk vardır. Beni geçen yıl mağazada gözaltına aldılar, gündüzleri kadın kılığına girmiş erkek, “toplumun ahlakı” bozmakla suçladılar!

Ama artık daha bilinçliyiz, derneklerimiz daha güçlü. Hakkımızın peşine düşüyoruz, üstüne gidiyoruz. Bazı arkadaşlarımız gözaltına alınıyor, tanınmayacak halde oluyorlar. Yani rutin muamelelerin dışında başka bir muameleye, şiddetin de daha farklı bir türüne maruz kalıyoruz. Şimdi bu Avcılar’daki olaydan sonra doğal olarak arkadaşlarımız endişe ve korku içindeler. Bir-iki arkadaş evden çıkmıyor. Ama bizler yaşamak zorundayız ve yaşayacağız. Zor bir süreç, zor bir kış bizi bekliyor. Bunlar her cumartesi bu nefret içerikli eylemlerine devam edecekler.

Çok teşekkür ederim sizlere. Aslında şaşırımdım, ben sadece etnik grupların, azınlıkların, kadınları sorunlarıyla ilgilendiğinizi düşünüyordum. Ama şimdi sizlerin bu soruna alakadar olmamız beni çok mutlu etti. Bizim size çağrımız, bize destek olmanız. Bizler Meis sitesindeyiz, bizi buradan atıncaya kadar eylem yapacaklar. Yani bizim barınma, iş ve yaşam hakkımız güvence altına alınmalıdır. Bizlerden gelecek her sese kulak verilmesini istiyoruz.

“Travestiyiz, buradayız, alışın!”

İSTANBUL

Trans bireylere yönelik linç saldırıları 15 Ekim Pazartesi günü LGBT örgütleri tarafından yapılan bir eylemle nefret olayının gerçekleştiği Meis Sitesi önünde protesto edildi. “Travestiyiz, buradayız, alışın, gitmiyoruz”, “Barınma hakkımız engellenemez”, “Travesti bahane, rant şahane” pankartlarının açıldığı eylemde site önünde toplanan kitle, evlerden birinin balkonuna asılan nefret içerikli pankartı da protesto etti.

Açıklamayı okuyan **Ebru Kırac** çoğu linç ve katliam girişiminde olduğu

gibi bu olaylarında dışarıdan “birilerinin” yönlendirilmesiyle yapıldığının açık olduğunu vurgulayarak, “Maraş, Çorum, Dersim katliamları başta olmak üzere bu coğrafyada devletin göz yumması ve hatta provokasyonu ile pek çok hazin kıyım yaşandığı bilinmektedir. LGBT bireyler olarak bizlerde, Eskişehir sürgünü, Ülker Sokak, Eryaman katliamlarını dün gibi hatırlıyoruz” dedi.

Bundan sonra transların yaşadığı zulmün takipçisi olacaklarını duyuran Kırac, “Transseksüel Soykırımına Karşı Dayanışma Kampanyası”

başlattıklarını hatırlattı ve herkesi destek vermeye çağırdı.

“Nefret saldırısının sebebi RANT!”

10 Ekim günü Çağlayan Adliyesi önünde biraraya gelen ve aralarında **Kaos GL**, Heburn LGBT, **İstanbul LGBT Dayanışma Derneği**’nin de bulunduğu LGBT dernekleri Avcılar’da translara yönelik saldırı ve saldırıya seyirci olan polis ve konu ile ilgili nefret içerikli haber yapan Neşter Programı (Kanaltürk) hakkında suç duyurusunda bulundu. Burada LGBT dernekleri adına açıklamayı okuyan **Oya Sultan**, “Sitede fuhuş yapıldığı öne sürülerek yapılan meşaleli yürüyüş ve sonrasında-

ki abluka sırasında yapılan konuşmalar transseksüellere yönelik bu saldırının asıl nedenini açıkça ortaya koymuştur: Rant!” dedi.

İZMİR

Siyah Pembe Üçgen İzmir Derneği tarafından örgütlenen eyleme **İzmir YDK** olarak katılım gösterdik. Eylemde bileşen sık sık “Travestiyiz, buradayız, alışın” sloganları attı. Okunan açıklamanın ardından yapılan konuşmalarda “Bugün burada LGBT bireyler ile insan haklarına duyarlı tüm birey ve örgütler olarak trans arkadaşlarımızın yaşadıkları bu zulümlerin takipçisi olacağız” denildi. (İzmir YDK)

Üniversiteli kadınlardan yurt müdürüne protesto

H. Merkezi: Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi'nde öğrenim gören kadın öğrenciler, yapımı henüz tamamlanmayan Kredi Yurtlar Kurumu'na ait 800 kişilik yurda yerleştirildi.

Yurt önünde biraraya gelen öğrenciler tuvalet ve banyoların inşaatının bitmediğini ve suyun akmadığını anlatarak, yaşadıkları sıkıntıları dile getirdiler. Çeşitli illerden gelen kadın öğrenciler, yaşanan sorunlara ilişkin daha önce de açıklama yaparak alkışla protesto etmişlerdi. Yurtta yaşanan sıkıntılara ilişkin öğrenciler adına açıklamada bulunan Hemşirelik Bölümü öğrencisi Zeynep Gökdemir, şunları söyledi:

"İsteğimiz dışında yarı özel yurtta barındırılıyoruz. Bunun yanı sıra bulunduğumuz yarı özel yurtta su sıkıntısı, perde, donat gibi genel ve zaruri ihtiyaçlar, çalışma odası eksikliği ve bunun gibi birçok nedenden dolayı mağdur ediyoruz. Su yok. Banyo yapamıyoruz. Arkadaşlarımız enfeksiyon hastalıklarından yatıyorlar. Burası 8 yüz kişilik bir kız yurdu. Adı yarı özel. Ama biz bu kadar rezil olduktan sonra, bu kadar çamuru, pisliği çektikten sonra, yarı özeli nerede kalıyor? Bu sıkıntıların ortadan kalkmasını istiyoruz."

Çocuk gelinler; 8'inde gelin 12'sinde ana

Ataerkil sistem tek başına kadınları değil çocuk yaşta kızları da acımasızca sömürüyor. Fiziksel, cinsel, psikolojik olarak sömürülmenin doruğa ulaştığı, yaşamlarının çok büyük bir bölümünün gasp edildiği öykülerde buluruz çocuk yaşta evlilikleri. Ataerkil sistemin yazdığı, kız çocukları için sonu iyi bitmeyen öykülerdir bunlar. Şarkılara konu olan ("varmadan 8'ine/ergin oldu Ünzile/hem çocuk hem de kadın/12'sinde ana") çocuk kadınlara insafsızca yaşatılan dramın öyküsü. Toplumun dayattığı rollerin içerisinde, verilene sızice boyun eğmektir kız çocukluğu. Kız çocuk olmak birbirinden farklı yaşamışlıklarla birlikte "eksik etek" olarak dünyaya gelmek, hanım hanımcık, ağırbaşlı olmak, kardeşine bakmak zorunda kalmak, oyun oynamaya erken veda etmek, eğitim hakkı elinden alınmak, tecavüze uğramak, çocuk yaşta evlendirilip hamile kalmaktır.

Çocuk gelinler gerçeği ataerkil sistemin özünü en yalın haliyle görmemizi sağlar. Belleğimizde hala çakılı kalan unutamadıklarımızdan olan Antalya'da 12 yaşındayken babası tarafından 5 bin lira karşılığında 54 yaşında adama senetle satılan E.Y ve her gün bir yenisine şahit olduğumuz aynı dramı yaşayan farklı kız çocukları bu egemenlik ilişkisinde babanın, amcanın, erkek kardeşin kadını metalaştıran, istismar eden yüzünü gösterir.

Erken yaşta kız çocuklarının zorla evlendirilmesi ("kendi rızası" ile bile olsa kız çocuğunu buna zorlayan toplumsal cinsiyet rolleri, iş yükü fazlalığı, aile şiddeti, taciz, tecavüz, yoksulluk vb. koşullar altında alınan kararlar kendi sorumluluğundan çok bu "seçime" zorlanmaktadır) başlık parası adı altında cinsel ticari sömürüdür. Bununla birlikte kadını çok küçük yaşlarda emek, beden ve ruhen sömürünün içine çeker. Okulla ilişigi kesilerek eğitim hakları ellerinden alınır. Toplumsal cinsiyet rolleriyle köreltilen bilinçleri erken yaşta evlendirme kısırcıyla pekiştirilir. Haklarını arayamazlar. Daha fazla suskunluğa, boyun eğmeye ve korkuyla yaşamaya alıştırlırlar.

Şiddete daha fazla maruz kalırlar. Kendi bedensel gelişimini tamamlamadan adölesan yaşta doğum yapmaları sağlık sorunlarını artırır. Ömür boyu türlü hastalıklarla pençeşirler. Küçük yaşta anne olan kadınların bebekleri daha sağlıksızdır. Anne-bebek ölüm oranları artar. Bu doğumlar sonrası taşımayacakları sorumlulukların altında ezilen kız çocukları psikolojik sorunlarla karşı karşıya kalarak depresyona girer. İntihara sürüklenen kadınların oranı azımsanmayacak sayıdadır. **Ve Türkiye'de her üç kız çocuğundan biri erken yaşta evliliğe zorlanıyor.** Ataerkil sistem erken yaşta evlilikleri normalleştirerek kendi çıkarının sürekliliğini sağlıyor.

Kanada, Peru ve Türkiye'nin de aralarında bulunduğu devletler hazırladıkları "Dünya Kız Çocukları Günü" tasarısını Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na sunarak 19 Aralık 2011'de oy birliğiyle kabul etmişlerdi. Söz konusu kararla birlikte 2012 yılından itibaren her yılın 11 Ekim günü "Dünya Kız Çocukları Günü" olarak "kutlanacak." Bu yılın teması da "çocuk gelinler". Tayyip'in çok büyük marifetmiş gibi teklifi BM'ye Türkiye'nin sunduğunu söyleyerek, "Dünya Kız Çocukları Günü"nü siyasi malzeme yapma aymazlığını elden bırakmadığını, bu fırsatı kaçırmadığını gördük. Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz diye boşuna dememişler tabii. BM Nüfus Fonu'nca açıklanan verilere göre Türkiye 18 yaş altı evlenme oranında Avrupa ikincisi. Yalnızca Diyarbakır Kadın ve Çocuk Hastalıkları Hastanesinde 2010 yılından bu yana 18 yaş altındaki 1286 çocuk doğum yaptı. Çocuk evliliklerinin yalnız Türkiye Kürdistanı'nda değil

ülke çapında yaygınlığını göz önüne alırsak durumun vahameti ortaya çıkacaktır.

Kız çocuklarını erken yaşta evliliğe zorlamak kadın cinsine karşı ayrımcılığın görünür olan bir başka yüzü ve acı bir gerçeği. Ne dünün sorunu ne de bugünün. Onun için 11 Ekim Dünya Kız Çocukları Günü bu yarayı ne kadar görünür kılar bilmemekle birlikte önüne geçebilmek için her yolun denenmesi, tüm araçların kullanılması gerektiği açıktır. Erkek egemenliğinin kadın ve çocuklar üzerindeki sınırsız ve sayısız çeşitlilikteki tahakkümünün bir parçası olan bu evlilikler kız çocuklarını ruhen ve bedenen daha fazla sakatlamamalı. Devlet öneri vermekle övünmek yerine gerçekçi ve ciddi adımlar atmaya zorlanmalı. 18 yaş altı tüm evlilikler "kendi rızası" da dâhil olmak üzere ("rıza" kavramının eşitsiz koşullarda ve şiddet sarmalında üretildiğinden hareketle) yasaklanmalı ve denetlenebilir cezai yükümlülükler getirilmelidir.

Batman'da kadınlara atfedilen festival

Batman Belediyesi tarafından düzenlenen ve kadınlara adanan 8. Batman Hasankeyf Kültür Sanat Festivali gerçekleştirildi. Festivalin açılışında konuşan BDP Batman Milletvekili **Ayla Akat**, "Kadının en çok ezildiği coğrafyadan, bölgeden, Batman'ımızdan kadına yönelik şiddet noktasında eğer en alt sıralara gelme başarısını elde ettiysek, gelme sonucunu yakaladıysak, bunun arkasında büyük bir kadın direnişi, bunun arkasında büyük bir kadın mücadelesi, bunun arkasında ödenmiş büyük bir bedel olduğu içindir" dedi. Akat'ın konuşmasından sonra yerli ve yabancı konuklar tutuklu DİHA muhabiri **Ferhat Aslan**'ın "Kızılbaş" temalı fotoğraf sergisiyle, Sara Şêxi ve Abdullah Güneş'in "Ören Bebek" adlı resim sergilerini gezdi.

Batman Belediyesi'nin Atatürk Parkı'nda açtığı kadın çadırında ise çeşitli

kadın kurumları tarafından dilek panosu ile "Bı hêviya jinêre hevdiştin", "komkujîya jinê komkujîya çandêye" ismiyle iki ayrı stant açıldı. Ancak parktaki ağaçlara katledilen kadınlara ait resimlerin asılması sırasında polisler, resimlerin bir bölümünün yaşamını yitiren PKK'li kadınlara ait olduğu gerekçesiyle el koyarken, belediye kültür müdürlüğü çalışanı Yunus Çelik'i de gözaltına aldı.

Başbakan'ın cinsiyetçi politikaları yargıya yol gösteriyor

Müebbet hapis cezası verilen gazeteci **Hatice Duman** ve deri işçisi **Gülizar Erman**'a dayanışma kartı gönderen SKM'li kadınlar, Başbakan Erdoğan'ın cinsiyetçi politikalarının yargıya yol gösterdiğini belirtti.

Sosyalist Kadın Meclisi üyesi kadınlar, haklarında müebbet hapis kararı verilen Atılım Gazetesi eski Yazı İşleri Müdürü Hatice Duman ve deri işçisi Gülizar Erman için Galatasaray Postanesi önünde basın açıklaması yaptı.

"Hatice ve Gülizar seninle-yiz tutuklu kadınlara özgürlük" pankartı açan SKM'li-ler, **"Yaşasın kadın dayanış-**

ması", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" sloganları attı.

SKM adına konuşan **Selvi Coşer**, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın kadın bedeni üzerinden yürüttüğü cinsiyetçi politikaların yargıya yol gösterdiğine işaret ederek, "Verilen karar muhalif, sosyalist tüm kadınlara verilmek istenen bir gözdağıdır" dedi. Yargıtay'ın Duman ve Erman hakkında verdiği kararın hukuki değil siyasi olduğunu ifade eden Coşer, **"Başta basın meslek kuruluşları olmak üzere, kadın kurtuluş mücadelesini savunan tüm kişi ve kurumları bu adaletsiz karara karşı duyarlılık göstermeye çağırıyoruz"** dedi.

"Tek tip nesil"den "dindar nesil"e BU KAVGA DEVLETİN!

"İleri demokrasi"nin en ileri projeleri hızla hayata geçirilirken üniversiteler ve üniversite öğrencileri de bundan payını fazlasıyla almaktadır. Bu "pay" eğitim sistemini günden güne çürütmemekte, üniversitelerde özgür düşünceye vurulan kelepçelerin sayısını her geçen gün artırmaktadır. Çeşitli "sebeplerle" devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever öğrencilere her gün yeni soruşturmalar açılmakta, ceza üstüne ceza eklenmektedir.

Kısa bir istatistik verecek olursak; 2000-2012 yılları arasında 48 bin 268 öğrenciye, son iki yılda ise yaklaşık 13 bin öğrenciye disiplin soruşturması açılmıştır. Bu 12 yıl içerisinde ise yaklaşık 600 öğrenci okuldan atılmış ise 13 bin civarında öğrenci de birer veya ikişer dönem olmak üzere okuldan uzaklaştırılmıştır.

Bu disiplin soruşturmalarının nedenlerinin başında ise "Kürtçe ders okutulması talebi, izinsiz dergi

dağıtmak, izinsiz pankart, döviz açmak, gösteri yapmak, YÖK'ü protesto etmek, izinsiz bildiri okumak" vb. geliyor. (CHP Malatya milletvekili Veli Ağbaba'nın meclise verdiği bir soru önermesine göre.)

Erdoğan: "Üniversitelerdeki en önemli sorun dogmatizm ve tek tipleşme!"

Son yılların üniversitesindeki tablosunu çizmemize yardımcı olan bu veriler bile "ileri demokrasi"ye dair fikir sahibi olmamız için yeterlikten buradan Yıldız Teknik Üniversitesi'nin bu yılki açılış törenine, Başbakan'ın burada yaptığı konuşmasına gelelim.

Başbakan buradaki konuşmasında üniversitelerdeki en önemli sorunun "dogmatizm ve tek tipleşme" olduğunu söylüyor, "Üniversitelerin olabildiği kadar geniş bir fikir yelpazesine zemin oluşturması şarttır" diyor. Başbakan'ın tespitine ka-

tilmamak mümkün değil. Hatta "tek tipleşme" sadece üniversiteler için değil bir bütün toplum için en önemli sorun.

Erdoğan'ın gerçekte söylemek istediği şeyi ise özetle üniversitelerde gerici, ırkçı, cinsiyetçi anlayışın hâkimiyetinin sağlanması olarak okumalıyız. Erdoğan'ın ve genel anlamıyla devletin özgür düşünce ortamının yaratılmasından anladığı kendi düşüncelerinin hâkimiyetinin sağlanmasından başka bir şey değildir.

Gerici oluşumlar açıktan destekleniyor

Devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici öğrenciler üniversitelerin az bir kısmında görece rahat bir biçimde örgütlenme çalışması yürütebiliyor. Erdoğan "özgür düşünce ortamı"ni diline pelesenk etse de üniversitelerin genelinde hala afiş asmak, bildiri dağıtmak, yürüyüş yapmak çok ciddi engellemelere takılmaktadır. Soruşturma açılmasını, ceza verilmesini tartışmıyoruz bile.

Meselenin bir yüzü buyken diğer yüzünü de gerici, faşist örgütlenmelerin açıktan desteklenmesi oluşturmaktadır. Son birkaç yıldır bu "desteklenme" durumu iyice belirginleşmiştir. Türkiye Gençlik Birliği (TGB), Anadolu Gençlik Derneği (AGD), cemaatler ve bunlara benzer daha birçok gerici oluşum üniversitelerde daha rahat bir faaliyet yürütür hale gelmiştir. Bunda devletin "parmağı" görülmeyecek gibi değildir.

Bu duruma bir örnek arıyorsak Hacettepe Üniversitesi'ne bakalım. İlerici kurumların faaliyetini görece rahat yürüttüğü bu üniversitede son bir yıl içerisinde yukarıda bahsettiğimiz oluşumların bir atak yaptığı açıktır. Bu kurumlar üniversitenin salonlarında paneller yapmaya, açıktan bildiri dağıtmaya, afiş asmaya başlamaktadır. Devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere ise bu bir yıl içerisinde defalarca soruşturma açılmıştır.

Ezberler üniversitede de bozulmuyor

Erdoğan'ın "geniş fikir yelpazesi"nde ilerici hiçbir nüveye yaşam hakkı tanınmadığı/tanınmayacağı, bu doğrultuda her yolun "mubah" olduğu da bilinmektedir. Devlet, her alanda olduğu gibi, üniversitelerde de ezberleri bozmamakta; Kürt öğrencilere özel bir "yönelim" içerisine girmektedir. Tehditler, engellemeler iyice pervasızlaşmakta, saldırılar tırmandırılmaktadır. Kısa bir süre önce "dindar nesil" olarak formüle edilen gençliğe yönelik bu yaklaşım, devletin üniversitelerdeki önümüzdeki dönem politikalarına da yön verecek olan anlayıştır. Bu noktada daha da derinleşilecek, uzmanlaşma arttırılacak.

"Tek tipleşen nesil"den "dindar nesil"e bu kavganın devletin kavgası olduğu açıktır. **Geleceğimizi kazanmak için kendi kavgamızı yaratmaktan/yaşatmaktan başka çıkar yolumuz bulunmamaktadır!**

Türkiye Gençlik Birliği Hacettepe' de!

TGB'nin bir süredir "29 Ekim Seferberlik Yürüyüşü" adı altında sürdürdüğü çalışmalar Hacettepe Üniversitesi'nin Beytepe Kampüsü'nde "meyve" verdi. Kampüse dışarıdan gelen TGB'liler yaklaşık bir haftadır okulun birçok yerinde afişlerini asıyor, masalara bildirimlerini bırakırken, sabah saatlerinden itibaren okulda açık bir biçimde toplu olarak bildiri dağıtımına başladılar.

Birçok devrimci, demokrat, ilerici ve yurtsever kurumun stantlarını "toplayın, yoksa müdahale ederiz" diye tehdit eden okul yönetimi, stantlara ilişkin tutanak tutarken, açıktan demir sopalarla

kendi öğrencisi dahi olmayan faşistleri okula alıyor, hatta bildiri dağıtmaları için izin veriyor.

Kütüphane önünde toplanan ve aralarında YDG'lilerin de olduğu devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici öğrencilerin ajitasyon konuşmalarına başlamasıyla birlikte faşistler demir sopalarıyla saldırıya başladı. Kitlenin karşı koymasıyla birlikte yemekhane önünde bir süre bekledikten sonra içeri kaçan faşistlerin güvenliklerini ÖGB'ler aldı. ÖGB'nin "dışarı çıkartıyoruz" dediği faşistlerin özel araçlarla dışarıya çıkarıldığı öğrenildi. (Ankara YDG)

yüşe geçtiler.

Yürüyüşte "Bijî berxwedana zîndana", "Tutsak yoldaşlar yalnız değildir", "Kürdistan faşizme mezar olacak" ve "Serdar yoldaş ölümsüzdür" sloganları atıldı. Basın açıklamasının ardından otobüs durağına yürüyüşe geçen kitlenin önünü çevik kuvvet kesince kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Buna karşılık "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganı atıldı.

YDG: "Alanlarda olmaya devam edeceğiz!"

İstanbul: YDG tutsak olan yüzlerce öğrencinin serbest bırakılması için 12 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde "Tutsak öğrencilere özgürlük" yazılı pankart arkasında bir araya geldi.

Basın açıklamasını kitle adına **Himmet Yıldız** okudu. Yıldız, bugün binin üzerinde tutsak öğrenci olduğu vurgulayarak sözlerine başladı. "Tutuklamaların hedefinde elbette ki sadece öğrenciler yok. Tüm devrimci demokratlar; gazeteciler, akademisyenler, avukatlar milletve-

killeri yer alıyor" diyen Yıldız, sisteme muhalif herkesin susturulmaya çalışıldığını dile getirerek, devletin 5 Haziran günü Dersim'de tutukladığı 7 YDG ve Özgür Gelecek okurunun tutuklanma gerekçelerinin 1 Mayıs, 8 Mart gibi etkinliklere katılmak olarak açıklandığını altı çizdi.

Yıldız yaptığı açıklamada, 2 Ekim günü Malatya 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada serbest bırakılmayan arkadaşları için alanlarda olmaya devam edeceklerini ilan ederek açıklamayı sonlandırdı.

"Tecrite son, mahkumlara özgürlük"

Amed: Dicle Üniversitesi'nde biraraya gelen yüzlerce öğrenci, tutsaklar üzerindeki tecridi kınamak için basın açıklaması yaptı. Eğitim Fakültesi'nden yürüyüşü başlatan öğrenciler, Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencileriyle buluşarak kitlesel bir şekilde yürü-

Suriye Tezkeresi: Bir Taşla İki Kuş Mu?

TBMM'nin yeni yasama yılının hemen başlangıcında önce Suriye'ye yönelik tezkereler çıkarıldı, sonrada peş peşe yeni sendika yasa tasarısı ve PKK ile mücadele adı altında bildik "sınır ötesi operasyon" tezkeresi. Türk egemen sınıfları ve onun meclisi ülke ve bölge halkına karşı mücadelede oldukça iştahlı olduğunu adeta teyit etti bu performansıyla.

Elbette meclisin henüz yasama yılına başlarken sergilediği bu performans önümüzdeki sürece dair genel panoramayı da az çok berraklaştırıyor. İçerde başta işçi sınıfı ve tüm halk kesimleri olmak üzere ezilen ulus Kürtlere ve ezilen mezhep Alevilere, dışarıda ise artık bir yanıla "dış düşman" kategorisine giren Kürtlere ve tüm Ortadoğu halklarına karşı dozu sürekli artan bir saldırı ve savaş hali içinde eş güdümlü bir süreci örgütleyiyor. Meclisin ilk elden çıkarıldığı ve çıkarmayı düşündüğü yasalar bu uyumun net bir kanıtı adeta.

Suriye sınırından Urfa'nın Akçakale ilçesine düşen top mermisi ve 5 kişinin hayatını kaybetmesinin arkasından Türkiye anında Suriye'ye karşılık verdi. Ancak uzun zamandır Suriye üzerinde yürüttüğü saldırgan tutumuna yeni bir boyut katma ve yeni bir denge oluşturma fırsatını da kaçırmadı. "Caydırıcı olsun diye çıkardık" şeklinde temellendirdikleri tezkereleri AKP ve MHP'li vekillerin oyuyla şipinişi meclisten geçirdiler.

Bu tezkerenin esas hedefinin Suriye Kürdistanı'ndaki Kürtlerin kazanımlarına yönelik mi yoksa Suriye rejimine yönelik bir savaşın adımlarından biri mi olduğu tartışılmaktadır. Bu sayfalarda devletin Suriye'ye yönelik politikasına dair yaklaşımları defaatle yazıldı. Kısaca Suriye'ye yönelik politik hesaplara bu bağlamda kısaca değinmekte fayda var.

Komşularla sıfır sorun mu dediniz?

TC bölgede uzun zamandır Batılı emperyalistlerin ve özeld ABD emperyalizminin politikalarının gerçekleşmesinde ciddi bir "model ülke" misyonuna soyundu. Bu role sıkı sıkıya sarılarak kendi yüksek çıkarlarını adeta buraya yatırdı. Bunun kazancını ne pahasına olursa olsun toplamada ise oldukça kararlı durmaktadır. Uzun bir süre kanatları eksik bir melek görüntüsü içinde "komşularla sıfır sorun" adını koydukları ve her çelişki ve çatışma durumunda "ara bulucu" sıfatıyla pro-aktif bir dış politika izledi. Bu uğurda Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ülke ülke gezdi, oradan oraya koştu. Bir dönem batı medyasında adı ABD'nin Ortadoğu elçisi olarak dahi anıldı. Türk gücü bu dönem "yumuşak güç" diye ifade edilen bir rol oynadı.

TC genel anlamda Suriye'yi kendini ispatın bir aracı olarak özel bir projeye çevirdi. Daha doğrusu Ortadoğu'nun

şekillenmesinde Suriye Türkiye'ye özel bir ihale olarak sunuldu. "Arap baharı" patladığında Türkiye "sevgili kardeşi Başar Esad"ı ikna yoluyla rejimi ıslah etme uğraşındaydı. Zira Suriye, emperyalistler açısından bölgede kritik bir öneme sahiptir. Türkiye açısından ise bu dönemde daha özel bir önem kazanmıştır. Zira Suriye politikasının başarı ya da başarısızlığı bölgede ne kadar söz sahibi olacağını ve emperyalistler adına ne kadar daha fazla iş tutabileceklerinin göstergesi olacaktı. Devletin derin dehlizlerinde Suriye'deki bir başarısızlığın Türkiye'ye Ortadoğu'da bir yüzyıl daha kaybettireceği tespitleri yapılıyordu. Yani Suriye ne pahasına olursa olsun istenilen düzeye getirilmeli ve Türk hamiliği hakim kılınmalıydı.

"Bu Kürtler de nereden çıktı?"

Türk gücü "Arap Baharı"na karşı Esad rejiminin direnmesiyle birlikte birden kılık değiştirdi. Artık Suriye projesinin argümanları, araçları ve yöntemleri bir öncekinin tersine döndü. İkna yöntemi kendini tüketti, bu toplumsal kalkışma sürecinde, artık dişlerini gösteren, yumruğunu sallayan, tankını, topunu ve tüm savaş araçlarını açıktan gösteren bir sert güce evrildi "Türk gücü".

Üstelik bu süreç sadece Esad'ın razı edilemeyip kaybedilmesiyle sonuçlanmadı, Türk egemenleri açısından; bir de Suriye'deki toplumsal çatışmanın yarattığı büyük boşluktan azami oranda faydalanarak kazanımlarını artıran bir Kürt tehlikesi de yarattı.

Kürtler bu bölgede var olan örgütlü güçleriyle oluşmuş iktidar boşluklarını hızla doldurup kısmi bir egemenlik alanı oluşturarak süreci ilerlettiler. Kürt halkının bu statü kazanma süreci devletin Suriye politikasına adeta yeni boyutlar kattı. Ve kuşkusuz hiç de hesapta olmayan karmaşık bir denklemle başa kaldılar.

Bugün devletin Suriye'ye yönelik saldırgan politikasının karakterinde Kürt düşmanlığı güçlü bir itim oluşturmaktadır. Azim, cesaret, iştah ve yer yer tek başına dahi Suriye'yi dize getirme "kararlılığı"na dair özgün yanların Kürtlerin buradaki kazanımlarıyla doğrudan ilgili olduğu çok açıktır. Suriye üzerindeki büyük hesabının ya da burada istediği biçimde sonuç elde etme aceleciliğinin özgün yanı bölgedeki Kürtlerin kazanımları ile ilintilidir.

ABD emperyalizminin basit bir "eldiveni" olduğu ABD Başkan Yardımcısı

Bugün devletin Suriye'ye yönelik saldırgan politikasının karakterinde Kürt düşmanlığı güçlü bir itim oluşturmaktadır. Azim, cesaret, iştah ve yer yer tek başına dahi Suriye'yi dize getirme "kararlılığı"na dair özgün yanların Kürtlerin buradaki kazanımlarıyla doğrudan ilgili olduğu çok açıktır.

Biden tarafından ilan edilen Türk egemenlerinin Suriye politikasındaki kraldan çok kralcı tutumu yani ABD'yi onların çıkarlarını hatırlatarak acilen müdahaleye çağırması ya da en azından kendilerine güçlü bir şekilde arka çıkılarak desteklenmesi çağrılarını uşağın efendisine yüksek hizmet ruhu ile açıklanamaz. Uşağın başka iç sorunlarının da olduğuna işaret eder.

Yani devletin Suriye üzerindeki aceleciliği ve bu denli ön plana çıkan hevesini esas besleyen yön kuşkusuz derin ve köklü Kürt düşmanlığı ve Kürtlerin kazanımlarının yarattığı kaygıdır.

"Kürt belası" büyüyor!

Suriye tezkeresi elbette bu yönüyle Kürt kazanımlarını hedef almaktadır. Hatta bunun esas olması gerektiğinin altını çizen bir yaklaşım ve eğilim de vardır. Yani "Esad rejimiyle savaşmak için Kürtler gerekçe olmasın tam tersine Kürtlere saldırmak için Esad rejimi bahane olsun" diye açık ifadelerle bir tutum ortaya konmaktadır. Ancak Türk egemenlerinin Ortadoğu'daki büyük resim içinde ve kendi iç toplumsal gelişmesinin geldiği noktada bu politikayı tam anlamıyla benimseyip benimseyeceği henüz netleşmemiştir.

Suriye rejimiyle çatışmalarının geldiği boyut dönülmeyecek bir noktadır. Sürecin bu şekilde devam etmesi ise "Kürt belasının" daha da büyümesi demektir. Türk egemenleri açısından Suriye rejimi bu açıdan da ivedilikle yıkılması gerekmektedir, hepsi bu! Suriye rejimine karşı var olan düşmanlığı Kürtlerin kazanımları daha da büyütmektedir. Yani var olan saldırganlık po-

litikasına Kürtlerin kazanımları bir nevi ivme katmaktadır. Bu meseleyi ne "Kürtler bahane edilerek Suriye'ye saldırma" durumu olarak ne de "Suriye bahane edilerek Kürtlere saldırma" olarak açıklamak doğru olmaz. Kürt meselesi Suriye meselesine yeni boyutlar ve bir ivme katmaktadır. Aynı şekilde Suriye'deki toplumsal kargaşa Kürt meselesini devlet için bir kartopu gibi hızla büyüten bir noktaya taşımaktadır.

Suriye'ye yönelik olası bir müdahale ya da bir tampon bölge oluşumunun doğrudan Kürtleri kapsayacağı da açıktır. Zira Dêrik'ten Efrin'e kadar Türkiye, Arap ve Irak Kürdistan sınırlarının hepsi Kürtlerin silahlı gücü olan Halk Savunma Güçleri (YPG) tarafından korunuyor. Suriye Kürtlerinin hızla silahlı temelde örgütlendikleri kendi coğrafyalarının korunması ekseninde süreci ördükleri görülmektedir. Oluşan politik çatışmalardan faydalanarak önemli kazanımlar elde etmektedirler. Suriye'ye Türk egemen sınıfları Kürt Ulusal Hareketi'yle bir uzlaşma sürecini örgütlemekten müdahil olduğu noktada kuşkusuz sadece Esad rejimiyle savaşmak zorunda kalmayacak aynı zamanda Kürt güçleriyle de doğrudan bir savaşa girmiş olacaktır. Devletin bu noktada kendi Kürt meselesini nasıl hal yoluna koyacağı onun bölgesel hesapları ve stratejik yönelimi açısından da hayattır. Ortadoğu'ya girme kararlılığı sergileyen Türk egemenlerinin kimleri karşısına alarak ve yönelerek bunu yapacağı, düşman yelpazesini ne kadar genişleteceği Kürt meselesine karşı alacağı tutumla da ilintili olacaktır.

Sendikaları Tasfiye Yasası Ve Yeni Bir Birlik İçin Kopuş İmkânı*

Toplu İş İlişkileri Kanunu Tasarısı 3 Ekim günü mecliste tartışılmaya başlandı, 19 Ekim günü kabul edildi. 2011'den bu yana çıkartılması planlanan ve 2012 yılının başından bu yana ha çıktı çıkacak denilerek sürekli ertelenen ve bu sebeple yılbaşından bu yana 1000'e yakın işyerinde 350 bini aşkın işçinin toplu sözleşme yapmasının fiili olarak engellenmesine sebep olarak gösterilen tasarı böylece yasalasmış oldu.

Yasanın hedefi ülkemizde sendikal yapının yeniden düzenlenmesidir. Tüm tatlı sözlere karşın asıl hedef öncelikle mevcut sendikal yapının tasfiyesi ve sonrasında yeniden düzenlenmesidir. Bunun öncelikli hedefi işçileri örgütlemek için çaba gösteren, dinamik, sınıftan yana ve muhalif sendikaları ortadan kaldırmaktır. Sonraki hedef ise sistem içi iktidar mücadelesinin bir parçası olarak AKP'ye yandaş olmayan sendikaların hallidir.

İşkolu barajları...

Kanun tasarısındaki en ciddi yön işkolu barajları ile ilgilidir. Bu kapsamda onlarca sendikanın uzun yıllardır sahip olduğu toplu sözleşme hakkı gasp edilmekte, sendikalar yetkisiz kılınarak statüsü düşürülmektedir. Mevcut % 10 barajına karşın sendikaların neredeyse tamamının % 10 barajının altında olması sebebiyle işkolu istatistikleri 2009'dan bu yana açıklanmamakta ve sendikalar bu sayede toplu sözleşme yapabilmekteydi.

Yeni yasa tasarısı ile bu baraj ilk yıl için % 1'e, ikinci yıl için % 2'ye ve sonrasında % 3'e çekilmektedir. Lakin aynı zamanda işkolları birleştirildiği için işçi sayısı yükselmekte ve yasalasması halinde barajı aşan sendika sayısı bir elin parmaklarını geçmemektedir.

Örneğin deri işkolunda kayıtlı olan 100 bine yakın işçi ile tekstilde kayıtlı olan yaklaşık 750 bin işçi birleşerek 850 bin işçi üzerinden % 1 arandığında, bu yıl için, 8.500 üyeye, ikinci sene 17 bin üyeye, üçüncü sene ise 22.500 üyeye sahip olmak gerekmektedir ve bu haliyle tekstil, deri sektöründe toplam 4 sendikanın 3'ü barajın altında kalmakta, birinin ise durumu kritiktir.

Şayet talep ettiğimiz üzere yetkili sendikalara 2 yıl, 3 yıl veya 5 yıl süre ve-

rilmesi kabul edilse dahi sorun tam anlamıyla çözülmemektedir. Komisyonun kabul ettiği son taslakta Ekonomik ve Sosyal Konsey üyesi konfederasyonların üyeleri için Bakanlar Kurulu beş yıl için işkolu barajını % 3 ile binde 5 arasında belirleyebilir demektir.

Eğer bu haliyle kabul edilirse ve bakanlar kurulu binde 5 dese dahi bu rakam tekstil-deride yaklaşık 4 bindir ve Deri-İş bunun altındadır. Birkaç ay içinde 2 bin üye yapması zordur. İkincisi bakanlar kurulunun binde 5 belirleyeceği de meçhuldür ve büyük ihtimalle daha yüksek belirleyeceklerdir.

Benzeri bir durum TÜMTİS için de geçerlidir. TÜMTİS binde 5'i aşar ama Bakanlar Kurulu'na bu keyfiyet verildiği için TÜMTİS'in aşamayacağı bir oranın belirlemeleri kuvvetle muhtemeldir. Bunu bir şekilde sağlamak mümkün olsa da sürekli bir tehdit olarak 5 yıl süresince bununla uğraşılacaktır. Sendikaların bu kısa süre içinde üyelik için atılım yapma niyetine sahip olmaması içinse yasada kalkması gereken noter yoluyla üyelik bir yıl daha yürürlükte kalmaktadır. Kısacası en ince ayrıntısına kadar düşünülmüş tam bir tasfiye saldırısı söz konusudur.

Fiili-meşru mücadele

Kıdem tazminatının kaldırılıp kaldırılmaması bir yana buna hiç gerek duymadan da hedeflerine ulaşmaları mümkündür. Nasıl mevcut sendikalar yasasına Türk İş imza attıysa yakın tarihte AKP himayesinde kurulan sözde Taşeron İşçi Dernekleri Federasyonu'nun onay verdiği bir çalışmayla Bakan F. Çelik taşeronu düzenleme getireceklerini belirtmekte ve bu doğrultuda esas işte taşeronun çalışmasını gündemleştirmektedir.

Bununla beraber kiralık işçi-özel istihdam bürolarının kurulmasıyla beraber zaten kıdem tazminatı fiilen kalkacaktır. Bunların yasalasması halinde yukarıda bahsettiğimiz işkolu barajı kapsamında yeterli üyeye ulaşmak için atağa kalkmanın da pek anlamı kalmayacaktır, çünkü işyeri barajı var olduğu müddetçe taşeron ve kiralık işçilik üzerinden aynı işyerinde çalışan işçilerin çok farklı firmalara kayıtlı olması nedeniyle çoğunluk almak da mümkün

olmayacaktır.

Bu temelde devrimci demokratik, sınıf yanlısı güçlere düşen görev mevcut kaos ve saldırıyı yeni, militan, dinamik, demokratik bir sendikal hareket oluşturmak için değerlendirmektir. En geniş demokratik kesim ve süreçten rahatsız olanlarla beraber yeni bir tartışma ve hareketliliğin önünü açmaktır. Sistemin saldırılarına yönelik net bir analiz ve sınıfın fiili mücadelesine güven bu anlamda şarttır. Deri-İş, TÜMTİS için TİS imzaladığı yerler sınırlıdır ancak birçok işyerinde yasal engelleri aşarak protokollerle çözüm bulunmaktadır. Yetkisi olmadığı halde Dev Sağlık İş'in pratiği de önemli bir örnektir. Bu örnekleri geliştirmek gereklidir.

Yeni dönemi karşılamak için birliği güçlendirmek oldukça önemlidir. İşkollarının birleşmesi bizlere de önemli olanaklar sunmaktadır. Muhalif, ilerici sendikalara daha geniş bir alanda çalışma imkanı sunmaktadır. Sınıftan yana olan herkes açıktır ki çok sayıda küçük sendikanın yerine güçlü sendikaların olmasını isterler. Dolayısıyla sendikaların bu vesileyle birleşmelerinin önünün açılması da önemlidir.

Ancak şu farkı belirtmek gereklidir. Bahsettiğimiz, sistemin bize dayattığı tasfiye amaçlı bir birliktelik değildir. Türk-İş yönetiminin Deri-İş'e "Teksif'le birleşirsiniz diye düşündük" demesinde olduğu üzere sistem de işkollarını birleştirerek muhalif, küçük sendikaları büyük ve bürokratik sendikalarla birleşmeye zorlamaktadır. Ancak bu birleşme tasfiye amaçlı bir birleşme olduğu için kabul edilemezdir.

Biz ise buna alternatif bir birlikten bahsetmeliyiz. Bu süreci boşa çıkarmak güçleri bölerek mümkün olamaz, parçalı durarak da mümkün değildir. Bizler de birliği savunmalıyız, yasanın olanağından yararlanmalıyız ama nasıl bir birliği nasıl bir sendikal hareket istediğimizle

beraber tartışmalıyız. Demokratik, fiili mücadeleyi esas alan bir sendikal hareketi oluşturmak için değerlendirmeliyiz.

DİSK'in Kapısına Kilit

Yasayla kapısına kilit vuracak sendikalara neredeyse bir bütün DİSK girmektedir. DİSK'in neredeyse tüm sendikaları sorunludur; imaj ve şekil ile içeriği birbirinden çok farklıdır. Ancak Dev Sağlık İş, Birleşik Metal İş, Sosyal İş gibi duyarlı, ortalamanın üstünde sendikalar vardır. Genel İş'te özellikle Kürt illerindeki örgütlenmeler oldukça önemlidir. Tekstil, Nakliyat İş gibi örgütlenmeye çalışan sendikaları vardır. Önemli bir kitle DİSK'le beraber hareket etmektedir.

Yasadan en çok etkilenen bir diğer kesim ise Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP)'dur. DİSK'teki sorunlu anlayışlardan SGBP muaf mıdır? SGBP'de halen Kürt meselesine dair şovenist tutumu savunanlar, kendi içinde demokrasiye izin vermeyenler yok mudur? Vardır. Ancak bu birlik AKP'ye karşı duran ve neredeyse DİSK kadar kitlesi olan bir birliktir. Burada Deri İş, TÜMTİS, Hava İş ayrı şekilde ele alınmalıdır. Tek Gıda İş farklı bir konumdan da olsa süreci görece olumlu okumaktadır. Petrol İş, Kristal İş sallantılıdır. Basın İş, TGS'nin pek hali yoktur. Belediye İş'i saymaya dahi gerek yoktur.

Bu gerçeklik içinde özellikle Deri-İş, TÜMTİS, Hava-İş, Dev Sağlık-İş, Enerji-Sen, Birleşik Metal-İş gibi daha ileri duruş sergileyen sendikaların daha aktif bir tutum almaları ve sürece yön vermeleri önemlidir. Fiili mücadeleyi esasa alacak bağımsız bir sendika veya DİSK'in yeniden düzenlenmesi gibi farklı öneriler de tartışılmalıdır.

(Devrimci Demokratik Sendikal Birlik)

* (www.ozgurgelecek.net'te yayımlanan Sendikal Hareket İçin Tartışma Notları başlıklı yazıdan kısaltılarak alınmıştır.)

"Sendikasızlaştırmaya" karşı eyleme

İstanbul: "Sendikasızlaştırma ve örgütsüzleştirme yasası"na protesto etmek amacıyla Sendikal Güç Birliği Platformu bileşeni sendikalar, Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelerek bir eylem gerçekleştirdiler.

Buradan Taksim Meydanı'na doğru yürüyen işçiler adına açıklamayı **Kenan Öztürk** okudu. Öztürk, görüşülen yasanın sendikal hayatı ciddi biçimde değiştireceğini, bu yasa ile birlikte bütün sendikal hakların ellerinden alınarak sendikaların bitirilmek istendiğini vurguladı. Eylem 6 ilde eş zamanlı olarak gerçekleştirildi.

İşçiler eylemde!

* Sendikal Güç Birliği bileşeni Deri-İş Sendikası'nın çağrısıyla Organize Sanayi Sitesi Meydanı'nda biraraya gelen bini aşkın işçi "**Vesayetçi ve Yasakçı Sendika Yasasına Hayır**" yazılı pankart açarak sanayi sitesinde bir yürüyüş gerçekleştirdi.

* Uluslararası kargo şirketi UPS de TÜMTİS üyesi işçiler UPS aktarma merkezlerinde işe bir saat geç başladı. İstanbul'da Mahmutbey ve Kurtköy'deki aktarma merkezlerinde ise basın açıklamaları gerçekleştirildi.

* Belediye-İş 2 Nolu Sendikası'nın örgütlü olduğu Bakırköy Belediyesi'ne ait Osmaniye şantiyesinde işçiler 1 saat geç işbaşı yaptı.

* Tek Gıda-İş'e bağlı tüm işyerlerinde sabah mesai başlangıcında Sendikal Güç Birliği Platformu'nun konuya ilişkin duyuruları işçilere okundu.

* Kocaeli'de Petrol-İş Sendikası'nın çağrısıyla TÜPRAŞ Genel Merkezi, İzmit Rafinerisi, Gübretaş, Shell, Ege Kimya'nın da aralarında olduğu 9 işyerinde çalışan işçiler sabah 08.00 basın açıklaması yaparak bir saat iş bıraktı.

TC'nin Susurluk teşhiri

çıkın grup, 3 Kasım 1996 günü saat 19.25 sularında Susurluk ilçesi Çatalceviz mevkiinde benzin istasyonundan yola çıkan Hasan Gökçe yönetimindeki 20 RC 721 plakalı kamuyona çarparak trafik kazası yaptı.

Kazada, Mercedes'i kullanan Hüseyin Kocadağ, üzerinde Mehmet Özbay kimliği bulunan Abdullah Çatlı ve Melahat Özbay sahte kimlikli Gonca Us ölmüş, DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak ise yaralı olarak kurtulmuştu. Olay sonrası DGM Sedat Edip Bucak hakkında soruşturma açmış ve hakkında 2 yıl hapis cezası istenmişti. Kazanın ardından kamuoyu, "devlet, siyaset, mafya" üçgeninde yasadışı ilişkilerin ortaya çıkartılmasını talep etti. Türkiye halkı "Aydınlık İçin

Bir Dakika Karanlık" ismi verilen eylemlerle üstü örtülen ilişkilerin ve faaliyetlerin açıklanmasını talep etti.

Dönemin Başbakanı Necmettin Erbakan gelişmeler hakkında "fasa fiso", Adalet Bakanı Şevket Kazan ise ışık kapatma eylemiyle ilgili olarak "Mumsöndü oynuyorlar" açıklamasında bulundu.

Kurulduğu günden bu yana "kirli işlerine" ara vermeden devam eden TC devletinin katliamcı yüzü bilinir, halk tarafından da devrimci ve demokrat kamuoyu tarafından da. Ancak bu olayla birlikte mafyanın ve yolsuzluğun, devlet, siyaset ve mafya üçgeninin bu kadar iç içe olduğu, devrimci ve demokrat kamuoyunun yanı sıra toplumun her kesiminde de oldukça yoğun ve ayrıntısına konuşuldu. Hemen herkes bu olay hakkında tartıştı, bir şeyler söyledi. Kimisi yakından ve ayrıntılı ilgilendi kimisi sadece üzerine sohbet etti ama bir şekilde toplumun her kesimi bu olayı duydu, üzerine düşündü.

Olayın yaşandığı yıllar aynı zamanda faili meçhul cinayetlerin, Alevi, Kürt katliamlarının olduğu, bunun direkt devlet eliyle, sistemli bir şekilde yapıldığı yıllar. Bu kaza da, yaşanan süreçten, izlenen politikadan azade değildi ve tam da dönemin poli-

Evet, belki bu bir kazaydı ya da iddia edildiği gibi Mehmet Eymür'ün Abdullah Çatlı'ya bir suikastıydı, peki gerçek değişti mi? Devletin, mafya ve çetelerle olan ilişkisi açığa çıkmadı, TC'nin gerçek yüzü ortalığa saçılmadı mı?

tikasına, TC'nin gerçek kimliğine uygun bir resmi koyuyordu gözler önüne.

Kaza mı suikast mı?

Hemen her 3 Kasım yaklaştığında Susurluk'ta yaşanan o kazanın, suikast olduğu, kaza olduğu tartışması yaşanır-yaşatılır. Oysa her yıl burjuva kalemşörler tarafından yürütülen bu tartışma tamamen saçmalık! Olayı çarpıtmak ve bilinç bulanıklığı yaratmak için yapılıyor. Bunun bir kaza ya da suikast olması, araçta bulunanların nereden geldiği ya da nereye gittiği kimin umurunda!

Bu sorular ya da cevapları, kaza anında araçta bulunan mafya, devlet, siyaset gerçekliğini değiştirecek mi? Ya da dönemin başbakanlarının, adalet bakanlarının açıklamaları, iğrençlikleri gerçek yüzlerini saklamaya yetecek mi? Evet, belki bu bir kazaydı ya da iddia edildiği gibi Mehmet Eymür'ün Abdullah Çatlı'ya bir suikastıydı, peki gerçek değişti mi? Devletin, mafya ve çetelerle olan ilişkisi açığa çıkmadı, TC'nin gerçek yüzü ortalığa saçılmadı mı? Elbette gerçekler aynı, TC o açıklamalara, çarpıtmalara rağmen hala aynı TC.

Hala aynı diyoruz çünkü Sedat Bucak'a 2 yıl hapis cezası veren aynı hukuk anlayışı bugün Ergenekon, Bal-yoz davalarıyla

aynı misyonuna devam ediyor. Yani Necmettin Erbakan'dan, Tayyip Erdoğan'a istikrar sürüyor.

Dün "fasa fiso" diyenler bugün "muş" gibi "muş" gibi yapıyorlar. Ergenekon ve Balyoz davaları, bu davalarda açığa çıkan halk katillerinin yargılanması tam da bu "muş" gibi "muş" gibi yapmaya denk düşüyor. Denk düşüyor çünkü bugün "paşaları-maşaları" yargıladığımız söyleyen adalet anlayışı aslında "temizleniyoruz", "bundan sonra böyle bir şey olmayacak" demeye-dedirtmeye çalışıyor. Tabii bir yandan da "fasa fiso" dedirtecek işler yaparak.

Susurluk davasının geldiği aşamada elbette hiç şaşırtıcı değil. 1998 yılından itibaren DGM'de görülen davada hiçbir gelişme olmadı. 14 kişinin yargılandığı davada birkaç yıl hapis cezası alanlar, dokunulmazlıklardan yararlananların dışında.

1996 yılından bu yana 16 yıl geçmesine rağmen aslında TC cephesinde değişen bir şey yok. İşleyen dava sürecinde geliştirilen sistemli saldırılarda emekçilere uygulanan politikada, ya da Kürt ve Alevilere, devrimci ve komünistlere uygulanan politikada bir değişiklik yok. Dün mafya ile kol kola yürüyen devlet bugün bunun yanına sokak çetelerini de ekleyerek karşısında potansiyel olarak duranları yok etmeye çalışarak yürümeye çalışıyor.

3 Kasım 1996

DYP Şanlıurfa milletvekili **Sedat Edip Bucak**, İstanbul Kemalettin Eröge Polis Okulu Müdürü **Hüseyin Kocadağ**, Mehmet Özbay sahte kimlikli **Abdullah Çatlı** ile **Gonca Us**, 1 Kasım 1996 günü akşam saatlerinde Kuşadası Onur Otel'e geldiler. Bucak'a ait 06 AC 600 plakalı Mercedes marka otomobile Hüseyin Kocadağ yönetiminde İstanbul'a gitmek üzere yola

Tarihten kısa kısa...

- ▶▶ **29 Ekim 1787:** Mozart'ın ünlü Don Giovanni operası ilk kez sergilendi.
- ▶▶ **25 Ekim 1917:** Lenin önderliğindeki Bolşevikler, Rusya'da dünya

devrimine ilham kaynağı olacak olan Ekim devrimini gerçekleştirdi. (Julian Takvimi ile 25 Ekim, Gregoryen Takvimi ile 7 Kasım)

▶▶ **25 Ekim 1960:** Küba, tüm Amerikan işyerlerini devletleştirdi.

▶▶ **28 Ekim 1918:** Çekoslovakya, Avusturya-Macaristan imparatorluğundan bağımsızlığını

kazandı.

▶▶ **01 Kasım 1951:** Cezayir Ulusal Özgürlük Cephesi, Fransa işgaline karşı gerilla savaşı başlattı.

▶▶ **01 Kasım 1954:** Cezayir bağımsızlığını kazandı.

▶▶ **02 Ekim 1980:** Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) avukatlarından Ahmet Vezi-

roğlu emniyette katledildi. Bursa Emniyet Müdürlüğü, Veziroğlu'nun Emniyet binasından atlayarak intihar ettiğini iddia etti.

▶▶ **03 Ekim 1984:** Devrimci-Yol davasında yargılanan ve idam cezasına çarptırılan Hıdır Aslan ve İlyas Has'ın cezası Meclis'te onaylandı.

"İçimizden Karadeniz geliyor"

İstanbul: Yaşayan bilir-anlar, belki de acıların en ağırındır anadilde konuşmamak, şarkı söyleyip, dans edememek, ağıt yakamamak... Tıpkı Kürtçe'ye olduğu gibi Lazca'ya sistemli olarak yapılan saldırıların karşısında sanatçılara büyük işler düşüyor. "Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şölenimiz yakınlaşırken şölene de katılacak olan Marsis ile yaptığımız söyleşi bize bunu bir kez daha gösterdi.

ÖG: Bize Marsis'in yaptığı müzikten bahsedermisiniz?

- Biz kendi müziğimizde; Karadeniz'de yaşayan halkların melodisini, aynı zamanda yüzlerce yıldır süregelen kültürel yaşanmışlıkları yaşatmaya çalışıyoruz. Bunun yanında bölgesel müzik yapıp o bölgenin melodisini yansıtmamın dışında dünyadaki çeşitli müzik türlerinden çeşitli öğeleri de kendi müziğimize katıyoruz. O yüzden müziğimizi etnik müzik olarak adlandırmak doğru ama yeterli değil. Belki bir isyanın, belki bir savaş karşıtının, anti-militarizmin olduğu bir müziği kendi müziğimizle harmanlayıp ortaya koyuyoruz. Amacımız evrensel olabilmek, ama yerel olmadan evrensel olunamayacağını da biliyoruz. Bilmediğiniz bir dilde şarkıyı duyduğunuzda o kültürü, o dili hissedip, ağlayabiliyor, gülebiliyor ya da dans edebiliyorsanız, bu çok güzel bir duygudur. Bunun için çabalyoruz.

- Karadeniz kültüründen, dilden nasıl esinleniyorsunuz?

- Ben Karadeniz'de doğdum, büyüdüm. Lazım. 8 yaşına, yani okula başlayana kadar Türkçe bilmiyordum. Karadeniz'deki eğlencelerle, yakılan ağıtlarla, masallarla büyüdüm. Şimdi de fırsat buldukça gidiyorum çünkü Karadeniz bizim nefes aldığımız yer. Oradan ayrı olup, Karadeniz müziği yapmak imkansız. Sürekli gidip derleme çalışmalarını yapıyor, yaylalarda zaman geçiriyor, köylüleri dinliyoruz. Bazen de hiçbir şey yapmadan doğada, köylülerle akraba, eş, dost ile sohbet ediyoruz. Zaten orada bir fındık bahçesinde ya da çaylıkta gezmek dahi yeni bir şarkı yaptırabilir insana.

- Lazca'nın yaşaması ilerlemesi açısından türkülerinizin nerede duruyor?

- Ülkemizde birçok dil gibi Lazca da unutulmaya yüz tutmuş bir dil ve asimilasyon politikalarıyla "vatandaş Türkçe konuş" kampanyalarıyla unutturulmak isteniyor. Fakat son zamanlarda güzel çalışmalar yapılıyor. Lazca'nın artık bir sözlüğü, grameri oldu ama yine de orada yaşamak, o dili konuşmak gerekir. Son zamanda çok fazla Lazca konuşan yok. Dilimizin yaşaması için gençlerin daha çok öğrenmesi, konuşması gerekiyor. Tabii sanatçıların çeşitli çalışmalarını da umut verici. Biz de Marsis olarak Lazca'yı ve unutulmaya yüz tutmuş birçok dili yaşatmaya çalışıyoruz.

- Son olarak şölenimiz için okurlarımıza ne söylemek istersiniz?

- Programa bakınca çok kalabalık ve güzel bir etkinlik olacağı görülebiliyor. Ve yine programa bakınca "Yaşasın halkların kardeşliği" şiarını okuyabiliyorsun. Dolayısıyla herkesin katılmasını isteriz. Ve biz de Marsis olarak orada olmaktan mutluluk duyarız. Hep beraber "Umudu Tohumca Büyütüyoruz!"

"Tohuma düşen boşluğu doldurmak"

İstanbul: Şölene katılacak sanatçılardan Cahit Berkay'la; kültür-sanatın toplum cephesindeki etkileri ve devrimci, alternatif kültür-sanat üzerine kısa bir söyleşi gerçekleştirdik.

ÖG: Bize kültür-sanat anlayışımızdan biraz bahsedebilir misiniz?

Cahit Berkay: Her şeyden önce kültürel anlamda zengin bir coğrafyada yaşıyoruz. Benim için önemli olan kuşaktan kuşağa sahip olduğumuz bu zenginliğin kendi özünü, kendi içinde yaşadığı o ana değerleri kaybetmeden tam tersi üzerine artı o yaşanmışlığın kendi yaşadığı birikimleri de üstüne katıp bunu gelecek olan kuşağa aktarmak. Yozlaşma dediğimiz bir şey var. Yani bir toplumun sahip olduğu kültürel değerlerden uzaklaşması ve onun yerini başka kültürlerin alması. Biz ülkemizde böyle bir şey yaşıyoruz. Belki Anadolu'nun o bakir yerlerinde bu durum kendini o kadar çok hissettirmiyor ama büyükşehirlerdeki özellikle gençlerin yabancı kültürün etkisinde kaldıklarını görüyoruz. Kendi türkülerinden, kendi şiirlerinden, kendi edebiyatından uzak...

Benim için önemli olan bir insanın kendi kültürüyle kendisini donatması... Sen bugün bir Âşık Mahsunî'yi, Ruhi Su'yu, Pir Sultan'ı tanıyorsan; kendi türkülerini, şiirlerini, edebiyatını bilmiyorsan; bence yaşamı eksik kurdun demektir. Saydığım değerlerden uzak ise kişi; belki fizik olarak çok sağlamdır, iyi iş yapıyordur, çok para kazanıyordur, ama insanı insan yapan sahip olduğu kültürel değerlerle kendisini donatıp, üstüne bir şeyler inşa etmesidir.

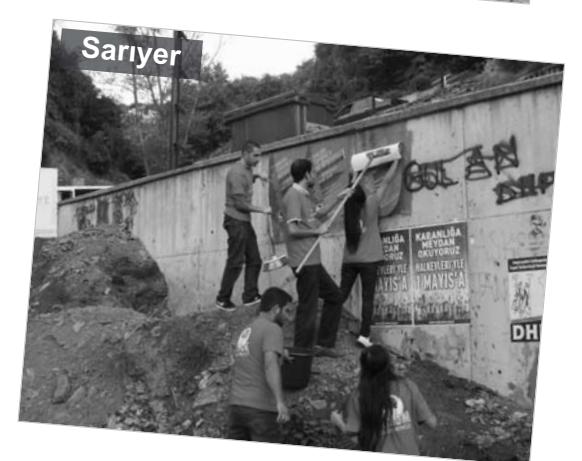
Anadolu Rock dedik, ilk başta bize kızdılar. "Türküleri yozlaştırıyorsunuz" diye ama değil. Biz türkülerin özüne hiçbir zaman dokunmadık, kendi zamanının enerjisi ile okunan türkülerin bir de bu versiyonu olsun diye yapmıştık. Bu daha bir değişik enerji getiriyordu. Moğollar '68'den bu yana yaptığı müzikle çoğunluğun ilgisini türkülerle çevirmiş, buluşturmuştur. Toplumda ne oluyor ne yaşıyorsa, bunların doğrularını-yanlışlarını değerlendirecek bir bakış açısına sahip olduk. Bunu yapmasaydık, işte o zaman ot gibi yaşar, güneş fazla gelirse kurur gidersin.

- Sızce alternatif bir kültür-sanat merkezi nasıl olmalı?

- Bence sanatın; politikadan, siyasetten, toplumdan uzak yapılması diye bir şey olamaz. Sanat toplumdur. Siyaset de toplumdur. Asıl amaç o toplumun belli bir refaha doğru hem beyinsel/zihinsel hem de maddi anlamda daha zenginliğe doğru bir yolda olması. Mesela '80 ihtilalinin bu ülkeye verdiği büyük zararları hepimiz biliyoruz. Ama en büyük zararı kuşaklar arasındaki bu kültür akışına yapmıştır. Bunu çok da acı, işkenceyle ve zorla yapmışlardır. O zamandan beri o boşluğu toparlamaya çalışıyoruz. Tohum'a da bu düşüyor zaten.

- Son olarak gazetemiz okurlarına şölene dair ne söylemek istersiniz?

- "Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şölenine gelip, katılım göstermek bir görevdir. Bu toparlanma sürecinde bir katkı olacaksa ne mutlu bana derim.

11 Kasım'a hazırlanırken, asıl görevimiz

12 Kasım'ı örgütlemektir!

11 Kasım'da Sinan Erdem Kapalı Spor Salonu'nda düzenleyeceğimiz "Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şöleni yaklaştıkça, heyecanımız artıyor, çalışmalarımız hızlanıyor. Çalışmalarımızı, amacımızın yalnızca 11 Kasım'da büyük bir şölen örgütlemek olmadığını bilerek adım adım ölüyoruz. Örgütsüzlüğün, bireycileşmenin, yalnızlaşmanın, yozlaşmanın dayatıldığı, hız kazandığı bu yıllarda; bütün bu saldırılar karşısında güçlü bir barikat örmektir amacımız. Bu yüzden 11 Kasım'a hazırlanırken; aslında 12 Kasım'ı örgütlemeli yani şölenin ardından çalışmalarımız boyunca yakaladığımız ivmeyi, hareketliliği sürdürmeliyiz. "Umut" işte o zaman "Tohumca büyür!"

OKMEYDANI: Broşür dağıtımlarından sonra 16 Ekim'de Anadolu Kahvesi önünde stant kurduk. Standa ilgi oldukça yoğundu. Stantta gün boyu broşürlerimiz ve şölen için hazırladığımız müzik dinletisi ile sesli çağrı yaptık. Mahallenin çeşitli yerlerine pankartlarımızı astık. Pankart asılışına mahalle gençlerinin yardımcı olması sonrasında standımıza gelerek sohbet etmeleri umudumuzu büyüten pratiklerden biri oldu. Mahallede tekstil işçileri ile sohbet ettik.

ESENLER: 7 Ekim Pazar günü sabah yoldaşlarımızla ve okurlarımızla bir araya gelerek kahvaltı yaptık. Kahvaltı süresince yaptığımız güncel politik tartışmaların ardından etkinliğe dair sohbet ettik, çalışmalarımızı değerlendirdik ve önümüze yeni görevler koyduk. Kahvaltının ardından ise Esenler ve Birlik mahallerinde afiş çalışması ve broşür dağıtımını yaptık. Afiş çalışması sırasında "dakikada bir" yanımızdan geçen resmi polis araçları yerini, çalışmamız biter bitmez sivil polise bıraktı. Polisler yanımıza gelerek yaptığımızın yasak olduğunu vs. söyledi. O sırada sohbet ettiğimiz mahallenin gençleri; "Burada herkes afiş yapıyor sen ne karişyorsun!" vs. diyerek polise tepki gösterdi.

15 Ekim günü daha önce yaptığımız ama sökülen afişlerimizi yenileyerek başladığımız çalışma, mahallemizin daha geniş bir alana afişlerimizin ve broşürleri-

mizin ulaşmasıyla devam etti. Daha sonra pazara çıkarak esnafa ve pazara gelen halka broşürlerimizi dağıttık.

SARIYER: Afiş yapımı, broşür dağıtımını aile ve esnaf ziyaretleri yaptığımız çalışmada gazetemiz Özgür Gelecek'in dağıtımını da gerçekleştirdik. Çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonra çalışmamızı engellemek, bizi taciz etmek için gelen polis GBT yaptı. Bu sırada mahalle halkı yanımıza gelerek polise tepki gösterdi. Yoldaşlarımızın kurulmasında emek verdiği Kars Mahallesi'nde gazete dağıtımını yaptığımız sırada mahalle halkı ile sohbet ettik.

SOĞANLI: Soğanlı'da pazarda halka ve esnafa yoğun bir afişlemenin yanı sıra broşür dağıtımını yaptık. Çalışmamızı zafer işaretleriyle selamlayan analar, binadan sepet uzatıp kat kat dağıtan kadınlar, gelmek istediğini söyleyen esnaf, broşürümüzü dağıtmak isteyen gençler ve Tohum Kültür Merkezi'ni tanıyan, bilen onlarca insan TKM'nin çalışmasından memnun olduklarını söylediler.

BAĞCILAR: Esnaf ve aile ziyaretleri yaptığımız birçok mahallede sesli ajitasyonla broşür dağıtımını yaptık. Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı bölgede Özgür Gelecek gazetesi okurları ile birlikte yaptığımız çalışmada mahallemizin gençleri broşürlerimizi alarak dağıtımımıza yardım etti.

İKİTELLİ: 10 Ekim tarihinde İkitelli Albay Rıdvan Özden Parkı'nda Pınar Aydınlar'ın katılımıyla yapacağımız ücretsiz halk konseri Kaymakamlık izni ol-

madığı bahane edilerek kolluk güçleri tarafından engellendi. Kolluk güçlerinin "konser iptal oldu" şeklinde yaptığı anti-propaganda kitlenin bir araya gelmesini engelledi. Daha güçlü bir etkinlik yapmak için başka bir tarihe ertelediğimizi duyurduk. Pınar Aydınlar'ın söz almasından sonra alkış, zılgıt ve sloganlarla etkinliğimizi sonlandırdık.

12 Ekim günü Köyiçi'nde kurulan Cuma Pazarı'nda konser broşürlerimizi dağıtmak istedik fakat pazar başında bekleyen zabıta broşürlerimizi dağıtmamıza izin vermedi. Ev emekçisi kadınlarla sohbet ederek çalışmamızı sonlandırdık. Baskılara inat 16 Ekim günü İkitelli Köyiçi'nde toplu bir şekilde afiş çalışması, broşür ve Özgür Gelecek gazetemizin dağıtımını yaptık.

GÜLSUYU-GÜLENSU: Maltepe ilçesine bağlı Zümrütevler, Esenkent, Gülsuyu, Güleusu, Altayçeşme ve Beşçeşmeler, bölgelerinde yaygın şekilde iç mekan ve afiş çalışmalarımızı yaparak afişleme faaliyetimizi sonlandırdık.

ANKARA: Bir taraftan Mamak, Keçiören, Dikmen, Batıkent vb. bölgelerinde mahallelerde şölen çalışmalarını sürdürülürken; diğer yandan Hacettepe Üniversitesi, Ankara Üniversitesi ve ODTÜ'de de stantlarla, afişlerle, pankartlarla ve el ilanlarının dağıtımlarıyla çalışma yürütülüyor. Meslek odaları, sendikaların katkılarıyla şölen duyuruları yeni kesimlere ulaştırılıyor. 18 Ekim günü Tuna Caddesi'nde afiş yaparken gözaltı yaşansa da afişler daha da yoğunlaştırılacak, önümüzdeki günlerde Kızılay'ın çeşitli yerlerinde açılacak olan stantlarla hazırlıklara devam edilecek.

MERSİN: YDG olarak şölen hazırlığı için günlük toplantılarımızı yapıyor, her

Şölen hazırlıkları değerlendirildi

"Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şöleninin hazırlıklarını değerlendirmek için 14 Ekim günü çeşitli mahallelerden katılımcıların olduğu bir toplantı düzenlendi. Hemen her bölge, kendi bölgesinde bulunan mahallelerde afişleme, broşür dağıtımını gibi kitle faaliyetini yaptığı, aile, esnaf ziyaretleri yaptığı, bölgesinde bulunan çeşitli demokratik kurumları etkinliğe davet etmiş durumda. Yine bunların yanı sıra bazı bölgelerde etkinliğe davet niteliğinde birçok noktaya pankart asıldığı, davetiye dağıtımlarının büyük oranda yapıldığı ortaya çıktı.

Yapılan kitle faaliyetinin yanı sıra tüm bu çalışmaların 12 Kasım ve onu takip eden günler açısından belirleyici olduğu vurgusunun öne çıktığı aktarımlarda, tartışmalarda şölen çalışmasının kitle ilişkisi açısından olumlu bir yerde durduğu belirtildi. Bir diğer konu ise bu süreçte işleyen güncel politik sürece yeterli müdahalenin olmadığı, şölen çalışmasının işleyen politik süreç ile birlikte ele alınması gerekliliği vurgulandı. Bu anlamıyla işleyen süreçte açığa çıkan, Suriye'ye saldırı, kentsel dönüşüm, Toplu İş İlişkileri Kanunu, işçi direnişleri vb. konularının çalışma içerisinde ele alınması, yapılan saldırılara refleks gösterilmesi gerekliliği ortaya konuldu.

Toplantıdan bazı gözlemler...

* Birçok mahallede, mahalle halkının davetiye, broşür dağıtımına, afişlemeye katıldığı anlatıldı. Birçok çalışma bölgesinde bir şekilde TKM ile tanışmış bu geleceği tanıyan bilen, birçok kişi ile ilişki geliştirildiği belirtildi.

* Çalışma yürütülen bölgenin özgün koşulları ya da sorunlarına göre A/P araçlarının belirlenip uygulandığında çalışmanın veriminin arttığı vurgulandı. (**Bir ÖG okuru**)

günün akşamında; günü değerlendirmek, ertesi günün planını yapmak için bir araya geliyoruz. Geleneğimize gönül veren ailelerimizi görüyoruz ve uzun süredir bağımızın olmadığı insanlarla 11 Kasım çalışması vesilesiyle bağlarımızı tekrar kuruyoruz. Bu çalışmalar kapsamında standımızla Mersin Üniversitesi'ndeki yerimizi aldık. Diğer bütün afişler duruyorken sadece şölen afişlerinin toplanmış olması da, konserimizle ilgilene-nin(!) sadece biz ve kitle olmadığımız gösterdi.

Bu çalışmanın bir benzerini de Tarsus'ta yapıyor ve haftalık toplantılar olarak birbirine yakın olan iki alanımızın çalışmalarını değerlendiriyor, faaliyet sırasında yaşadığımız deneyimleri paylaşıyoruz.

(Mersin YDG)

BAJAR

Tohum Kültür Merkezi'nin yeniden filizlenmesi için biz de Bajar olarak o gece orada olacağız, birçok sanatçı dostumuzla destek sunacağız. Muhalif, özgür, alternatif bir dünya için, bu tür kültürün merkezi kurumlarının artması gerekiyor.

İlkay Akkaya

Birlikte şarkı söylemek dünyayı ve insanları iyileştirebilir, güzelleştirebilir. Bu nedenle 11 Kasım'da

Tohum Kültür Merkezi'nin şenliğinde birlikte şarkı söyleyelim diyorum.

Erdal Bayrakoğlu

Bu etkinliğe katılma sebebim, Türkiye'de artık kültür-sanatın daha yaygınlaşması ve

doğru bir şekilde yapılması ve açılması amaçlanan Tohum Kültür Merkezi'nin de bunu başaracağına inandığımdan...

MARSİS

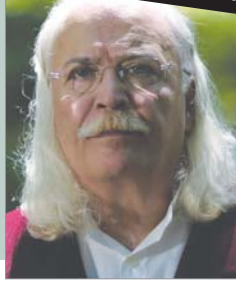
Halkların ve kültürlerin kardeşçe yaşayabilmesi için "yaşasın halkların kardeşliği ve halkların sesi" diyerek umudu tohumca büyütmek ve hep beraber horona durmak için 11 Kasım'da Sinan Erdem'deyiz.

Pınar Aydınlar

Bizim en büyük dayanağımız halk. Şölene gelmek için hiç düşünmeyin, çıkın gelin. Orada biz biziz. Madem uzun bir aradan sonra bizler ağaçlarımızı köklerinden besleyerek yarınlara ışık tutacağız; bu yoz sistem içinde dimdik durmak için buluşalım.

Cahit Berkay

'80 ihtilalinin bu ülkeye verdiği büyük zararı hepimiz biliyoruz ama en büyük zararı kuşaklar arasındaki bu kültür akışına etkileyici bir uygulama yapmıştır. Bunu çok da acı bir şekilde, işkence ve zorla yapmışlardır. O boşluğu hala toparlamaya çalışıyoruz. Tohum'a da bu görev düşüyor. "Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şölenine gelip, katılım göstermek bir görevdir.

Sistemin bize vermek istediği sanatı reddeden insanlar olarak ister istemez alternatif bir yerdeyiz. Bu hem Mezopotamya Kültür Merkezi açısından hem de Tohum Kültür Merkezi cephesinden baktığımızda gerçekliğini koruyor. Böylesi kurumlarla çalışmak bizim için bir gerçeklik çünkü biz alternatif duran kuruluşlar devrimcilerle birlikte bir güç olabiliriz. Aksi takdirde hepimiz sistemin birer bireyi oluruz. Biz de orada Kürt sanatçısı olarak halkımızla birlikte hep beraber vermeye çalışacağız.

Grup Manzur

Tohum Kültür Merkezi kurulduğu günden itibaren devrimci sanatın yeniden üretilmesi için, alternatif bir yaşamın var olması için emek veren bir kurum. "Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şöleni hakim sisteme karşı bir sestir, soluktur. Grubumuza gücünü veren; tarihten bugüne uzanan Pir Sultan'ın, Dadoğlu'nun, Koroğlu'nun, İnce Memed'in zulme boyun eğmediğinde; Nazım Hikmet'in, Ruhi Su'nun, Yılmaz Güney'in ve daha nice halk sanatçısının ürettiğinde beslendiği kaynak neyse elbette bu şölenin kaynağı da odur... Bu şöleninde özgür ve sömürsüz bir dünyaya düşümüz için şarkılarımızı, marşlarımızı söyleyeceğiz.

Emre Saltık

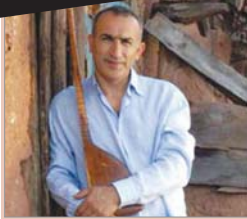
Her sokakta bir kültür merkezinin olması en büyük temennimdir. Tıpkı örgütlülüğün asıl olduğu gibi. Kültürümüze sahip çıkacak, onu zenginleştirip, geliştirecek anlayışları ne kadar çoğaltırsak o kadar iyi olur. Umarım Tohum tüm büyük kentlerde kurulur. 11 Kasım'da insanların şölene gelip bu coşku-yu yaşamaları ve yaşatmaları en büyük talebidir.

Mikail Aslan

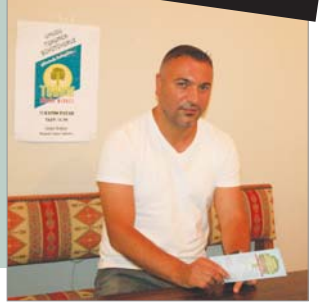
Şöleni selamlıyorum. Bu coğrafyada kendisini ifade edemeyen, ötekileştirilmiş Kürt halkının, Ermenilerin, Lazların, Çerkezlerin, Rumların kendisini ifade edebilecekleri bir alan bulmaları hepimiz açısından olağanüstü bir şeydir. Bu anlamıyla etkinliğin, TKM'nin; ötekileştirilmek istenen insanların kendini ifade edebilecekleri bir alan olmasını dilerim. 11 Kasım'da görüşürüz.

Muharrem Temiz

Bizim görevimiz sadece orada türkü söylemek, bağlama çalmak değil. Biz toplumla, bizi dinleyenlerle kendi misyonumuz üzerine bir köprü oluşturuyoruz. Birlik ve beraberliğin, barış ve sevginin, hoşgörünün olgunlaşması her zaman temennimizdir. İnsanları birarada görmek türküleri hep beraber icra etmek ayrı bir keyif. İhtiyacımız var böylesi örgütlülüklerle, Tohum Kültür Merkezi'ne ihtiyaç var. Tekrar hayata kavuşacağını ümit ediyorum. İnadına türküler, inadına deyişler demek için 11 Kasım'da orada olacağız...

Agirê Jiyan

Bizim en büyük dayanağımız halk. Şölene gelmek için hiç düşünmeyin, çıkın gelin. Orada biz biziz. Madem uzun bir aradan sonra bizler ağaçlarımızı köklerinden besleyerek yarınlara ışık tutacağız; bu yoz sistem içinde dimdik durmak için buluşalım.

Tolga Sağ

Umut ediyorum, o gün oraya gelen insanların gönüllerindeki beklentiler karşılanır ve o gece çok başarılı geçer. Dayanışma anlamında üzerimize düşen bir şey olursa bunu yarın da tekrar ederiz.

Mehmet Ekici

Bütün devrimci, demokrat dostların, halkımızın katkı sunmalarını isterim. İbrahimler'den bu yana süren geleneği daha güçlü görmek, "umudu tohumca büyütmek" için tüm halkımızı, bu şölene beklerim.

UMUDU TOHUMCA BÜYÜTÜYÖRÜZ!
ŞÖLENİNDE BULUŞALIM!
11 KASIM PAZAR SAAT: 14.00
SINAN ERDEM KAPALI SPOR SALONU
ŞİRKETLER METROBÜS DURAKI YANINDA
TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ
İRTİBAT:
0534 410 52 05 / 0212.521 3430 / 0216.306 16 02
tohumkulturmerkezi@gmail.com / tohumkulturmerkezi.com
PINAR AYDINLAR VE LAZ MARKS'IN SUNUMUYLA
iletix